

Želiezovský spravodajca

93701@pobox.sk

VIII. ročník, október 2007

Mestské noviny

cena: 10,- Sk

Z obsahu

Dňom 25. 9. 2007 bola z funkcie prednostky Mestského úradu (MsÚ) primátorom odvolaná Ing. DIANA CSICSMANOVÁ.

3. str.

Očakáva sa zmena VZN č. 6/2004 o ochrane životného prostredia, v časti úpravy verejných priestranstiev pred rodinnými domami a súkromnými objektmi

5. str.

V meste si pripomenuli udalosti z roku 1947 - deportácie a vysídlenie obyvateľov. Prinášame ucelený zoznam deportovaných a presídlených obyvateľov Želiezoviec

8. str.

Veľkou časťou obyvateľstva boli mestské dni vnímané pozitívne. V rámci podujatia boli odovzdané ceny Pro Urbe. Bližšie na 8. str. (foto: ek)

Septembrové zasadnutie MsZ: príprava na rozvojový program

Septembrové zasadnutie mestského zastupiteľstva (MsZ) prinieslo v úvode rozsiahlu debatu o pripravovanom rozvojovom programe i programe hospodárskeho a sociálneho rozvoja mesta. Poslanci návrhy oboch materiálov zobrali na vedomie a odporučili zapracovať do nich zmeny dohodnuté v rámci ich prerokovania. Zastupiteľstvo schválilo zmenu štatútu mesta – v časti organizačnej štruktúry samosprávy. Zaujímavosťou tohto bodu rokovania bola asi poldruhahodinová pasáž, v rámci ktorej sa preberalo zaradenie upratovačiek v rámci štruktúry úradu. Zastupiteľstvo schválilo odmenu pre viceprimátorku mesta za zastupovanie primátora. V súvislosti so spolufinancovaním dvoch projektov Euroregiónu Ister-Granum návrh odročili s tým, že predkladateľ má zdôvodniť právnu opodstatnenosť spolufinancovania. Zobralo na vedomie správu o následnej finančnej kontrole vykonanej Správou finančnej kontroly Bratislava, ako aj informatívnu správu o stave pohľadávok a záväzkov mesta z dôvodu ich prevzatia od NsP a schválilo 3. zmenu tohtoročného rozpočtu. V rámci interpelácií sa riešila potreba umiestnenia informačných tabúl (Tomašovič), problém zatekania do telocvične pri Gymnázium s VJM (Gulyás), potreba zmapovania technického stavu mestských budov a prekontrolovania nájomných zmlúv (Martosy). V rámci diskusie sa hovorilo o probléme parkovania v Čínskej štvrti a využitia výsledku zmapovania schátralých objektov. (ik)

Nový štart SES v Želiezovciach otvára svoje brány

V piatok, 5. októbra 2007 sa želiezovský Dom kultúry naplnil okolo 200 záujemcami o prácu zo Želiezoviec a z regiónu. Išlo o stretnutie s predstaviteľmi firmy SES a.s. Tlmače: generálnym riaditeľom Ing. Martinom PAŠTIKOM, výrobným riaditeľom Ing. Jánom MINTÁLOM, personálnou riaditeľkou Mgr. Janou GAJDOŠOVOU a poverenou riaditeľkou prevádzky v Želiezovciach Ing. Katarínou MINÁROVOU. Prítomní sa formou prezentácií oboznámili so zámermi a plánmi firmy. Ich záujmu sa niet čo čudovať, veď ponuka zamestnania umožní mnohým kvalifikovaným zváračom a zámočníkom, ktorí si nenašli prácu v regióne, návrat do svojho bydliska. V súčasnosti prebieha príprava, vykonávajú sa revízie a opravy strojov, zariadení a budov, pracuje sa na prepojení informačného systému.

Výroba sa začne v no-

vembri, zatiaľ ju bude zabezpečovať 50 výrobných robotníkov. Do konca tohto roka by malo v prevádzke pracovať 80 pracovníkov a do konca roka 2008 by ich počet mal dosiahnuť 200, z čoho bude 90 výrobných robotníkov. V prípade veľkého záujmu však ich počet môže byť aj vyšší. Okrem výrobných robotníkov v odboroch: zámočník, zvárač, obrábač kovov, pracovník povrchovej úpravy a výrobné prípravy tu postupne nájdu uplatnenie aj režijní robotníci – žlihači, baliči – expedienti, žeriavníci, údržbári, pracovníci dopravy, ale i THZ v odboroch plánovač, majster, dielenský technolog, konštruktér, dispečer, inšpektor kvality. Bude ponúknutá i možnosť zaškolenia a ďalšieho odborného rastu popri motivujúcom systéme odmeňovania.

→2. str.

KONKURZ na účinkujúcich v pripravovanom kabaretnom mesačníku PAPRIKÁŠ

Tanečníci, speváci, herci, autori, muzikanti, zaujímavé koničky, výtvarníci...
Premiéra sa pripravuje na mesiac november 2007.
Zájemcovia o bližšie informácie: 0902 625 295
alebo písomne so stručným životopisom do 9. novembra
na oddelení kultúry Mestského úradu v Želiezovciach.

JEDNOU VETOU

#####

Na mestskom úrade skúšajú nový softvér na digitalizáciu a využívanie leteckých snímkov, napr. pri vyhotovení map miestnych cintorínov, zmapovanie objektov, pozemkov – trvalé využitie programu si však vyžaduje prechod aspoň na Windows XP na viacerých počítačoch na úrade # V súčasnosti prebieha preregistácia Mestského športového klubu na MV SR, pripravujú sa aj nové zmluvy o prenájmoch objektov # Tvrdý kritik - viceprimátor Pavel Polka na septembrovom zasadnutí MsZ pochválil pracovníkov mestského úradu: veci sa vraj pohli k pozitívnemu # Na septembrovom zasadnutí MsZ zaznelo: narušená strecha na telocvični T-18 pri gymnázii s VJM, patriacej do majetku a správy VÚC spôsobuje, že do telocvične zateká voda – oprava sa stále nekoná # Škoda, že obchádzaním inštalovaných retardérov na Mierovej ulici sa ničí krajnica a nespevnená časť ulice, možno by stálo za to, tieto retardéry skrásliť betónovým kvetináčom # Funkcia hlavného kontrolóra mesta je v súčasnosti neobsadená, je vypísané výberové konanie, na ktoré sú už prvé reakcie - je reálny predpoklad, že do telocvične v dohľadnom čase personálne obsadenie tejto funkcie schvália # Začala sa príprava pôvodného kabaretného programu s názvom „Paprikáš“, premiéra by mala byť v novembri v Dome kultúry # 4. októbra sa u nás stala pomerne kuriózna nehoda: na cestnú komunikáciu na viacerých miestach sa „komusi“ vysypalo množstvo snežnicových semiačok, ktoré po rozdrvení mali šmykovú tendenciu, vďaka posypu sa nič vážneho nestalo # **Mimoriadne zasadnutie MsZ sa uskutočnilo 11. októbra v zasedačke MsÚ** # Na 16. novembra sa v Dome kultúry pripravuje nový formát verejných diskusií s pracovným názvom „Forum občanov“ # **13. októbra bolo v Nýrovciach slávnostné otvorenie Nyrwestu – areálu oddielu westernového jazdenia** # Na výzvu mesta, cieľenú na získanie strategického partnera pre podnik Vepos, sa prihlásili dvaja záujemcovia: Stavmont a Espinn – MsZ vybralo za partnera Espinn # V dome opatrovateľskej služby býva občan, ktorý mestu dlhuje vyše 20 tis. Sk, dlhy ďalšieho bývalého nájomníka v novej 40-bytovke, ktorá sa vymáha aj súdne, dosiahla 140 tis. Sk # Tlmače zvíťazili nad Šarovcami vo futbale rekordne 17:0 # **Stratené deti zo Sikenice sa našli v Komárno po dvoch dňoch** # V stredu 17. októbra sa uskutočnilo ďalšie stretnutie Literárnej kaviarne so Zsoltom Sztakóm Százi, ktorý predstavil svoju knihu s názvom 1552 # Dorotka Szalonnášová získala v rámci XI. ročníka medzinárodnej súťaže Ex Libris Cenu Mestskej knižnice v Želiezovciach # Jedovatý pavúk, o ktorom sme písali v letnom dvojčísle, bol chytený v kúpeľni rodinného domu v Mikuli

Nový štart

SES v Želiezovciach otvára brány

1. str. →

Koncom roka 2006 sa po získaní majoritného podielu v SES a. s. boli zástupcovia Segfield Investments, súčasťou J&T Finance Group, zvolení do orgánov spoločnosti, potom nastali zmeny aj v jej vrcholovom manažmente. Uzatvorenie kontraktov na trhoch Južnej Ameriky i na nemeckom trhu, projekty výstavby energetických zdrojov pre skupinu J&T a ďalšie črtajúce sa možnosti v Maďarsku a Českej republike si vyžiadali rozšírenie výrobných kapacít aj spustením výroby v Želiezovciach. Prevádzka bude zabezpečovať výrobu tlakových systémov parných kotlov, ktorá je rozhodujúcou súčasťou dodávateľského procesu.

Na stretnutí sa zúčastnil aj primátor Želiezoviec **Pavel BAKONYI**.

Využili sme príležitosť a po stretnutí sme oslovili generálneho riaditeľa SES a.s. Tlmače, **ING. MARTINA PAŠTIKU**: **Nebolo toto stretnutie bolo zorganizované preto, lebo máte už teraz problém začať výrobu s tými 50-timi ľuďmi? Alebo snáď preto, aby sa vlna prijímania pracovníkov čím skôr rozbehla?**

- Tento míting bol dôležitý strategický mínik v komunikačnej stratégii tu v regióne, to znamená, že sa to začalo tým, že bola otvorená kancelária a mali sme naplánované, že na konci septembra, alebo začiatku októbra, bude urobený míting – stretnutie so záujemcami a prácu s užším vedením. My máme skonsolidovaných záujemcov. Stratégia z pohľadu zamestnancov zo Želiezoviec aj z Tlmač, hovoríme – „My vám umožňujeme návrat do Želiezoviec v krátkom čase, nebude to hneď v novembri – ale potrebujeme vedieť, koľko zamestnancov bude tu, koľko prijeme do Tlmač“. Teda – podľa plánu.

Zišlo sa tu mnoho bývalých zamestnancov SES. Podľa odhadu zvyšok tvoria tí, ktorí pracujú, sú vonku, a tak namiesto nich prišli rodinní príslušníci, alebo tí, ktorí nepracujú, sú zvedaví a prišli sa pozrieť. Prečo však nebola položená elementárna

otázka, ktorá sa týka výšky mzd? Ale ani vy ste sa o nej nezmienili...

- Myslím si, že to sa nedá formou prezentácie. Oficiálna odpoveď je, že chceme zamestnávať podľa podmienok SES, nebudeme robiť podmienky pre Želiezovce, ale nebudeme ani znevýhodňovať Želiezovce. Tak ako sa bude dariť SES, tak sa bude dariť zamestnancom, ale my už pôjdeme skôr do toho, to znamená - na konci budúceho roka by sme chceli akoby byť viac odvážni. Určite budeme mať štandardné podmienky pri rozbehnutí prevádzky v Želiezovciach. Nebude to jednoduché. Totiž tých prvých 80 zamestnancov, to nebude profit pre nás, ale je to signál, že to myslíme vážne a cieľový stav je okolo 200 zamestnancov.

Mohli by ste aj teraz verejne potvrdiť, čo ste spomínali, že keby trebárs prišlo 300 záujemcov o prácu, všetkých by ste prijali...

- Áno, to môžete pokojne napísať. Myslím to vážne, že ak by prišlo skutočne 300 záujemcov, ktorí budú chcieť pracovať, určite ich zamestnáme. Zvažujeme variant, že ak by prišlo relatívne viac, tak by sme ich určitú dobu vozili – dopravovali autobusmi tam a späť – vozili do Tlmač z dôvodu určitého rozbehnutia..

Dňom 27 septembra bolo v priestoroch výrobnjej prevádzky Želiezovce zriadené

konzultačné stredisko pre podávanie informácií o podmienkach nástupu do pracovného pomeru. Konzultačné hodiny sú v utorok 9.00-11.00 hod a vo štvrtok 15.00-17.00 hod. Kontakt: Lubomír Forgáč, SES a.s., Továrenská 210, 935 28 Tlmače, telefón 036/638 27 80, zeliezovce@ses.sk

ŠTEVO HEČKO a ANTON PIŽURNÝ

Kontrola nezistila nedostatky

Dňa 30. júla Ministerstvo financií SR požiadalo Správu finančnej kontroly Bratislava o vykonanie kontroly v obciach, v prípade ktorých sa na základe zákonom predpísaných kritérií vyskytlo podozrenie na potrebu zavedenia ozdravného režimu či nútenej správy. Podľa zákona č. 583/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách je obec povinná zaviesť ozdravný režim, ak celková výška jej záväzkov po lehote splatnosti presiahne 15% skutočných bežných príjmov predchádzajúceho rozpočtového roka a ak neuhradila niektorý uznaný záväzok do 60 dní od jeho splatnosti. Medzi kontrolovanými subjektmi bolo aj mesto Želiezovce. Kontrolujúci orgán zistil, že bežné príjmy mesta v r. 2006 boli vo výške 94 626 299 Sk, celková výška záväzkov po lehote splatnosti ku dňu 31. 3. 2007 bola vo výške 10 106 824,81 Sk, čo predstavovalo 10,68%. „Mestu Želiezovce nevznikla povinnosť zaviesť ozdravný režim podľa § 19 citovaného zákona, pretože záväzky po lehote splatnosti nepresiahli 15% skutočných bežných príjmov obce predchádzajúceho rozpočtového roka,“ stojí v správe, vypracovanej kontrolným orgánom. V prípade nášho mesta teda nedostatky v tomto smere zistené neboli.

(ek)

Odpredaj pozemkov v centre mesta je propagovaný rôznymi kanálmi

Na základe uznesenia MsZ z jeho augustového zasadnutia v súvislosti s odpredajom pozemkov v centre mesta na výstavbu polyfunkčných objektov Mestský úrad v Želiezovciach skontaktoval tri realitné kancelárie: SD Reality a IRA so sídlom v Leviciach a Danubia & Štúrovo. Posledne menovaná spoločnosť zareagovala zaslaním návrhu zmluvy o sprostredkovaní. Inzeráty sa objavili okrem mestských novín aj v denníkoch SME, Hospodárske noviny a Új Szó. Na pozemku s rozlohou vyše 35 tis. m² sa má uskutočniť zástavba polyfunkčnými domami podľa pripravenej štúdie zástavby. (ic)

Pokuta Veposu

Začiatkom marca rozhodlo Okresné riaditeľstvo Hašického a záchranného zboru v Leviciach o uložení pokuty Veposu vo výške 60 000 Sk za spaľovanie horľavých látok na voľnom priestranstve bez predchádzajúceho písomného súhlasu HaZZ, čím mestský podnik porušil zákon č. 314/2001 o ochrane pred požiarmi. Prípád vyvolal spory aj medzi bývalým náčelníkom mestskej polície Imrichom Hanulom a bývalým riaditeľom Veposu Tiborom Jókaym ohľadom riešenia situácie. MsZ na svojom augustovom zasadnutí zobralo rozhodnutie OR HaZZ na vedomie a rozhodlo o zosobnení pokuty. Bývalého štatutára podniku mesto vyzvalo na zaujatie stanoviska a určenie zodpovednej osoby.

(ek)

Miestny investor je pripravený rokovať o odkúpení celej parcely

Začiatkom septembra boli všetkým doterajším záujemcom o výstavbu v centre mesta rozposlané výpisy z uznesenia MsZ – návrhy a príloha kúpnej zmluvy. Ide o MUDr. Janu Bezákovú, Michala Hlivu, Ing. Petra Platinského, Gabriela Grosza, Fanco, s.r.o., TaM Autohof, s.r.o. a United Industrial Group. Okrem nich sa ďalší dvaja záujemcovia informovali o možnosti výstavby alebo odkúpenia pozemkov ústne. Z menovaných záujemcov zareagovali na návrh zmluvy už len traja. Ich ponuky boli otvorené na pracovnej porade primátora. Dvaja sa v odpovediach vyjadrili, že stanovené zmluvné podmienky nemôžu dodržať, preto odstupujú od svojich zámerov. Podľa vyjadrenia TaM Autohof spoločnosť je pripravená rokovať o uzavretí kúpnej zmluvy na celú výmeru ponúkaného pozemku s rozlohou 35 019 m². Čo sa pred niekoľkými mesiacmi zdalo byť v nedohľadne, začína naberať reálne obrisy. Je pritom potešiteľné, že o výstavbu v centre má záujem miestny investor.

(ek)

Komunikácia sa nezlepšila

S prednostkou Mestského úradu bol rozviazaný pracovný pomer

Ak Mestské zastupiteľstvo (MsZ) funkciu prednostu MsÚ zriadi v organizačnej štruktúre mesta, do tejto funkcie osobu vymenováva a odvoláva primátor. V Želiezovciach bola dňom 25. 9. 2007 z funkcie prednostky Mestského úradu (MsÚ) primátorom odvolaná **ING. DIANA CSICSMANOVÁ**. Spýtali sme sa primátora mesta **PAVLA BAKONYIHO**, prečo sa rozhodol pristúpiť k tomuto kroku:

- Funkciu prednostu MsÚ zákon definuje podľa mňa ako pravú ruku primátora. A to tá jeho časť, že ho vymenováva a odvoláva. Ďalšia časť zákona, ktorá hovorí, že riadi a organizuje prácu MsÚ vnímam tak, že prednosta odbreňuje primátora od tej časti jeho práce, na ktorú mu pri určitej veľkosti mesta už nezostáva dostatok priestoru. V každom prípade musí prednosta s primátorom „tahať za jeden povraz“. Prednosta nemôže pri riadení práce MsÚ postupovať v rozpore

s predstavami primátora. V prípade Ing. Csicsmanovej vyplával na povrch práve tento problém.

Funkcia prednostu MsÚ v Želiezovciach teda ostáva neobsadená. Ako sa k tomuto Vášmu rozhodnutiu postavili poslanci MsÚ?

- Poslanci už dlhší čas prejavovali nespokojnosť s prácou prednostky. V spôsobe komunikácie, prípravy a priebehu zasadnutí mestského zastupiteľstva, ako aj vo forme riadenia práce MsÚ. Treba si uvedomiť, že všetci zamestnanci mesta, teda aj prednosta, sú na to, aby plnili zadané úlohy dvoch základných orgánov samosprávy mesta, ktorými sú Mestské zastupiteľstvo a primátor. Oni nie sú na to, aby realizovali svoje názory a postoje, alebo nejaké svoje programy. Pracovníci sú odborní a právne osobne zodpovední za realizáciu rozhodnutí primátora a pracovných úloh vyplývajúcich z uznesení a rozvojového programu. Zamestnanci mesta pri svojej práci,

samozrejme, môžu a majú navrhovať, ponúkať optimálne riešenia a upozorňovať poslancov a primátora – ako odborníci – na úskalia, prípadný nesúlad s príslušnými zákonmi a normami. V každom prípade by mali iniciatívne a tvorivo ponúkať alternatívne riešenia. Na vlastnej koži som zažil pozíciu zamestnanca samosprávy a preto viem, že pre zamestnanca nie je jednoduché plniť vôľu iných proti vlastnému presvedčeniu. Nedá sa svietiť, aj zamestnanec sa musí rozhodnúť, či takúto funkciu prijíma. V prípade pani Csicsmanovej sa tak nestalo.

Keď sa táto skutočnosť v mesiaci jún prejavila na zasadnutí MsZ a rozhodli ste sa odvolať ju z funkcie prednostky, ponúkli ste jej funkciu projektového manažéra mesta. Čo sa stalo, že ste sa nakoniec rozhodli rozviazať s pani Csicsmanovou pracovný pomer?

- Post projektového manažéra som pani prednostke ponúkol v domnienke, že ako samostatne pracujúci zamestnanec, ktorý nikoho neriadi a nie je nikým riadený, dokáže naplno využiť svoje vzdelanie, nadanie a temperament (o kvalitách ktorých som dodnes presvedčený) a odstrániť sa aj vyššie spomenuté problémy. V priebehu spracovania prvého projektu sa bohužiaľ ukázalo, že problémy pretrvávajú, spolupráca s kolegami viazne, komunikácia s poslancami sa nezlepšila a hľadanie kreatívnych riešení v časovej tiesni sa jej nepodarilo uskutočniť. Počas tejto práce za posledný mesiac som dospel k presvedčeniu, že tak pre mesto, ako aj pani inžinierku, bude osožnejšie rozlúčiť sa. Považujem za škodu, že pani Csicsmanová nevyužila možnosť vypočuť si zdôvodnenie môjho rozhodnutia.

Ďakujem za rozhovor

Anton Pižurný

Priority rokovaní

Na zasadnutí Mestského zastupiteľstva v Želiezovciach 27. septembra 2007 v rámci tretieho bodu rokovania o Rozvojovom programe mesta vystúpil pán poslanec Géza Horváth s kritikou poslanca Pavla Polku, že nevie používať cudzie slovo „priorita“. Podnietil ho k tomu článok „Mojich nemalo priorít“ (Želiezovský spravodajca, september 2007, strana 7.), čo postupne vyústilo až do hádky viacerých poslancov. V tejto hádke sa však už vôbec nehovorilo o Rozvojovom programe mesta, ale o tom, čo kto – kde – kedy – ako v minulosti urobil alebo neurobil. Väčšinu prítomných to natolko rozladilo, že sa z toho do konca zasadnutia zastupiteľstva nespamätali. Dokonca poslanec Ján Cserba na protest opustil rokovaciu miestnosť a už sa do nej nevrátil. Myslíme si, že takýto priebeh rokovania MsZ nie je prospešný a preto sme oslovili aktérov tohto incidentu a primátora mesta s otázkou, čo si o tom s istým časovým odstupom myslia:

Pavel BAKONYI, primátor mesta

Sme svedkami mnohých nedôstojných priebehov zasadnutí niektorých parlamentov vo svete. Určite si pamätáte, ako sa poslanci v istej krajine v priamom prenose fackovali a kopalí. Dúfam, že tento zlozvyk sa u nás neujme. Som presvedčený že je to nedôstojné.

Vychádzam z predpokladu, že poslanec v akomkoľvek parlamente zastupuje väčšiu alebo menšiu skupinu svojich voličov. Je tak osobne zodpovedný za reprezentáciu tejto skupiny občanov. Nemal by preto svoje prejavy na rokovaniach viesť spôsobom „poviem, čo mi slina na jazyk priniesla“. Na posledných dvoch zasadnutiach Mestského zastupiteľstva v Želiezovciach sme boli svedkami osobných útokov a osočovania poslancov navzájom. Považujem to za prejav neúcty v zmysle vyššie

uvedeného. Teda v rámci rozpravy ku konkrétnemu bodu rokovania by nemali poslanci odchádzať od danej témy, a ak majú výhrady voči činnosti kolegov, je korektné a účinnejšie vyjasniť si to mimo rokovania. Ak sa im nepodarí dosiahnuť želaný výsledok, mali by svoje výhrady nadniesť v rámci interpelácií, alebo v diskusii. Aj tam však vecne, bez osočovania a znevažovania. Po konzultáciách s poslancami som dospel k záveru, že je potrebné v zmysle organizačného a rokovacieho poriadku využiť inštitút, zabráňujúci nekonštruktívnemu a nekultivovanému priebehu rokovania. Ak poslanec mimovoľne, alebo zámerne začne odchádzať od merita vecí, upozorním ho na to. Ak v tom aj po upozornení bude pokračovať, dám hlasovať o ukončení jeho vystúpenia.

Pavel POLKA, poslanec MsZ:
V predchádzajúcich volebných obdobiach niektorí poslanci nevytvárali

rozvojový program svojimi aktivitami. Mestskí úradníci pripravili „nejaký rozvojový program“ - formálny, ktorý potom poslanci odsúhlasili a ich osobný vklad ani vklad skupiny ich voličov nebol žiadny.

Terajší primátor a súčasné MsZ pristupuje k veci aktívne. Teším sa, že aj ja osobne (bol som dokonca až kritizovaný, že podávam príliš veľa návrhov), môžem predkladať návrhy, ktoré pociťujem ako prioritné pre mesto a občanov. Tieto návrhy som uviedol nielen ako moje vlastné priority, ale aj ako aktivity občanov, ktorých očakávaní ma podnecujú k ich predkladaniu. Snáď, keby sa takto pochopil článok, nedošlo by k nerozumeniu na verejnom zasadnutí, ktoré má slúžiť na konštruktívne riešenie týchto návrhov a nie na výmenu zbytočných invektív, mrzí ma, že to tak nie je. Uvedený materiál, za ktorý som bol pánom poslancom Horváthom kritizovaný, som publikoval so zámerom zverejniť priority občanov a pokúsiť sa objasniť zdanlivo malú aktivitu novej samosprávy.

Po osobnom rozhovore s pánom poslancom som dospel k záveru, že v konečnom dôsledku nám všetkým vlastne ide o riešenie problémov mesta a o zlepšovanie života v ňom.

Ján CSERBA, poslanec MsZ:
Práca v samospráve je vtedy zdravá, keď si poslanci môžu vydiskutovať všetko, vtedy je diskusia účelným prostriedkom rokovania. Spomínaný prípad však už nebola diskusia, už to prechádzalo do národnostnej otázky.

Je to malé mesto na to, aby sme sa nechali rozdeliť kvôli národnostnej otázke. To ani z hospodárskeho hľadiska, ani z hľadiska všeobecnej nálady v meste neprospeje. Jej otváranie nepovažujem za správne ani z jednej strany. Podobné prerastené diskusie už nepatria na rokovanie zastupiteľstva. Ak sa primátorovi nepodarí zamedziť prostriedkami, budem nútený sám prijať určité rozhodnutia v záujme ochrany svojho zdravia.

Géza HORVÁTH, poslanec MsZ
Môj príhovor pozostával z tichej oznamovacej vety, ani raz som nezvyšoval hlas, chcel som povedať iba dve veci. Prvá, že asi rozdielne chápeme výraz priorita. Podľa mňa to znamená prvenstvo. V článku pána poslanca je asi 40–50 úloh, ktoré sa podľa mňa nedajú všetky uprednostňovať. Väčšia poznámka sa týkala toho, že Pavel Polka hovoril o „svojich“ prioritách. Z toho vznikla aj spomínaná diskusia, pretože poslanci, ktorí vedeli, že tieto úlohy už boli obsiahnuté vo volebných programoch, sa právom cítili dotknutí. V prestávke, keď sme si tieto nezrovnalosti vydiskutovali, Pavel Polka vyhlásil, že ani na minútu nemyslel, že tieto nápady sa zrodili len v jeho hlave, on ich len zhrnul. Za to mu patrí vďaka. Keď som ho nepremyslenou formuláciou urazil, za to sa ospravedlňujem.

(ap, ek)

Vyhodnotili najkrajšie okolia obydlí

Na mestských dňoch bola vyhodnotená aj súťaž o najkrajšiu predzáhradku, balkón a okolie bytoviek v meste, ktorej cieľom bolo prispieť ku skrášleniu a zveľadeniu zelene v meste.

I. kategória - predzáhradky rodinných domov:

1. Helena Martosyová
2. Dezider Benčík
3. Helena Mikleová

II. kategória - balkóny

1. Kinga Majtánová
2. Mária Horváthová
3. Františka Križáková

III. kategória - okolie bytoviek

1. Katarína Vargová
2. Renáta Jamrišková
3. Mária Hangyová

Aj v Mikuli spomínali na vysídlenia

Pri príležitosti 60. výročia presídlenia obyvateľov usporiadali 22. septembra v Mikuli pamätné podujatie. Vystahované rodiny sa spolu so svojimi príbuznými zúčastnili na spoločnom obede v kultúrnom dome v Mikuli, popoludní sa konala ekumenická bohoslužba, na ktorej sa zúčastnil aj primátor mesta. Večer sa v Kiss čárde viedli neviazané rozhovory medzi účastníkmi, ktorí spomínali na neslávne časy. Deportáciami a presídľovaním sa budeme zaoberať aj v budúcom čísle, keď prinesieme rozhovor s pamätníkom presídlenia, Štefanom Molnárom. Úryvok zo spomienok dekana fakulty teológie reformovanej cirkvi na Univerzite Jánosa Selyeho, Jánosa Molnára, ktorý bol tiež medzi deportovanými: „Bolo to hrozné, ponížujúce, neľudské! Vzali nám dedičstvo predkov, museli sme opustiť svoju rodnú zem, hroby našich predkov, mnohé rodiny boli rozdelené. Tam, kam nás poslali, sme boli cudzincami, ako aj tí, ktorých tu zabudli. Stali sme sa hračkami sveta, ale i tak stále spomíname na úžasnú Mikulu. Tak my, ktorí sme sa tu narodili, ako aj tí, ktorých sme vychovali.“

(ág)

Problém sa rieši

Kosenie verejnej zelene

Niekoľko čitateľov reagovalo na rozhovor s novým riaditeľom mestského podniku Vepos Viliamom Lászlóm (Želiezovský spravodajca, september 2007) otázkou, ako sa bude riešiť problém, ktorý v meste rezonuje už niekoľko rokov.

Ide o **Všeobecne záväzné nariadenie mesta č. 6/2004** o ochrane životného prostredia mesta Želiezovce, ktoré v § 17 upravuje správu a údržbu verejnej zelene. Podľa 1. bodu „*tvorbu, údržbu a ochranu zelene mesta vykonáva mestský podnik Vepos, ktorý je touto činnosťou poverený mestom*“, v 2. bode sa však uvádza, že pod správu verejnej zelene nepatrí „*verejná zeleň v intraviláne do vzdialenosti 5 m od objektov obytných domov a budov, pozemkov, ktoré sú vo vlastníctve alebo v správe ostatných právnických a fyzických osôb*“ a podľa 3. bodu „*do vzdialenosti 5 m od obytných domov, budov a pozemkov vo vlastníctve alebo správe právnických a fyzických osôb spravuje verejnú zeleň táto právnická alebo fyzická osoba*“. Ďalšie body tohto paragrafu vysvetľujú aj to, čo predstavuje údržbu zelene a ďalšie s tým súvisiace detaily.

O čo ide? Napríklad o to, že občan je povinný pravidelne kosiť trávnik, ktorý rastie na ulici popri jeho dvore a to i napriek tomu, že pozemok patrí mestu. Pociťujú to najmä majitelia rožných domov, kde tieto zelené plochy majú väčšiu rozlohu. Pravidelné kosenie znamená spotrebu benzínu alebo elektrickej energie a samozrejme prácu. Pre niekoho viac, pre iného menej alebo nič. V ostatných rokoch však začal tento problém narastať v súvislosti s likvidáciou zeleného odpadu – páliť sa nesmie, do smetných nádob sa dávať nesmie. Čo s ním?

„*Je to kruté, ale podľa platného VZN by asi mal mať každý občan kompostáreň.*“ -

podotkol na júnovom zasadnutí MsZ **primátor mesta Pavel Bakonyi** a dodal: „*Je to nespravodlivé. Aby sa však problém naozaj vyriešil, najskôr musí prebehnúť pasportizácia zelene, aby sme presne vedeli, kde je koľko a akých verejných plôch*“.

Z uvedeného sa črtajú dva spôsoby riešenia. Prvým je, že sa o tieto plochy bude starať naďalej občan a mesto mu bude náklady s tým spojené kompenzovať, napr. znížením daní. To by však bolo potrebné poznať presnú rozlohu každej plochy a vypočítať tak náklady na jej údržbu, resp. kosenie a bolo by potrebné i kontrolovať, či občan skutočne kosí. Omnoho jednoduchší by bol ten druhý spôsob - o všetky mestské pozemky sa bude starať mesto.

To si myslí aj **riaditeľ Veposu Viliam László**, ktorý pripomenul aj inú stránku problému: „*Aby vzhľad mesta bol aspoň taký, aký je, aspoň na tých najfrekventovanejších uliciach Vepos kosí aj to, čo by podľa platného VZN kosiť nemal. Prikladom sú činziaky, okolo ktorých kosíme aj do hranice 5 m bez toho, že by o tom bola podpísaná zmluva medzi Veposom a nájomcami alebo bytovým družstvom. Tak sa to robí roky... Mój názor je, že by bolo vhodnejšie, keby sa pozmenilo VZN a o všetky verejné plochy by sa staral Vepos. To by však muselo byť zohľadnené v rozpočte a tomu by sa musel prispôbiť aj strojový park... Vepos však nie je organizácia, ktorá určuje, čo sa bude a čo nebude kosiť. VZN je záväzná*

pre mňa, ako aj pre občana a jeho prípadná zmena je na rozhodnutí mestského zastupiteľstva.“

Z uvedeného vyplýva, že na ťahu je mesto. O tom, ako a či sa tento problém vôbec rieši, hovorí **primátor mesta Pavel Bakonyi**: „*Aby sa problém mohol seriózne riešiť, treba urobiť tzv. pasporty zelene a verejných priestranstiev. Na tom sa už pracuje, na budúci mesiac by tá práca mala byť hotová. Bude to veľmi dôsledný, nielen textový materiál, z ktorého sa na milimetre presne bude dať určiť, koľko verejných priestranstiev má mesto vo vlastníctve, koľko verejných plôch, verejnej zelene... Okrem toho budú tie priestory kategorizované, podľa intenzity údržby – od maximálnej po minimálnu. Potom budeme môcť Vepos požiadať, aby vypracoval cenník, za koľko peňazí sa o koľko a akých priestranstiev postará. Potom už bude všetko otázkou dohody a samozrejme peňazí... Z minulosti nám zostalo veľa podobných nevyriešených problémov. Skutočným riešením bude, ak každé priestranstvo bude mať – jednoducho povedané – svojho gazdu a my budeme presne vedieť, kto je za čo zodpovedný. Zatiaľ to jasné nie je a preto sú takéto problémy. To sa však musí zmeniť a o to nám ide. Občania by však nemali zabúdať, že každé rozhodnutie je vecou dohody a oni majú možnosť ho pripomienkovať.*“

Riešenie tohto problému budeme naďalej sledovať a o jeho priebehu informovať. (sh)

Kvalita života a HDP v športovom duchu

Prípravený je rozvojový program jednotlivých úsekov, zostáva ho už iba prijať a systematicky realizovať. Treba si byť pritom vedomý, že základným faktorom rozvoja sú stále ľudia, ich kvality, schopnosti, zmysľanie, otvorenosť, nadšenie. Pre rôzne dôvody s tým ešte máme problémy, avšak skúsenosti z rozvinutejších oblastí naznačujú, že ľudský faktor dokáže rýchlo získať kvalitu ruka v ruke s ekonomickým rozvojom daného územia. Takže máme šancu byť lepší...

...Aj sa máme v čom zlepšovať. Súčasny pohľad na našu mestskú komunitu ponúka staré neduhy – ohováračstvo, obviňovanie, povrchnosť, zovšeobecňovanie či nezodpovednosť. Obviňovanie aj na základe takých daností, ako je pôvod, výzor, rodinné vzťahy, povrchnosť a nedôslednosť pri získavaní a spracúvaní informácií, kedy nám stačí zaručené: jedna babka povedala, aby sme práve vypočutú informáciu brali ako fakt a nezodpovednosť napríklad v tom, že takú informáciu pokojne podávame ďalej ako zaručenú.

Receptom na tieto úkazy možno nie sú ani tak morálne kázne, ani iné presvedčovacie techniky, ale priamy ťah na cieľ či logika. Človek má asi menej dôvodov a času na obviňovania, keď sa musí sústrediť na prácu, na rodinu a má možnosť na zmysluplné využitie voľného času. Upriamením sa na rozvoj určitých oblastí, spolu s presmerovaním súvisiacich materiálnych, ľudských a technických zdrojov, môžeme podporiť rast miestnej zamestnanosti, čo má prvoradý vplyv na kvalitu života. Zvýšená tvorba miestneho domáceho produktu prispieva k zvýšeniu príjmov mesta, najmä prostredníctvom podielových daní, v rámci ktorých 72% zaplatených daní v meste sa vracia do mestskej kasy. Vývoj miestneho HDP má teda priamu súvislosť s disponibilným objemom mestských prostriedkov; ľudovo povedané: čím viac sa v Želiezovciach vyprodukuje, tým viac prostriedkov bude mať mesto na uspokojovanie potrieb svojich obyvateľov.

Hoci prípravná fáza rozvojového programu nebola pre bežného občana viditeľná, nahromadila potenciál, ktorý sa zviditeľní v rozvojových činnostiach. Bude to beh na dlhé trate a pri štarte nestojí len mestský aparát, ale všetci obyvatelia mesta. Športovým slangom: rozvoj je tímová súťaž a v našom družstve – lokalite s názvom Želiezovce – bude potrebný každý jeden hráč. Aj taký, ktorý sa doteraz uspokojil s permanentkou na lavičke náhradníkov. Ak zaznamenáme prvé víťazstvá, vďaka náznaku konjunktúry sa možno k nám vráti aj niekoľko hráčov zo zahraničného hostovania a svoje ťažko zarobené legionárske príjmy investuje v Želiezovciach, alebo si opäť rád zahrá pod želiezovskou vlajkou. A zastavenie „odlivu mozgov“ by bol pre začiatok naozaj husársky kúsok. Takže pripravte sa, pozor, štart... **Ladislav Levicky**

Ocenení žiaci

Primátor mesta Želiezovce udelil na Mestských dňoch čestné uznanie za úspešné reprezentovanie mesta Želiezovce v školskom roku 2006/2007 žiakom miestnych základných škôl:

Barbora Chochláčová
Filip Peniaško
Jakub Stanko
Ákos Szabó

Dávid Baka
Dominik Duchoň
Éva Bukó
Bálint Kiss

Termíny odvozu separovaného odpadu

Mestský úrad Želiezovce oznamuje občanom, že zber separovaného odpadu v mesiaci október sa uskutoční v dňoch:

25. októbra z rodinných domov časti Svodov a Mikula,

29. októbra z rodinných domov z ulíc: Záhradná, Hurbanova, Poľná, Fr. Kráľa, Orgovánová, Gorkého, Krátka, Tichá, Pionierska, Kossuthova, Kherndlova, Sacherova, Potočná, Vřbová, Školská, Štúrova, Jesenského, SNP /časť Želiezovce/, Jarmočná a Cintorínska.

30. októbra z rodinných domov z ulíc: kpt. Nálepku, Ružová, Mierová, Železničná, Hviezdoslavova, Adyho, Dózsova, Fučíkova, Schubertova, Úzka, Trzná, Petófiho, Lipová, Nezábudková, Brezová, Agátová, Tulipánová, Narcisová, Nová, Poštová, Sládkovičova, Jilemnického, Hronská, Jókaiho a Zlatnícka.

31. októbra z obchodov.

S odvázaním začíname o 8. hodine ráno, preto Vás žiadame, aby vrecia s odpadom boli vložené včas pred VÁS DOM. Opäť Vás žiadame, aby ste vrecia nezväzovali.

Na budúci rok chodník na Schubertovej ulici?

Vybudovanie chodníka smerom k Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny na Schubertovej ulici rezonuje ako naliehavá potreba medzi zámerni samosprávy už niekoľko mesiacov až rokov. V správe referátu výstavby MsÚ, predloženej na septembrové zasadnutie MsZ, sa konštatovalo, že realizáciu pôvodného zámeru vybudovania chodníka medzi ukončeným chodníkom pri športovom areáli a spevnenou plochou pred úradom projektanti požiadani o konzultáciu neodporúčajú, aj keď náklady tejto stavby by boli vo výške len asi 100 tis. Sk. Podľa odborníkov by chodník bolo vhodnejšie vybudovať na opačnej strane cesty, pred rodinnými domami, tak z hľadiska priestorového, ako i z hľadiska funkčného využitia. Realizácia tohto zámeru si však vyžaduje čiastku okolo 400 tis. Sk. Koordinátorka referátu výstavby Emese Gubíková sa vyjadrila, že do budúcoročného rozpočtu navrhne zapracovať čiastku 450 tis. Sk na výstavbu chodníka na severnej strane Schubertovej ulice pred rodinnými domami. Ak sa návrh presadí, na budúci rok bude obyvateľov Schubertovej ulice, pracovníkom i návštevníkom úradu slúžiť nový chodník. (ek)

Úhrada záväzkov z pozostalosti NsP prebieha plynule

Na septembrovom zasadnutí mestského zastupiteľstva bola predložená informatívna správa o stave záväzkov mesta vyplývajúcich zo záväzkov bývalej Nemocnice s poliklinikou v Želiezovciach. Správa informovala o výške uhradených a neuhradených záväzkov. Z celkového dlhu príspevkovej organizácie vo výške 27 290 452,09 Sk bola do 20. septembra t. r. uhradená suma 19 626 747,71 Sk. V septembri bol vyrovnaný záväzok voči daňovému úradu vo výške 1 582 991 Sk a priebežné úhrady podľa splátkových kalendárov. Pohľadávky zaniknutej príspevkovej organizácie prešli na zriaďovateľa vo výške 10 845 570,47 Sk. Mesto vyzvalo dlžníkov na uhradenie dlhu. Do 20. septembra boli zaplatené finančné prostriedky vo výške 181 263,40 Sk. Najväčšie pohľadávky eviduje mesto voči zdravotnej poisťovni Perspektíva (6,7 mil. Sk) a voči ZP Sidéria-Istota (3,3 mil. Sk).

Ako na predchádzajúcom zasadnutí uviedol právny zástupca mesta JUDr. Jozef Nyúl, úhrada záväzkov sa vykonáva priebežne podľa dohodnutých splátkových kalendárov. Mesto eviduje záväzky voči 165 fyzickým a právnickým osobám, z nich do vyššie uvedeného dátumu už uspokojujú vyše 60. (ek)

Spýtali sme sa poslanca Horvátha, prečo nepodporil organizačnú štruktúru

Na ostatnej schôdzi ste vyjadrili výhrady voči súčasnému modelu práce samosprávy, ktorý ste ani nepodporili. Prečo?

– Nemôžem zakryvať, že som ho od začiatku považoval za chybný. Teraz, keď po ôsmich mesiacoch aj iní prejavujú nespokojnosť, som dúfal, že sa vrátíme k modelu uznávanému a používanému v celej krajine. Nestalo sa tak! Ostatní poslanci akceptovali atypickú organizačnú štruktúru, prijatú na začiatku volebného obdobia, s kozmetickými úpravami. (To, že z 10 poslancov som hlasoval proti iba ja, mi to potvrdilo.) Nový model (nazval by som ho radšej želiezovským) spočíva v tom, že štruktúra úradu bola prispôbena počtu poslancov, a tak každý z nich – takpovediac – nesie zodpovednosť za prácu jedného úseku. Naoko sme zvýšili právomoci poslancov, veď môžu zasiahnuť do práce svojho úseku, a to i vtedy, keď danej oblasti nerozumejú. Na

druhej strane sú zodpovední aj za prípadné chyby úseku, hoci za „zanedbanie povinností“ sú prakticky nepostihnuteľní, nevyplývajú to zo zákona.

Podstatou celoštátne používaného modelu je: aby sa niekto mohol stať poslancov, stačí získať potrebný počet hlasov (netreba vyhovieť žiadnej ďalšej požiadavke) a nie je žiadna záruka, že takéto zastupiteľstvo bude schopné zákonne a účinne viesť obec. Aby sa mohol poslanec správne rozhodnúť, dostáva pomoc z viacerých strán. Jedna z nich je obecný (v našom prípade mestský) úrad, kde pracujú odborníci na danú problematiku, ktorí nesú za svoju prácu právnu zodpovednosť a za prípadné chyby sú postihnuteľní. V normálnom prípade sú to oni, ktorí predkladajú odborné spôsobilé materiály do zastupiteľstva. To však nevylučuje, že aj poslanci môžu predkladať materiály, alebo iniciovať vypracovanie určitých

dokumentov. Poslanca však k tomu nikto nemôže prinútiť. Druhou pomocou je odborná komisia, ktorej členmi môžu byť aj odborníci z iných obcí. Prácu zastupiteľstva môže podporiť aj právnik (ako v našom prípade). Takto návrh posúdi právnik z právneho, pracovníci úradu z pohľadu samosprávy a členovia komisie z odborného hľadiska a poslanec môže po posúdení týchto hľadísk prezentovať svoj názor na zasadnutí. Z návrhu sa stane uznesenie, ak je možné presvedčiť väčšinu, aby ho podporila. Keďže pri hlasovaní sa môže rozhodovať o mimoriadne dôležitých otázkach, môžeme vyhlásiť, že poslanec je v prvom rade zodpovedný za to, ako hlasuje. Môžeme to nazvať politickou zodpovednosťou, v konečnom dôsledku ide o druh kolektívnej zodpovednosti, veď zákon neumožňuje, aby ktorýkoľvek z poslancov uplatnil svoju osobnú vôľu proti väčšine. Ak sa napriek

tomu zrodí nesprávne rozhodnutie, primátor má v právomoci vetovať ho.

Osobne mi prekáža, že úrad sme rozdrobili ako národné hospodárstvo alebo výrobnú prevádzku. Inde sa úrady skladajú z oddelení, na čele ktorých stoja vedúci a ich prácu riadi jedna osoba. V prípade nami prijatého modelu sa môže stať, že jednotlivé úseky (nevediac o povinnostiach ostatných) budú pracovať na rovnakej úlohe, alebo, čo je ešte horšie, nebudú sa jej venovať vo vedomí, že to robí ten druhý. Orgány podobné komisiám sme nazvali rady úsekov, čo evokuje, že my, poslanci, dávame rady úsekom, teda profesionálom.

Samozrejme, v tejto otázke som tiež nemohol uplatniť osobnú vôľu, preto napriek tomu, že túto organizačnú štruktúru považujem za nebezpečne chybnú, budem sa zo všetkých síl snažiť, aby samospráva fungovala čo najplynulejšie. (ek)

Spomienka na vysídlenie a deportácie

Slávnostným otvorením výstavy v Dome kultúry sa 29. septembra začalo dvojdňové spomienkové podujatie, na ktorom obeť a ich potomkovia spomínali na vysídlenie a deportácie obyvateľstva pred 60 rokmi.

Sobotňajší program sa začal blokom ľudovej hudby v podaní Zuzany Mézesovej, Mátyása Mézesa a Alexandra Juhásza. Podujatie otvorila predsedníčka MO SMK Mária Harisová. Vystavené exponáty, ktoré sa už

Historik Attila Simon Foto: (hg)

dostali aj d o Bruselu, v mene OZ Never Again, založeného OZ Szüllő Géza, predstavil Csaba Fehér. Po otvorení výstavy s názvom **Never Again 1945–1948** a prednáške s historickou tematikou bol predstavený návrh textu petície, žiadajúcej odškodnenie obetí konfiškácie majetku na základe Benešových dekrétov.

V nedeľu v miestnom katolíckom i reformátskom kostole boli položené vence k pamätným tabuliam, odhaleným pred 10 rokmi, spomínajúcim na vysťahovanie a deportácie obyvateľstva. Udalosti pred 60 rokov pripomenuli dekan Rudolf Galgóczy v katolíckom kostole a Ján Gunyics v reformátskom kostole.

Populárnejšia spomienka sa začala vystúpením Miešaného zboru Franza Schuberta. Organizátormi podujatia boli MO Csemadoku a samospráva mesta v spolupráci s MO SMK a Spolkom priateľov Rákóczi. Okrem spevokolu vystúpili: Katarína Magdová, Zuzana Mézesová, Ildikó Javorková, Mátyás Mézes a Gábor Baka.

Predsedníčka MO Csemadoku Mária Morauszká privítala prednášajúceho, historika Attilu Simona, pracovníka Inštitútu Fórum pre výskum menšín. Ten vo svojej prednáške objasnil historické pozadie vysídlenia a deportácií s osobitným zreteľom na okolie Želiezoviec. Účastníci sa oboznámili s predstavami o národných štátoch, ktoré po Trianone a Jalte viedli k uvaleniu kolektívnej viny, zrodeniu Košického vládneho programu, Benešových dekrétov a ako naplnili vysídlenie a deportácie predstavy vtedajších politických elit. Pôvodným úmyslom odsunutia, oficiálne nazývaného výmenou obyvateľstva, a deportácií na

nútené práce v Česku bolo posunutie slovenských jazykových hraníc po hranice určené na mierových rokovaníach.

Viacerí poslucháči si vypýtali slovo, aby ostatným porozprávali, ako preživali udalosti v roku 1947. Veľkú časť obyvateľstva Želiezoviec presťahovali do Barcsu. Ich spomienky boli vskutku dojímavé. Zsuzanna Egervárióvá zarecitovala dve svoje básne, aby vyjadrila svoj aj doteraz vrúcny vzťah k Želiezovciam, i keď bolesť z vyhnaní bude večná. Slova sa ujal aj Ferenc Lukács, finančný sekretár Zväzu Rákóczi, aby vypovedal, ako musel opustiť svoju vlasť a ako sa po zmene spoločenského zriadenia stal zakladajúcim členom zväzu, ktorý si za svoju úlohu vytýčil podporu Maďarov za hranicami.

Po záverečnom slove si prítomní ešte dlho obzerali ohromujúce snímky putovnej výstavy *Never Again 1945–48*, potom sa presunuli do bočnej miestnosti DK, kde si pozreli výstavu zo súkromnej zbierky Pavla Polku. Po smutnej prednáške bolo povzbudivé prezeráť si predmety a fotografie zo „šťastných mierových časov“.

Pri večeri v Csikó čárde rozhovory ďalej pokračovali medzi vysídlenými, deportovanými, ich potomkami a tými, ktorí zostali doma. Ku koncu dvojdňovej spomienky, počas ktorej mohli prítomní dostať zo seba žiaľ i úzkosť, každý rozprával už o zmierení. Veď dva národy, ktoré majú po tisícročie rovnakú históriu, si nemôžu navzájom neustále vrčať do tváre. Zároveň však bolo cítiť aj to, že naozajstnému zmiereniu musí predchádzať ospravedlnenie, alebo aspoň priznanie. Prekrúcanie historických faktov určite nevedie k historickému zmiereniu.

-hg-

Volby a ich programy

Chrbtovou kostou demokratického systému sú aj volby do samosprávnych orgánov. Raz za štyri roky majú občania možnosť vyjadriť svojim hlasom podporu kandidátom, ktorí budú zastupovať ich záujmy v obecných či mestských parlamentoch. Volby sú v našom teritóriu v podstate celkom zábavnou záležitosťou. Kandidát, ktorý čímkoľvek zaujme, má šancu. Zaujať úžasnou fotografiou pred 15-tich rokov, pestrými plagátmi, nie príliš férovým súperením s protikandidátmi, sloganmi, básničkami, či iným pútavým textom? Nuž, tu sme pri kameni úrazu. V prvom rade by mal kandidát zaujať svojím solídnym volebným programom. A nielen zaujať, ale po svojom úspešnom zvolení ho aj naplňovať a rozvíjať. Možno si povieme, že keď sa predstavitelia našich najvyšších orgánov po voľbách už príliš svojim volebným programom a sľubom voličom nezaoberajú, prečo by práve tí v mestách a dedinách mali byť iní. Ale snáď práve tu majú občania k sebe bližšie a mali by svojich zvolených zástupcov upozorňovať na tento fakt. Svoju dôležitú rolu tu zohrávajú aj novinári - „strážni psi demokracie“. Systematickou súčasťou štvorročnej práce by malo byť pravidelné stretávanie sa so svojimi voličmi. V prípade nespokojnosti im to určite pri ďalších voľbách vráti. Keď sa však pri odpočte volebného obdobia toto nedeje a poslanci tak nečinia, „lebo to nie je zvykom“ a voliči „to zo zvyku“ nevyžadujú, je namieste tragikomická otázka: Kto dovolil navoliť volov?!...

Anton Pižurný

Historické srdce mesta

Začiatkom mesiaca október sa pred majestátnou kryptou rodiny Esterházy na Želiezovskom cintoríne stretli predstavitelia mesta a odborníci – reštaurátori. Ich prvotným zámerom bolo zmapovať stav tejto unikátnej historickej pamiatky. Následným krokom bude vypracovanie odborného prieskumu na prípravu reštaurácie krypty, v ktorej sú uložené pozostatky 11 členov rodiny Esterházy (o.i. aj Karolíny, ktorú učil svetoznámy Franz Schubert) a jedno miesto je ešte voľné. Za mesto sa stretnutia zúčastnil zástupca primátora Pavel Polka a vedúca odboru kultúry Ing. Andrea Niszlerová. Odborné práce vykonávajú akademický sochár Árpád Mézes zo Želiezoviec a akademický sochár Ondrej Csütörtöki z Komárna. Ďalším krokom bude vypracovanie projektu k žiadosti o dotáciu z grantových systémov. Veríme, že „historické srdce“ Želiezoviec – krypta rodiny

Foto: Árpád Mézes

Esterházyovcov v blízkom čase dostane podobu, akú si zaslúži. Po úspešnom obnovení krypty sa Mestský úrad v Želiezovciach pripravuje na rekonštrukciu Schubertovho múzea v tzv. „Sovom zámočku“, kde plánuje zriadiť Mestské múzeum a v spolupráci s ďalšími subjektami nás očakáva aj nemalá úloha: rekonštrukcia Esterházyovského kaštieľa v Parku Franza Schuberta.

Anton Pižurný

Mestské dni - jedno vcelku vydarené podujatie

Ak nepočítame niekoľko dní prebiehajúce upratovanie a vyzdobovanie mesta, mestské dni sa začali v piatok podvečer otvorením výstavy o histórii mesta. Napriek tomu, že v programe sa bolo napísané, že ide o výstavu pohľadníc, tých tam bolo len niekoľko. Išlo najmä o predmety patriace Esterházyovcom, vykopávky z tohto územia, dobové fotografie... O neobyčajnej zbierke Pavla Polku sa hovorí už dávno, konečne si však Želiezovčania mali mož-

doch ktorej sa predstavili aj známe mená maďarskej rockovej scény.

V sobotu o 19.00 v Dome kultúry Novozámocké rockové divadlo uviedlo muzikál Andrewa Lloyda Webbera a Tima Ricea Jozef a jeho čarovný plášť, potom vystúpila dixielandová skupina Riverside Band z Barcelony. Podľa programu sa to však malo konať na Námestí sv. Jakuba. Napriek tomu, že mestským rozhlasom bola zmena programu hlásená, mnoho návštevníkov zostalo

ských miest boli slávnostne vztyčené vlajky, potom sa v obradnej sieni MsÚ konalo slávnostné zasadnutie Mestského zastupiteľstva. Prítomným sa prihovorili predstavitelia partnerských miest: Trstená, maďarských Barcs a Makó a rumunského mesta Miercurea Ciuc (po maďarsky Csíkszereda).

Predstavitel Trstenej vo svojom príhovore vyjadril túžbu, aby sa ich družba rozšírila o naše a naša o ich partnerské mestá. Jeho príhovor však zaznel len v slovenčine a príhovory predstaviteľov ďalších partnerských miest len v maďarčine. Stojí za zváženie, či takáto nedôsledne uplatňovaná dvojjazyčnosť podobné obrady nedegraduje na

signál, že ide o partnerstvo len časti mesta – občanov istej národnosti. Podobne, ako čerstvo osadená tabuľa pred budovou MsÚ uvádzajúca naše partnerské mestá a ich erby: V prípade partnerského rumunského mesta je uvedený len jeho maďarský názov – Csíkszereda a chýba oficiálny – rumunský. Je pravda, že ten maďarský názov je každému Želiezovčanovi zrozumiteľnejší, zapamätateľnejší i vysloviteľnejší. Ak však niekto bude chcieť toto mesto nájsť na mape sveta, Európy alebo Rumunska (!), nenájde ho. Iba ak by mal maďarskú mapu... Akiste ide len o neumyselné nedostatky, na aké by sme si v budúcnosti mali dávať pozor.

Na slávnostnom zasadnutí MsZ boli udelené ocenenia Pro Urbe, ktoré si z rúk primátora mesta Pavla Bakonyiho pre-

majstrovstvách Európy v atletike, podnikateľ Ľudovít Kiss za pozoruhodné výsledky v poľnohospodárstve a za vytvorenie pracovných príležitostí, Karol Fábik in memoriam za pričinenie sa o skrášlenie mesta a jubilujúci Miešaný zbor Franza Schuberta, ktorý už 25 rokov reprezentuje mesto doma i v zahraničí.

Pred obedom sa v rímsko-katolíckom kostole konala slávnostná sv. omša a v reformátskom kostole slávnostná bohoslužba.

Popoludňajší program na námestí začala opäť Kozárenka, po ktorej nastúpili mažoretky a country formácia z Hronoviec. Po slávnostnom príhovore primátora Pavla Bakonyiho boli odovzdané mestské ocenenia žiakom ZŠ, víťazom a oceneným súťaže o najkrajšiu predzáhradku, balkón a okolie bytového domu. Potom vystúpili mládežnícke folklórne súbory: domáci Kincső, Rozmaring z Makó, Tébláb z Budapešti a Valle di Comino z talianskej Atiny. Úspech zožali aj Súrodenci Jendruhovci, ktorí nedávno absolvovali turné po Taliansku. Bolo milé sledovať, ako na taliansky šláger v ich podaní s nadšením reagujú členovia súboru Valle di Comino. Potom vystúpila dixielandová skupina Riverside Band, no jej kvalitnú jazzovú hudbu si vypočula už len nepatrná časť obce.

Opäť škoda... Ich vystúpenie bolo dôstojnou bodkou za vcelku vydareným podujatím. Okrem spomenutých výhrad možno aj tento ročník mestských dní hodnotiť pozitívne, v budúcnosti môže ísť o naozaj reprezentatívny mestský sviatok.

Števo Hečko,
Ladislav Levický

nosť pozrieť aspoň časť z nej. Na slávnostnom otvorení výstavy to ocenili aj predsedovia rady úseku školstva a kultúry Mgr. Vojtech Tomašovič a RNDr. Géza Horváth v prítomnosti primátora mesta a samozrejme Pavla Polku, ktorý vo svojom príhovore povedal, že to robí najmä pre mladú generáciu a že túto výstavu možno považovať za základ budúceho mestského múzea. Bolo sa na čo pozerieť, ako svedčia samé pozitívne reakcie i dobrá návštevnosť. Niekoľko zaujali fotografie, iného dokonca grófkina spodná bielizeň, mnohí si výstavu prezreli niekoľkokrát.

Večer o 20.00 na amfiteátri vystúpil Ferenc Demjén, ktorý publikum postupne dostával do varu svojimi najväčšími hitmi, výborný výkon podala aj sprievodná kapela, v ra-

dezorientovaných, čo negatívne ovplyvnilo účasť. Škoda...

Od 22.00 hod. bola na námestí ľudová veselica s levickou skupinou Romix. Po meste sa pohybovali aj akiste zábavchytiví návštevníci z iných obcí, problém bol však s ich poňatím zábavy, a tak boli zaznamenané aj bitky a výtržnosti. Zlý ohlas mal aj fakt, že počas programu na námestí bolo najbližšie WC v priestoroch mestského kina, kde sa za každý vstup vyberalo 5,- Sk.

O slávnostnú náladu nedeľného rána sa postarala dychová kapela z Kozároviec – Kozárenka, ktorá prešla mestom od Domu kultúry až po námestie. O 9.00 pred budovou mestského úradu zneli štátne hymny, za účasti predstaviteľov nášho mesta i partner-

povinné formálne rituály – v lepšom prípade. V tom horšom vysli

vzali: Mikuláš Konopka za zviditeľnenie mesta víťazstvom na halových

Z nášho pohľadu

KEEP IT COOL 2007**Konečne prehľadný dotačný systém**

Potešil nás nový systém udeľovania mestských dotácií v Želiezovciach. V snahe o jeho využitie sme podali projekt na zorganizovanie 7. ročníka multikultúrneho festivalu Keep it Cool a ...stal sa zázrak... zrodila sa spolupráca s mestom. Sedem rokov sme na to čakali. Prípadom, že s Nitrianskym samosprávnym krajom spolupracujeme už niekoľko rokov.

Povzbudení podporou, s veľkým elánom sme sa pustili do organizovania. Množstvo mailov, telefonátov, cestovania a rokovaní vyprofilovalo program podujatia. Každému sa podarilo uskutočniť vlastné predstavy, a tak výsledok sľuboval pestrú zábavu.

Festival sa vrátil do priestorov kina

Po mnohých vášnivých debatách sme sa rozhodli, že festival zorganizujeme v kine. Ohliadka terénu nás neprekvapila, ...žial. Stav budovy kina je naďalej žalostný, tak vznútra, ako aj zvonka. Na vážnejšie zásahy nebol

keď sála sa začínali koncerty. Vlastne sa mali začínať, ale jeden z účinkujúcich pricestoval s neúplnou technickou výbavou. Organizátori boli nervózni, vystupujúci bezradní, obecnstvo netrzeplivé, bolo treba improvizovať. Doplnenie chýbajúceho vybavenia, zmena poradia účinkujúcich, aby sklz programu bol minimálny. Tak ako prvá vystúpila bratislavská skupina **Fundamental**, ktorá svojimi veselými rytmami v štýle funkky privodila fantastickú atmosféru od prvej chvíle. Zaujímavosťou ich vystúpenia bolo, že za bicími sedel Želiezovčan Ľuboš Ambrózai, ktorý práve oslavoval narodeniny. Skupina to oslávila improvizovaným popevkom „happybirthday“. Po nich vystúpila štúrovska skupina **Jóvilágvan** produkujúca rytmický rock. Ich repertoár tvorili piesne z dielne holandskej speváčky Anouk. Bratislavská kapela **Stares** hrala pomalšie, monotónnejšie melódie, ktoré poskytli obecnstvu možnosť trochu si oddýchnuť, po čom mnohými očakávaní budapeštianski **Másfél** svojim strhujúcim vystúpením korunovali celý večer.

Veselé obecnstvo, spokojní účastníci, optimistickí organizátori

Pohľad na asi 200 spokojných hostí nás naplnil optimizmom, čo sa týka budúcnosti festivalu. Aj touto cestou by sme sa chceli poďakovať všetkým, ktorí navštívili naše podujatie, účinkujúcim, pomocníkom pri organizovaní a sponzorom: mestu Želiezovce, Nitrianskemu samosprávnemu kraju a v neposlednom rade občanom bývajúcim v okolí, že strpeli rušenie pokoja z našej strany. Kto by chcel spoznať atmosféru podujatia aj na obrázkoch, môže navštíviť stránku www.keepitcool.sk.

Organizátori: *Ady, Viki, Zselko*

čas, ani možnosť, tak sme sa snažili dejisko skultúrniť uprataním vnútorných priestorov. Likvidácia dvojročného prachu a pod prahom presiaknutých mlák moču nespôsobilá väčšie problémy, ale zažratý zápach nás položil. Stupňujúci nechutnosti, po skončení festivalu nás v zadných dverách čakali aj ľudské výkaly. Asi sa nepatrí pýtať peniaze za použitie podradných toaliet v treťotriednej krčme (s prepáčením za správny výraz).

Rozmanitý program aj na Námestí svätého Jakuba

Prišiel deň s veľkým D. V priebehu predpoludnia sme vykonali posledné úpravy a festival sa mohol začať. Peter Szusztor „Meys“ a Peter Ambrózay „Shorty“ pripravili na námestí svoje graffity, ktoré neskôr poslúžilo ako pozadie na javisku (prezradíme, že nápis zobrazoval názov festivalu :). Zatiaľ Ricsi Kovács „Zupherman“ a Underground Foundation nabádali mierne plaché obecnstvo k voľnočasovým aktivitám. Výstavu grafič a fotografií Andrey Kunkovej a Gaby Martosyovej si mohli návštevníci pozrieť počas celého trvania festivalu. Šikovnosť autoriek potvrdila aj výzdoba panelov. Vo veľ-

Mladé novinárske talenty majú opäť šancu!

SÚŤAŽ O cenu Gabiky Horečnej

Slovenské elektrárne Enel vyhlasujú jubilejný 10. ročník súťaže v tvorbe krátkych novinárskych žánrov pomenovanej po našej kolegyni, dlhoročnej vedúcej redaktorke mesačníka Mochovce (predchodca Atómu.sk) a novinárskej osobnosti okresu Levice.

Súťaž je určená žiakom 5. - 9. ročníka základných a študentom stredných škôl i odborných učilíšť.

POZOR, ZMENA!

Súťažná téma: Prečo treba dostávať 3. a 4. blok Atómových elektrární Mochovce?

Posývame Vás do Infocentra EMO, kde sa budete môcť stretnúť a porozprávať s odborníkmi, pričom sa dozviete množstvo informácií, ktoré budete môcť využiť pri spracovaní súťažnej témy.

Príspevky v rozsahu max. 1 strany PC písaného textu, posielajte do 31. októbra (možno aj spoločne z každej školy) na adresu redakcie Atóm.sk, Atómové elektrárne, 935 39 Mochovce), s označením SÚŤAŽ Gabiky Horečnej.

Články vyhodnotí odborná porota, najlepšie budú zverejnené v mesačníkoch Atóm.sk, Atóm plus a Slovenská energetika.

V oboch kategóriách čaká na víťazov hodnotná vecná cena a, navyše, škola získa finančný dar na tvorbu školského časopisu.

Veríme, že využijete túto šancu pomôcť mladým talentom i svojej škole.

Bližšie informácie získate na tel. č. 036/637 83 41, prípadne e-mailom: redakcia.atomsk@seas.sk.

Števo Švolík,
šéfredaktor mesačníka **Atóm.sk**
a člen poroty

Aký bol Keep It Cool?

Oslovili sme vedúceho občianskeho združenia Blue Art, organizátora festivalu Keep it Cool, Csabu Adamcseka, aby zhodnotil podujatie:

– *História festivalu siaha do roku 2000, keď bol zorganizovaný ešte pod názvom Uchovajte v chlade a ponúkal príležitosť na prezentáciu miestnym amatérskym skupinám. V ostatných siedmich rokoch sa toho stalo dosť. Festival dostal nový názov, program sa rozšíril. Popri koncertoch sú organizované aj sprievodné podujatia: výstavy, menšie divadelné scény, filmové projekcie, performance, graffity, happeningy. Najdôležitejším cieľom podujatia je poskytnúť priestor mladým železovským umelcom. Prvýkrát v sedemročnej histórii festivalu sme dostali finančnú podporu od mesta, tá v značnej miere prispela k jeho úspešnej realizácii. Vstupné sme znížili na minimálnu úroveň, vystúpili štyri hudobné formácie, časť sprievodných podujatí sme presunuli na Námestie sv. Jakuba. Ak na podobné regionálne podujatie príde 200–300 návštevníkov, môžeme to považovať za úspech. Tento ročník nás ubezpečil, že je dopyt po tomto podujatí a že do organizovania musíme zapojiť viac mladých ľudí. V budúcnosti by sme chceli program rozšíriť na dva dni a festival zorganizovať pod šírým nebom.*

(ec)

Nezabíjajme sa navzájom alebo Kam s bioodpadom?

Tak, a zasa je tu čas, ako každý rok na jeseň, keď sa naše záhrady zahalia do oblakov dymu, aby sa prichystali na zimný odpočinok pod bielou snehovou perinou. Je to ako očistný rituál - pália sa opadané listy, burina a zvyšok vegetácie, ktorá ešte zotrvala v záhrade ako na protest proti ročnému kolobehu. Keď sa to takto krásne opíše, naozaj celá záležitosť s pálením bioodpadu dostáva nádych tajomného orientu, kde sa páli očistný tymian. Ale skutočnosť nie je ani taká tajomná, ani „očistná“. Pri spaľovaní tzv. zeleného odpadu totiž uniká do ovzdušia obrovské množstvo škodlivín (oxid uhoľnatý, uhľovodíky, rakovinotvorné dechtové látky a dioxíny.) Nevie, či vám tie pojmy niečo hovoria, ale mne veľmi pomôže, keď si spomeniem, ako môj dedo chodieval do pivnice, kde kvasilo hrozno, vždy so sviečkou, pretože pri kvasení vzniká spomínaný oxid uhoľnatý, ktorý zabraňuje oxidácii krvi. Ak mu sviečka zhasla (nebol dostatok kyslíka a prevládala oxid uhoľnatý) radšej sa vrátil. Ako vždy hovorieval: „Vínko, vínko, budem ťa piť, kým budem žiť a ešte musím dlho žiť, aby som ťa stihol vypiť.“ Ale spať k ostatným

škodlivinám. S dechtovými látkami sa stretol a prijal ich do tela pravdepodobne každý, kto fajčí a kto sa zdržuje v blízkosti fajčiarov (samozrejme, asi bude trochu rozdiel v množstve dechtových látok z relatívne malej cigarety oproti veľkému mračnu dymu valiacemu sa z metrovej kopy). Najnebezpečnejšie rakovinotvorné látky, čiže dioxíny, sa dostávajú do ovzdušia vtedy, keď pálime látky s obsahom chlóru (napr. biomasu ošetrenú pesticídmi s obsahom chlóru alebo

papier bielený chlóróm), ktoré napádajú hlavne nervový a imunitný systém a pohlavné orgány. Na tom celom je veľmi smutné nielen to, že škodíme svojmu zdraviu, ale aj to, že pálením bioodpadu ochudobňujeme svoju záhradku o skvelé biologické hnojivo. Ako teda riešiť danú situáciu? Ako možnosť sa ponúka cesta kompostovania, ktorá bohužiaľ nie je veru vôbec populárna (aspoň nie u nás). Ľudí viažu mnohé predsudky - najväčším a len ťažko poraziteľným je zápach. Kompost

smrdí!!! Často to počujem z úst ľudí, ktorí to však nevyskúšali a ak aj áno, nesnažili sarobiť to správne. Základom je prístup kyslíka. Preto to na skládke odpadov tak smrdí? A tiež v blízkosti kontajnerov? Lebo všetok odpad je nahádzaný na kopy, bez prístupu vzduchu a podlieha hnitiu. Ak však zabezpečíme prístup vzduchu občasným premiešaním a zabezpečením správnej štruktúry kompostu (pridaním drevnej štiepky, ak máme k dispozícii, alebo surovín s vysokým obsahom uhlíka - piliny, hobliny, slama, ktoré sa rozkladajú pomalšie a svojou štruktúrou vytvárajú dutiny, kde sa môže udržať vzduch), je problém so zápachom vyriešený. Celkovým problémom s bioodpadom je, že ľudia nevedia, ako na to a občas ich treba len inšpirovať a nie tlačiť k činom rôznymi zákonmi a vyhláškami. Aby som citovala jeden z mojich obľúbených filmov (Rabín, kňaz a blondína): „Ľudia sú schopní zjásť oveľa ďalej, keď sú vedení, ako keď sú tlačení.“ Takže nechajme sa inšpirovať a viest' týmto návodom:

Kompostovať sa môže v troch úrovniach:

1. malé domové a záhradné kompostovanie
2. stredné kompostovanie – obecné alebo komunitné
3. veľkokapacitné – kompostáren

V ďalšom čísle novin sa budeme venovať prvej možnosti. **Ing. Gabriela Michlová**

Potuluje sa po okolí besná líška?

„Tam na tej polnej ceste, v tme som uvidel oči. Myslel som si, že je to mačka. Priblížila sa na takých 10 až 12 metrov. Zsvietil som na ňu baterkou, nebála sa ma. Kráčala som, ona vedľa mňa... Vraj takéto správanie u líšok nie je normálne, musela byť besná...“

Takúto príhodu mi veľmi podobne porozprávali dvaja čitatelia a obaja označili ako miesto okolie železničnej trate smerom k Hrovnoviciam.

MVDr. Ľudovít Majtán, veterinárny lekár na dôchodku a skúsený poľovník takéto správanie líšky tiež nepovažuje za normálne, skôr naopak: „Prvé, čo sa v každej literatúre uvádza ako príznak besnoty, je strata plachosti. V ďalších fázach je už líška nebezpečná, útočí a hryzie. Za normálnych okolností líška na človeka nikdy neútočí. Raz sme roznášali pitnú vodu pre zver a trochu sme sa vzdialili, naraz pribehla líška a z vedra začala logať vodu. Nebola besná, ale jej správanie nebolo normálne. Stáva sa to však naozaj len občas. Stratu plachosti treba považovať za pozorlivú.

Besnota je veľmi nebezpečná.

Zatiaľ nikde nebolo zaznamenané, že by sa človek, u ktorého sa prejavili klinické príznaky besnoty, vyliečil. Každý zomrel.“

Po každom uhryznutí alebo inom poranení zvierat'om je potrebné v prvom rade vylúčiť besnotu. Ak sa to nedá, napr. že zviera nie je možné chytiť, musí človek podstúpiť liečbu.

Očkovanie je nainfikovanie oslabeným vírusom, čo prinúti organizmus k vytvoreniu protilátok. Očkovanie je len prevenciu, po napadnutí je už bezpredmetné, vtedy sa už podáva sérum (protilátky).

„Našťastie je besnota u nás dosť zriedkavá. Je to vďaka očkovaniu. Ako poľovníci sme očkovaniu látku pridávali líškam do krmiva. Dôležité je aj očkovanie domácich zvierat – psov a mačiek“ – dodáva MVDr. Ľudovít Majtán.

Systém, že poľovníci dostávali vajcia, v ktorých bola vakcína proti besnote špeciálne na líšky, považoval za dobrý aj veterinárny lekár **MVDr. Daniel Zátka**: „Poľovníci majú prehľad, kde majú líšky nory, vedeli, kam umiestniť vajcia s vakcínou a bolo to tak dobré. Lenže štát nakoniec aj nám prestal platiť,

predtým to bolo hradené zo štátneho rozpočtu – vakcinácia aj očkovanie psov, chovatelia prakticky neplatili nič. Teraz si aj my musíme vakcínu kúpiť, a keď očkujeme, tak to samozrejme nerobíme zadarmo. A namiesto roznášania poľovníkmi sú vakcíny zhadzované z helikoptéry. Jednoducho sa to paušálne rozsype. Prakticky to nemá účinok ani na 30%. Poľovníci presne vedeli, kam to majú dať a bola väčšia istota, že líšky sú imúnne voči besnote.“

Besnota sa vyskytuje spravidla vo forme zúrivej alebo tichej. Prejavuje sa zmenami v správaní zvierat. Postihnuté zviera sa stáva malátnym, je neposlušné, ľaká sa, snaží sa utiecť z domu, vyhľadáva samotu, nespoznáva známych ľudí, podráždene reaguje na vonkajšie podnety. Začínajú sa objavovať halucinácie, nenormálna chuť, hryzenie dreva i kameňov, zvýšené vylučovanie slín, kŕče. Usilujú sa uniknúť a túľajú sa bez cieľa, mení sa ich hlas. Pri stretnutí iné zvierat' napádajú. Chôdza je neistá, potácajú, potom vysilene klesajú a za 4 – 5 dní uhynú.

Pri tichej forme je nápadná už

spomínaná strata plachosti, divé zvieratá (napr. líšky) sú schopné vniknúť do obcí a obytných objektov.

MVDr. Viera Zátková: „Raz prišiel jeden občan, že chytil líšku, ktorá vnikla do mesta. Zabil ju a zodral z kože. Prišiel sa spýtať, čo s ňou. Hneď som mu povedala, že urobil hlúposť, lebo zdravú líšku by iste nechtyl. Líška bola besná a ten občan strávil istý čas v nemocnici.“ MVDr. Daniel Zátka: „Problémom sú túlavé zvieratá... Pes nemusí človeka uhryznúť, stačí, keď poškrabie. Človek vyhľadá lekára, ktorý potrebuje potvrdenie, že zviera nebolo besné. Ak ho nedostane, ide človek na liečenie do Zlatých Moraviec. Liečbu hradí majiteľ zvierat'a. Ak však majiteľ'a niet...?“

Veterinári zdôrazňujú, že každý kontakt s podozrivým zvierat'om je potrebné hlásiť veterinárovi a mestskej polícii. Psi musia byť trvalo udržované v imunitnej voči besnote, očkovanie sa vykonáva raz ročne.

Byť chovateľom znamená aj zodpovednosť. Túlaví psi v uliciach sú svedectvom nezodpovednosti. K zvieratám i k ľuďom...

(Sh)

Lesníctvo kontra ochrana prírody?!

So zaradením som si v júlovom–augustovom čísle ŽS prečítal článok s názvom Produkcia dreva nepoškodzuje, ale tvorí životné prostredie – rozhovor s Ing. Dušanom Krajniakom, riaditeľom levického odštepneho závodu š.p. Lesy SR. Vyviedol ma z miery najmä technokratický, až arogantný prístup riaditeľa a jeho odpor k prírode.

Z jeho odpovedí sme mohli usúdiť, že na les sa pozerá iba ako na množinu vyťažiteľného dreva. To dokladuje aj jeho prirovnanie, v ktorom rozjíma o – podľa neho – správnom hospodárení s lesmi: „Je to ako s kukuricou – keď ju zasejete, musíte ju zožať, aby ste z nej mali úžitok.“ Ani v jednej vete sa nespomína, že les je v podstate biotop, v ktorom panujú krehké zákony. Lesohospodári o tom nevedia alebo nechcú vedieť? Táto otázka ma zamestnáva už dlhšiu dobu. Ktovie, či na les, ako na územie prinášajúce krátkodobý zisk, sa takto pozerá iba tento lesník, alebo všetci, ktorí sú určitým spôsobom spätí s lesným hospodárstvom. V detstve som žil vo vedomí, že lesník chráni les pred neoprávnenými narušiteľmi, pytliakmi, podpaľačmi a inými škodiacimi osobami. Keď som prvýkrát bol svedkom toho, že muži v zelených uniformách organizujú výrub, začal som mať pochybnosti. Čoraz viac som presvedčený, že namiesto dubovej haluze by mali na golieri nosiť motorovú pílu.

Výrub pri Hrone sa nás týka nielen preto, že ide o „naše“ lesy (ved' sme si mysleli, že sú aj naše), ale aj preto, že ide o lužné lesy. Medzi lesmi majú lužné lesy vysoko cenenú funkciu. Sú to prirodzené rastlinné zosku-

penia, ktoré mohli vzniknúť len pri väčších vodných tokoch. Lužný les sa neskladá iba zo stromov (ako ani ostatné): má osobitú pôdu, podrast i krovitú etáž. Viaz sa s riekou, preto sa v úzkom páse rozprestiera pri brehoch. V tom spočíva aj jeho zraniteľnosť: po výrube väčšieho územia sa naruší jeho celistvosť.

K tejto flóre sa viaže aj osobitá fauna, mysliac nielen na impozantné, badateľné vodné vtáctvo, dravce či vodné stavovce, ale aj na nižšie formy života, ktoré v úzkej symbióze tvoria živočíšnu ríšu lužného lesa. Čiastočný výrub neznamená pre ne väčšie nebezpečenstvo, ale (z hľadiska produkcie ekonomický) holorub vykonaný ťažkými mechanizmami môže viesť k ich zmiznutiu.

Je zarážajúce, že riaditeľ považuje prirodzený úhyn stromov za nebezpečný. K veľkému lesu patrí aj práchnivejúci alebo vyvrátený strom – jediný životný priestor pre mnohé druhy hmyzu.

Lužné lesy hrajú nenahraditeľnú úlohu v prirodzenej regulácii stavu hladín tokov. Pod nimi sa totiž vytvoria tzv. vodné kopce, ktoré počas povodní zachytávajú vodu na území lesa na spôsob špongie, počas klesania hladiny z nich nadbytočná voda steká späť do rieky. Výrub lužných lesov spôsobuje radikálnejšie zmeny hladiny tokov, nepriamo teda prispieva k zvyšovaniu povodňových škôd.

V prirodzených lesoch stromy „dobro vedia“, ako majú zapustiť korene. Určite nie tak, ako by ich nechal zapustiť človek od písacieho stola. Pravdou je aj to, že blízkosť rieky by si nežiadali iba topole. Zo sadenice usporiadanej do vojenských šíkov nikdy ne-

bude pravý les. Vtáky zakladajúce hniezda budú spokojné, ak popri topoľoch nájdú vrby, brezy, javory, jelše, jasene – a trochu ďalej od vody aj duby, hraby, medzi krovinami trnky, bazy, divo rastúce hrozno a vlhkomilný podrast.

A nakoniec: takýto spôsob drancovania dreva sa citlivo dotýka každého prírodu milujúceho či do prírody chodiaceho Želiezovčana. Keď sa už stalo, že nám zobrali časť životného prostredia, mohli by sme právom očakávať, že zodpovedný nepodá len vysvetlenie, ale aj ospravedlnenie.

RNDr. Géza Horváth

Človek je ako strom

*Dospievať je ťažké,
zrieť je krásne
a starnúť je dobré*

M. Pujmanová

Dávno si už zúžil paletu svojich potrieb. Hodinka s tvojimi najbližšími patrí medzi chvíle, ktoré si najviac želaš. Ako rád sa porozprávaš s nimi, tak rád o nich rozprávaš, pochváliš sa ich úspechmi, posťažuješ si na ich starosti a najradšej by si porobil všetko za nich. Je to zvláštne, ako si rozumieš so svojimi vnúčatami, ako by skok k novej generácii obe od seba oddelené zblížoval. Dokážeš sa s dieťaťom porozprávať o najzložitejších veciach života, dokážeš mu vysvetliť a priblížiť všetko, čo vás obklopuje. Dieťa ťa počúva s nekonečnou trepezlivosťou a neobyčajnou vnímavosťou. Rozpráva sa s tebou ako s naozajstným partnerom a dôvera, ktorú v ňom vzbudíš, je tá najkrajšia v živote. Ako rád by si mu všetko, čo si získal od života, zveril. Ako rád ho vypravádzaš a vyzbrojuješ poznatkami na jeho vlastnom chodníčku života.

Človek je ako veľký strom, len škoda, že sa nedožíva veku duba. Ktovie, raz to možno bude tak, že dokáže zvládnuť všetky choroby. Chcel by si rozdávať a namiesto toho potrebuješ pomoc. Je zle človeku, ktorý po celý život na všetko stačil sám, ktorý sa naučil dávať a odrazu sám očakáva pomoc. Aké je to ťažké, niekto to ani nedokáže. Je zlý, mrzutý, hundre a ffrle na tých okolo seba, ale to len z hanblivosti, že on, ktorý dával, je na ťarchu.

Dobre je tam, kde sa mladosť rozvíja vedľa strednej generácie a tá sa ponáhľa vedľa najstaršej, kde sa životné krivky prelínajú, kde nikto nikomu neprekáža, všetci si pomáhajú a majú sa radi. Potrebujú sa. Tam rastie odvaha vedľa bystrosti, usilovnosť vedľa múdrosti. Tam je život plný svojimi vôňami... M. Dávidová, MsK Želiezovce

Fotka zaslaná našej redakcii zachytáva moment nelegálneho vynášania odpadu do prírody v okolí Želiezoviec. Zdôrazňovanie dôležitosti ochrany prírody asi samo osebe nestačí, preto aj v budúcnosti budeme podobné fotografie publikovať - podľa možnosti aj s tvármi dotýčnych. **foto:pp**

Želiezovské spomienky**Výmena obyvateľstva - deportácie**

Dvadsať storočie je presiaknuté porušovaním osobných i skupinových práv jednotlivcov a národnostných menšín. Často mám neprijemný pocit zo spochybňovačov histórie, tvrdiacich: nie, také niečo sa neudialo. Či už je to holokaust Židov, Arménov, či poveljovú deportáciu. Prekvapili ma slová nášho súčasného ministra kultúry, ktorý 6. októbra 2007 tvrdil: „Ja hovorím, že ani jeden Maďar nebol vyštahovaný alebo presídlený do Maďarska len preto, že bol Maďar.“ Podľa neho sa vtedajšie presuny obyvateľov vykonávali len ako dôsledok dvojstrannej dohody „a pri výmene tam šli len zradcovia a kolaboranti“. Mrazivé. Náš pán premiér nám len niekoľko dní pred rušením hraníc s MR a štátni EÚ odkazuje dokonca v oficiálnom vyhlásení vlády „prípadné vykázanie prezidenta iného štátu do priestorov; kam patrí“ aj to, že „nedovolíme, aby niekto prekračoval naše hranice a kritizoval to či ono“. Tak, toto tu už dávno nebolo.

Verím už len faktom. Ako napríklad násilnému vysťahovaniu približne 50 tisíc občanov slovenskej národnosti z územia spätne pričlenených k Maďarsku v r. 1938, ale aj do neba volajúcej nespravodlivosti na maďarskej časti obyvateľstva vysídlenej tesne po vojne

3744. Ján Bakoš a m. Agneša r. Dóka Želiezovce č. 8
3745. Július Bakoš Želiezovce SK 47-60
3746. Ján Belický a m. Alžbeta r. Nevizanská; dcéry Mária a Irena Želiezovce č. 155
3747. Ľudovít Beliczký a m. Irena r. Nagy; syn Ľudovít Želiezovce č. 26
3748. Jozef Bene a m. Irma r. Krištof Želiezovce č. 58
3749. Ľudovít Bene a m. Estera r. Szalay; syn Ľudovít ml. Želiezovce č. 397
3750. Etela Berka r. Szivoš Mikula č. 111
3751. Ján Berka a m. Agneša r. Kalász; deti Ján a Irena; svokra Alžbeta Kalász r. Dóka Želiezovce č. 207
3752. Štefan Béleš a m. Rozália r. Serfözö Želiezovce, Nová osada 395
3753. Jozef Bitter a m. Margita r. Ördög; dcéry: Emília; Horváth, Marta r. Bitter a m. Ondrej Želiezovce č. 597
3754. Ján Bongya; otec Ján a m. Júlia r. Vörös; manžel. Mária r. Výboch Želiezovce č. 83
3755. Helena Boroš r. Fábik; dcéra Helena ml. Želiezovce č. 257
3756. František Bóth a m. Gizela r. Dávid; matka Rozália r. Kardoš Čenkovce č. 80
3757. František Bot a m. Gizela r. Dávid; matka Rozália Želiezovce Štefánikova 80
3758. Ján Bozóky st. a m. Rozália r. Csuday Želiezovce č. 381
3759. Ľudovít Boženik a m. Estera r. Szalay; dcéra Marta; matka Júlia Molnár r. Grolmus; dcéra Mária Boženik Želiezovce Masarykova 41
3760. Vojtech Bránik Želiezovce č. 53 bez VNM
3761. Juraj Braun a m. Mária r. Kasaba Želiezovce č. 423
3762. Ľudovít Buday a m. Gizela r. Nagy; deti Gizela a Ľudovít Želiezovce č. 517
3763. František Bukovinský; dcéra Emília; Polák, Margita r. Bukovinská Želiezovce č. 49
3764. Ján Csataj; synovia Ján a Ernest; nev. Erna r. Rác; matka Estera r. Silva; vnuk Dezider Želiezovce č. 237
3765. Ľudovít Csenky a m. Estera r. Taliga; syn Ľudovít a nev. Jolana r. Bakai; vnučky Jolana a Estera Želie-

zovce č. 161
3766. Zikmund Černák; ž. Irena r. Balogh Želiezovce č. 614 SK 47-60
3767. Alexander Csudai; brat Jozef; matka Emilia r. Obocká Želiezovce č. 300
3768. Štefan Csuday a m. Rozália r. Németh; matka Alžbeta r. Belická; dcéra Rozália Želiezovce č. 221
3769. Estera Csurgai r. Varga a m. Jozef; nev. Marta r. Kendrella; vnuci Marta a *Jozef Želiezovce č. 138
3770. Štefan Csurgai a Róza r. Dani; synovia Štefan a Zoltán Želiezovce č. 537
3771. Dezider Demeter a m. Elena r. Németh; syn Dezider; svokra Zofia Németh r. Góra Jur n/Hr. č. 148
3772. Alexander Ditrich a m. Zuzana r. Vrábek; syn Ladislav Želiezovce č. 590 SK 60
3773. Štefan Deusch a m. Irena r. Steiner Želiezovce č. 23 "47-60
3774. Alexander Dóka a m. Jolana r. Németh; synovia Alexander a Gabriel; matka Estera r. Tóth Želiezovce č. 20
3775. Ladislav Dudich a m. Elena r. Istenes Želiezovce č. 473 SK 47-60
3776. Vojtech Duša Želiezovce č. 112
3777. Alžbeta Gyuriš r. Zvolenská, syn Ján Györváry a nev. Anna r. Belická; vnučky Anna a Eva Želiezovce č. 113
3778. Jozef Fabenec a m. Mária r. Tóth; synovia Jozef a Gabriel; zať Ľudovít Nyitrai a Mária r. Fabenec; vnučka Mária Nyitrai Želiezovce č. 604
3779. Arnost Feješ a m. Gizela r. Turányi; dcéra Gizela Želiezovce č. 204
3780. Ján Feješ a m. Mária r. Csuday; syn Ľudovít Želiezovce č. 118
3781. Jozef Feješ a m. Gizela r. Klinček; dcéra Marta Želiezovce č. 38
3782. Júlia Feješová r. *Keis Želiezovce č. 102
3783. Štefan Feješ a m. Júlia r. Stankovič; zať Ľudovít Turoczy a Júlia r. Feješ; vnuk Turoczy, Ľudovít Želiezovce č. 77
3784. Helena Freitag pozri Ján Štangel
3785. Mária Gregor vd. r. Struhár; syn Štefan; dcéra Mária Szölös r. Gregor Želiezovce č. 149
3786. Ondrej Gubík a m. Estera r. Kelemen Želiezovce č. 14

zo Slovenska. Bolestne sa to dotklo aj nášho mesta, bol to dôsledok uplatňovania tzv. kolektívnej viny Maďarov. Dnes je prekvapivé čítať, že po tvrdom vykonaní prezidentského dekrétu č. 88/1945 o nútených prácach ministri Zdeněk Nejedlý a Július Ďuriš pokojne napísali: „Máme právo konať s Maďarmi to, čo konáme.“ „Kde boli občianske a ľudské práva? Koľko takýchto skutkov bolo a ktorý národ pretrpel viac? Ťažko dnes posúdiť. Nesmieme však zabudnúť na krivdy a najmä poučiť sa z nich. Súčasní politici na štátnej, ale aj na miestnej úrovni by sa mali usilovať o zmierňovanie, a nie o zvyšovanie národnostného napätia. Počas posledných dvoch septembrových dní sa spomínalo na udalosti spred 60 rokov aj v Želiezovciach. Boli tu ešte žijúci a spomínajúci účastníci deportácií a presídlenia, dnes už ako hostia z Maďarska. Mnohí si so slzami v očiach pripomínali toto obdobie z dejín Československa, ale aj nášho mesta. Človek, politik si len zvyšuje svoj kredit, ak si vie svoje chyby a zlé rozhodnutia priznať a oľutovať.“

Pavel Polka

Na záver zverejňujeme ucelený zoznam všetkých vysídlených Želiezovčanov podľa zachovaného dobového dokumentu.

3787. Ondrej Horváth Želiezovce č. 579 bez VNM
3788. Štefan Jankovics a m. Jolana r. Kollár; matka Júlia r. Belická Želiezovce č. 6,7
3789. Alžbeta Kabay r. Váradí Želiezovce č. 137
3790. Ľudovít Kalász a m. Estera r. Tóth; deti Helena a Ľudovít Želiezovce č. 164
3791. Júlia Király; brat Ernest Želiezovce č. 601 SK 47-60
3792. Jolana Komžík r. Juhász a m. Jozef Želiezovce č. 304
3793. Alexander Koncz a m. Agneša r. Tóth; dcéra Estera Želiezovce č. 19
3794. Ján Končál vd.; nev. Eva r. Abel; syn Ján a nev. Júlia r. Smelik; vnučka Magda Želiezovce č. 81
3795. Štefan Konczal a m. Zuza r. Bálint Želiezovce č. 700 SK 47-60
3796. Júlia Kóša; syn Július Želiezovce č. 702 SK 47-60
3797. Ondrej Kóša a m. Margita r. Pollák; matka Mária r. Jankovič; syn Ondrej Želiezovce č. 9
3798. Pavel Kostyan a m. Júlia r. Izák Želiezovce č. 87
3799. Štefan Kovács a m. Júlia r. Vank; dcéra Emília Trhyňa
3800. František Lukacs a m. Helena r. Tomšík; deti František a Elena Želiezovce č. 521
3801. Július Majtan a m. Júlia r. Lukáč; dcéra Irena; zať Lipták, Ľudovít a Jolana r. Majtan; vnučka Lipták, Katarína Želiezovce č. 233
3802. Mária Majtan vd. r. Majtan; zať Ladislav Mészáros a Alžbeta r. Majtan; vnuci Mészáros, Ildikó a Ladislav Želiezovce č. 390
3803. Ladislav Meliška a m. Irma r. Boncso; deti: Ida, Jolana, Mária, Anna, Štefan, Ladislav, Ján, Mikuláš Želiezovce č. 616 SK 47-60
3804. Irena Mészáros r. Várai; synovia Július a Gejza Želiezovce č. 58
3805. Jozef Mészáros; matka Etela vd. r. Gál; majetok vypustený* Želiezovce č. 111 SK 47-60
3806. Ladislav Mészáros Nádsék bez VNM
3807. Alexander Modrovič a m. Irma r. Belák; syn Alexander ml.; svokra Irma Belák r. Belák; matka Anna vd. r. Német /m. Alexander/ Želiezovce č. 22
3808. Alexander Molnár a m. Alžbeta r. Koteles Želiezovce č. 148
3809. Alžbeta Molnár vd. r. Király Želiezovce č. 52
3810. Helena Molnárová; syn Ľudovít Želiezovce č. 251
3811. Dr. Jozef Mozsary a m. Ildikó r. Kenes; st. matka Amália Kenes; syn Peter; dcéra Katarína Želiezovce č. 232
3812. Ľudovít Múka a m. Barbora r. Juhász; dcéra Irena Želiezovce č. 318
3813. Štefan Muzslay a m. Mária r. Belecká; syn Štefan a nev. Helena r. Struhár Želiezovce č. 16
3814. Ľudovít Nagy a m. Mária r. Kabáth; nev. dcéra Valéria Vilaši; nev. syn Ladislav Vilaši Želiezovce č. 320
3815. Eugen Nemeš a m. Mária r. Király; syn Jozef; matka Štefánia; Irena Parák Želiezovce č. 476
3816. Estera Németh r. Bujacsek /m. Anton/ Želiezovce č. 449 SK 47-60
3817. Jolana Németh r. Nagy; dcéra Irena; matka Júlia r. Szivoš Želiezovce č. 95
3818. Karol Nyist a m. Rozália r. Berovics; syn Karol; vnuci Otto a Marta; matka Júlia r. Karácsonyi; dcéra Irma Tóth r. Nyist; vnuci Štefan a Dezider Tóth; svokra Alžbeta Berovics r. Boženyik Želiezovce č. 24
3819. Ľudovít Nyitrai a m. Estera r. Varady Želiezovce č. 362
3820. Ján Ozsvald a m. Alžbeta r. Csenky; Ľudovít Tóth a Estera r. Ozsvald Želiezovce č. 163
3821. Štefan Papp a m. Mária r. Porubská; dcéry Magdaléna a Mária Želiezovce č. 439
3822. Ernest Períz a m. Margita r. Belák Mikula č. 71
3823. Karol Períz; zať Karol Feješ a Gizela r. Períz Želiezovce č. 182
3824. Ján Petrovič st. a m. Alžbeta r. Nagy; syn Ján; svokra Rozália Nagy vd. r. Molnár Želiezovce č. 71
3825. Dávid Polgár a m. Vilma r. Vida Levice, Kálnická 84
3826. Ignác Porubský a m. Etela r. Gubic; dcéry Etela a Irena Želiezovce č. 167
3827. Štefan Porubský a m. Alžbeta r. Heringer Agov-Nírovce SK 60
3828. Ľudovít Pukša a m. Mária r. Sáska; dcéra Helena; matka Helena r. Gubík; syn Ľudovít Domaša č. 26

Hovoríme s Petrom Bereczom

„Mnoho víkendov trávim na športových súťažiach“

V septembrovom čísle našich novín sme informovali o letných športových úspechoch našich hasičov. Okrem úspechu družstva na Schodoch 2007 si jedno víťazstvo mohol zaknihovať aj Peter Berecz, keď na pretekoch v horskej cyklistike vo Svite získal prvenstvo v kategórii hasičov. Porozprávali sme sa s ním o súťaži, športovom odvetví a jeho plánoch.

– O tejto súťaži – cyklo maratón – som sa dopočul v Banskej Štiavnici, kde nás informovali aj o tom, že v rámci pretekov bude vytvorená aj osobitná kategória hasičov, ktorej víťaz získa aj titul hasičského celoštátneho majstra v cyklo maratóne. Po dohode s nadriadenými ma prihlásili do súťaže. V kategórii sa zaregistrovalo 15 hasičov, 11 nás odštartovalo, do cieľa sme došli desiat. V závislosti od kategórie sa súťažilo na 4 rôzne vzdialenosti: 115, 65, 43 a 20 km. Pre nepriaznivé počasie bol štart na najdlhšej trase zrušený. Naša kategória súťažila na 43 km dlhej trase, v rámci ktorej sme prekonalí 860 metrový výškový rozdiel. Trať z 80% tvoril terén, zvyšok asfaltová cesta. Trasa bola najťažšia v posledných 15–18 kilometroch. Na akých ďalších súťažiach sa zúčastňuješ?

– Je ich viac, napríklad v Bu-

dapešti, vo Visegráde, v Topolčiankach, aby som spomenul len najbližšie lokality. Najťažšou súťažou u nás sú Súľovské skaly, v Maďarsku visegrádskej Duna-maraton. Na podobných súťažiach sa zúčastňuje 80-100, na známejších aj viac ako sto pretekárov. Zúčastňoval som sa aj majstrovstiev Slovenska a otvorených majstrovstiev Slovenska, ktoré sú na vyššej úrovni. Zúčastňujú sa ich aj profesionáli a prví získavajú aj finančnú odmenu. Nevieť v akej výške, počul som o sumách okolo 5000 Eur za prvé miesto. V prípade úspešného zvládnutia takýchto súťaží má pretekár možnosť postúpiť do medzinárodných zápolení, ktoré sú tak z výkonnostného, ako i z finančného hľadiska na vyššej úrovni.

Koľko tréningu si vyžaduje účasť na podobných súťažiach?

– Ročne v rámci tréningov odjazdím asi 6000 kilometrov. Toľko aj je potrebných k tomu, aby som bol na patričnej úrovni.

Čo je na pretekoch najťažšie?

– Ak je príprava nedostatočná, v záverečných fázach súťaže sa vyskytnú kritické momenty, cez ktoré sa veľmi ťažko dostáva. Výkon športovca značne ovplyvňuje aj počasie; horúčavy, dažď predstavujú riziko.

Aké zázemie má toto športové odvetvie u nás?

– Pôsobí tu viacero klubov, ktoré disponujú ozajstným členským a materiálnym zázemím. Medzi najúspešnejšie kluby u nás patrí bratislavský a podbrezovský, ktoré pôsobia na profesionálnej úrovni. To znamená, že chodia na sústredenia, a športom sa zaoberajú profesionálne. V okolí je klub v Šúrove, ktorého som aj sám členom, spolupráca je však skôr formálna – na niektorých súťažiach sa vyžaduje registrácia, preto je potrebná klubová príslušnosť. Všetky výdavky spojené s účasťou na súťažiach si hradím z vlastného vrecka.

Na akých ďalších súťažiach sa zúčastňuješ hasiči?

– Pôsobím u hasičov dva a pol roka. Prvý rok zväčša vyplnil vstupné školenia. Pre ne som sa v prvom roku nezúčastňoval aktivít športového tímu, v druhom som sa však už spojil s niekoľkými ďalšími mladými hasičmi. Naše športové družstvo sa každý rok zúčastňuje hasičských okresných a krajských súťaží, v rámci ktorých si meriame sily s ostatnými družstvami v klasických hasičských disciplínach. Najlepší z kraja potom postupujú do celoštátneho kola. Okrem toho sa zúčastňujeme ďalších tímových súťaží, akou boli napríklad Scho-

dy, ale aj súťaží jednotlivcov, ako napríklad spomínaný cyklo maratón alebo bežecký polmaratón hasičov v rámci maratónu v Liptovskom Mikuláši.

Aké sú podmienky pre prípravu na takéto súťaže u hasičov?

– Pred oficiálnymi hasičskými súťažami trénujeme spoločne v rámci pracovnej doby v Leviciach. Sú usporadúvané zvyčajne v júni. Na ostatné súťaže sa pripravujeme mimo pracovného času. Napríklad na Schody sme trénovali v Mochovciach a vo výškovom činžiaku v Želiezovciach. Tieto spoločné tréningy sú veľmi užitočné, veď úspech môže spočívať v detailoch, napríklad v takom, že najslabší člen družstva nemôže v súťaži viesť tím, ani byť posledným.

Aké sú tvoje predstavy na poli športu?

– Pre mňa je to oddych, preto mnoho víkendov trávim na športových súťažiach. Aj v nasledujúcich týždňoch sa chystám na súťaže a, samozrejme, spolu s členmi nášho družstva hľadáme ďalšie možnosti športového zápolenia hasičov. O rok sa opäť chcem zúčastniť súťaže Schody a pokiaľ možno s ešte lepším výsledkom.

Ladislav Levický

V polovici septembra sa uskutočnila cyklistická súťaž na dráhe vytvorenej želiezovskou mládežou pri Hrone. Umne a s prehľadom vytvorenú trať, ktorá bola pripravovaná po obdobie vyše roka, zdolalo vo viacerých rozjazddoch cez desať pretekárov.

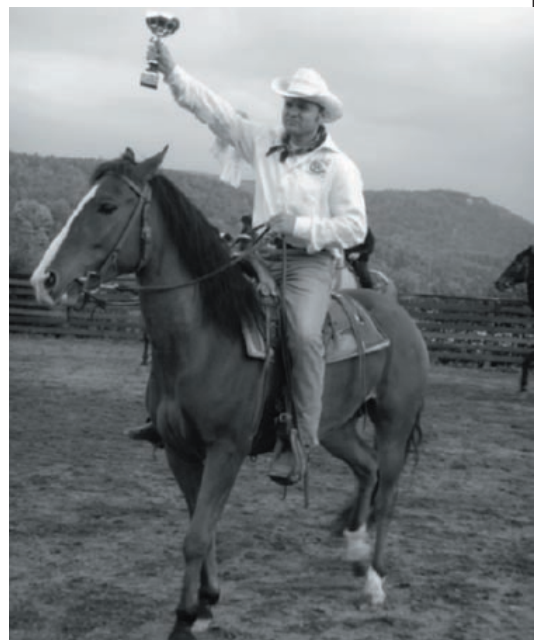
(foto: ic)

Koníčky - kone

SVÄTÝ ANTON (Anton Pižurný)

- V malebnej obci neďalekej Banskej Štiavnice sa 6. októbra na Ranči Nádej uskutočnil ďalší ročník „Hubertovej jazdy“ spojenej s westernovými pretekmi, honom na líšku, s bohatým kultúrnym programom, v ktorom vystúpila tanečná country skupina Virgínia, Súrodenci Jendruchovi a ďalší. Súťažilo sa aj v rýchlostných disciplínach. Za najlepšieho jazdca dňa bol vyhlásený Zsolt Varga z nášho regiónu - z Nýroviec. A práve v Nýrovciach sa v sobotu 13. októbra uskutočnilo slávnostné otvorenie Nyrwestu - areálu westernového jazdenia. Veľa úspechov praje aj naša redakcia!

foto: Margaréta Bakonyiová

Rozhovor s Tomášom Jendruhom

Mojej mame povedali, že už nikdy nebude mať deti...

TOMÁŠ JENDRUCH sa narodil v auguste 1977 v Bratislave ako najstarší z deviatich súrodencov, rodičom Márii a Milanovi. Študoval ekonómiu, momentálne študuje na Fakulte sociálnych a ekonomických vied UK v Bratislave, odbor Verejná politika. Je klávesovým hráčom, spevákom, píše aranžmány a je aj ekonómom známeho súboru **SÚRODENCI JENDRUCHOVCI**.

AP: Kedy a ako začalo účinkovanie tohto súboru?

- Na našom súbore je zaujímavé to, že sa do neho nikdy nerobil žiadny konkurz, museli sme sa narodiť.... Keď som bol malý, náš otec (profesionálny muzikant, saxofón, klarinet, klávesy... hrával s Elánom, Marthou a Tenou...) chodieval zarábať v tých časoch do zahraničia a najväčšou motiváciou pre nás bolo, aby sme boli s ním. Vždy sme mali sklon k hudbe a mama nás motivovala k hraniu tým, že nám hovorila, že ak chceme byť s otcom, musíme cvičiť, aby sme boli takí dobrí ako on. Od prvého ročníka sme chodievali na ZUŠ. Ja som skončil prvý aj druhý cyklus, aj cyklus pre dospelých – klavír. Na začiatku deväťdesiatych rokov otec začal učiť doma na ZUŠ v Devínskej Novej Vsi a všetci sme sa stali jeho žiakmi. Založenie rodinného súboru bolo nápadom našej mamy, verejne sme začali spolu účinkovať v januári 1995.

AP: Kto všetko teda tvorí Váš rodinný súbor?

- Okrem mňa sú členmi súboru všetci moji súrodenci: Lucia (1978, v súbore hrá na saxofóne – tu chceme povedať, že hoci vyštudovala klavír, sama sa rozhodla pre saxofón a po mesiaci cvičenia už hrala na ňom v súbore, pretože klavír bol už obsadený...smiech), Mária (1979, vyštudovala operný spev na Pedagogickej fakulte UK, hrá na klarinete a gitare), Matúš (1980, vyštudoval oba cykly hry na trubke ZUŠ, vie hrať aj na klavíri. Je laureátom súťaže Detského hudobného festivalu Jána Cikkerera v roku 1997 v Banskej Bystrici), Ruth (1982, hrá na husliach, študuje hudobnú teóriu na Pedagogickej fakulte UK), Petra a Alexandra (1983, 1986, tiež hrajú na husliach), Deborah (1991, malý multiinstrumentalista, čo chytí, na tom vie zahrať – ako štvorročná sa predstavovala: „Hrám na husliach, zobcovej flaute, priečnej flaute, fujare, klavíri, na bubnoch a nakoniec aj na nervy...“) Filip (1992, v súbore hrá na bubnoch a na trubke). Všetci spievame.

AP: Kedy ste vydali prvý album a aká bola odozva?

- Bola to kazeta „SÚRODENCI JENDRUCHOVCI“ s výberom pesničiek z nášho repertoáru, vydaná v máji 1996. Hráme od klasiky, hudby starých majstrov až po chrámovú hudbu, moderné populárne piesne, country... Odozva bola celkom pozitívna, veľmi rýchlo sme získali Zlatú platňu za predané nosiče, dostali sme množstvo ponúk na koncertovanie nielen po Slovensku, s našou hudbou sme precestovali celú Európu. Niekoľkokrát sme mali turné v Amerike, dokonca sme sa dostali až do Austrálie.

AP: Pri takomto zoskupení sa obyčajne stáva, že prichádza známa „ponorková choroba“.**Stáva sa to aj Vám, ak áno, ako to riešite?**

- Jednoducho. Počas školského roka hrávame väčšinou cez víkendy a pokiaľ jeden, alebo dva víkendy nemáme koncert, už nám to chýba. Keď nastane ponorková choroba, väčšinou sa to stáva cez prázdniny a vtedy niekam odídeme na týždeň dva a oddýchne si od seba.

AP: Štatistiky tvrdia, že na Slovensku je 70% veriach.

- Osobne si myslím, že viera, ako taká, nie je vecou štatistik, je to intímna záležitosť každého človeka a pokiaľ sa hlásim ku kresťanskej viere a nežijem podľa toho, je to pokrytectvo. Nechápem, ako je možné, že „kresťanské Slovensko“ nie je schopné jednoznačne zaujať postoj k takým fenoménom, ako sú napríklad reality show, kde sa propagujú presne opačné hodnoty ako tie, ktorým hovoríme kresťanské.

Najhoršie na tom však je, že takýmto spôsobom vychováваме aj svoje deti – našu budúcnosť.

My sa našou hudbou snažíme ukázať, že napríklad zlá ekonomická situácia nemusí byť dôvodom na to, aby manželia neprijali ďalšie dieťa. Nás je deväť súrodencov a naši rodičia sa v minulosti museli veľmi snažiť o to, aby sa o nás postarali. Šiesti z nás

študujú na vysokých školách a nedá sa povedať, že neúspešne. Boli aj veľmi ťažké chvíle..., keď však máte okolo seba ľudí, o ktorých sa môžete oprieť, všetky starosti sa dajú ľahšie zvládnuť. Naša viera nám dáva najlepšiu oporu.

AP: Vaši rodičia majú veľký podiel na fungovaní súboru, aj keď oni sami sa na pódium neobjavujú. Aká je profesia Vašej mamy?

- Napriek tomu, že naša mama Mária je vyštudovaná lekárka, chirurgička, v súčasnosti sa už toľko povolaniu nevenuje, aj keď nikdy neprestane byť lekárkou. Krátko po svadbe s otcom veľmi ťažko ochorela na dva roky. Na základe diagnóz jej povedali, že už nikdy nebude mať deti. Rok na to som sa narodil ja...

AP: V Želiezovciach ste s úspechom vystúpili na Mestských dňoch. Ako sa Vám hralo a spievalo?

- Na Želiezovce si spomíname veľmi radi. Teší nás, že naše vystúpenie malo takú dobrú odozvu, publikum bolo skvelé. Chceli by sme poďakovať organizátorom za pozvanie a tešíme sa na ďalšie stretnutia. Pozdravujeme Želiezovčanov. Som rád, že sa znova stretneme v januári v Dome kultúry v kabaretnom programe „Paprikáš“.

AP: Čo Vás v poslednom čase najviac potešilo a čo nahnevalo?

- Najviac ma dokáže potešiť, keď svojim vystúpe-

ním oslovíme divákov, či už ich je 500, alebo 50, či už hráme vo veľkom meste alebo v hocikľakom zastrčenom kúte. No a naposledy ma potešilo, keď za nami po koncerte prišla 90-ročná babička a povedala: „Teraz už môžem spokojne umrieť, lebo viem, aká hudba sa bude hrať v nebi.“ Najviac ma dokáže nahnevať moja vlastná lenivosť.

AP: Čo odkážete našim čitateľom?

- Keď som si nedávno zlomil ruku, dost ma to bolelo. Povedal som si: Máš dve možnosti. Buď budeš bedákať a bude ťa to bolieť dlho, alebo to pretrpíš a bolesť po čase pominie. Neprezradím, ktorú z nich som si vybral. Čo je však najdôležitejšie, už si dávam lepší pozor, aby som si ju nezlomil znovu. Prajem všetkým čitateľom čo najmenej „zlomených rúk“.

Anton Pižurný

Prebehol monitoring opustených domov

Na základe interpelačného podnetu poslancu P. Martosyho boli v septembri zmonitorované neobývané domy v meste. Podľa jeho vyjadrenia tak chcel predísť nekontrolovateľným situáciám, aké sa stávajú v okolitých obciach, kde realitné kancelárie vykupujú opustené rodinné domy, a sťahujú tam neplatičov z iných lokalít SR. Pracovníci MsÚ zisťovali totožnosť majiteľov, ktorých formou dotazníka požiadali o vyjadrenie, ako chcú naložiť s pozemkom a budovou. Podľa správy mestskej polície na území mesta bolo identifikovaných 22 schátralých objektov, z ktorých 6 bolo obývaných. Koncom septembra bola na MsÚ doručená len časť odpovedí na dotazníky, mnohí majitelia nehnuteľností neboli ani zastihnuteľní. Jedného z majiteľov museli dokonca kontaktovať v kanadskom Montreale. Z piatich doručených odpovedí do 26. septembra vyplynulo, že dvaja majitelia mali v úmysle svoje nehnuteľnosti predať, traja plánovali opustené domy zrekonštruovať a využívať.

(ek)

Výmena obyvateľstva - deportácie

12. str. →

3829. Štefan Raczo a m. Helena r. Šágy; deti: Irena, Ružena a Štefan Želiezovce č. 234

3830. František Rakoncai a m. Margita r. Tóth; synovia Robert a Gabriel Želiezovce

3831. František Róth Želiezovce č. 80 bez VNM

3832. Július Szabó slob. Želiezovce č. 131

3833. Ludovít Szabó a m. Jolana r. Holík Želiezovce č. 131

3834. Alexander Sajko a m. Helena r. Bojčík; syn Alexander; dcéra Helena Muzslay; zať Ján Zbehovc a Gizela r. Szajko Želiezovce č. 463

3835. Ján Szajko a m. Emília r. Szunyog Želiezovce č. 301

3836. Alexander Szalay a sestra Alžbeta r. Szalay Želiezovce č. 153

3837. Ludovít Szalay a m. Lýdia a m. Lýdia r. Polya; otec Ludovít Želiezovce č. 495

3838. Štefan Szalkai a m. Mária r. Lanci; matka Jozefína Scweinecker r. Nyari Želiezovce č. 365, 366 SK 47-60

3839. Alexander Szivoš a m. Irma r. Váradi; syn Alexander ml. Mikula č. 67

3840. Ladislav Szivoš a m. Etela r. Kabai Želiezovce č. 199

3841. Žofia Szomodi r. Vank; otec Štefan Želiezovce č. 352

3842. Ludovít Szunyog; deti: Ludovít, Zoltán, Ladislav, Katarína, František, Jozef; nev. Margita r. Piatrová; Emília Szajko r. Szunyog Želiezovce č. 53

3843. Helena Štangel r. Freitag a m. Ján Želiezovce č. 480

3844. Alexander Tóth a m. Estera r. Konec; dcéra Estera Želiezovce č. 157

3845. Estera Tóth r. Dóka Želiezovce č. 135

3846. Tóth Gejza Želiezovce č. 446 SK 47-60

3847. Ján Tóth a m. Žofia r. Vank; syn Ján ml. a nev. Jolana r. Molnár Vozokany n/Hr. č. 82

3848. Jozef Tóth a m. Mária r. Juhász; syn Jozef ml. a nev. Irma r. Tóth; vnuci Tibor a Ernestína Mikula č. 18

3849. Karol Tóth a m. Agneša r. Dóka; syn Vojtech; matka Rozália r. Góra Želiezovce č. 344

3850. Karol Tóth a m. Júlia r. Gyurky; syn Dezider Želiezovce č. 297 SK 47-60

3851. Ludovít Tóth a m. Estera r. Szabó; Tóth, Irma, Gizela, Estera r. Déтары Želiezovce č. 119

3852. Ludovít Tóth a m. Estera

r. Tóth; syn Ludovít; matka Agneša r. Ozsvald; dcéra Ella, Žofia r. Szalay Želiezovce č. 173

3853. Michal Tóth; vnučka Irma; syn Július a nev. Estera r. Nagy; vnuk Július Želiezovce č. 191

3854. Michal Tóth Želiezovce č. 18

3855. Štefan Tóth a m. Etela r. Szalay; syn Štefan Želiezovce č. 255

3856. Štefan Tóth a m. Žofia r. Vank; svokra Júlia vd. r. Bényi Želiezovce č. 488

3857. Ján Török a m. Margita r. Molnár Želiezovce č. 566

3858. Koloman Túrocy; syn Štefan a m. Estera r. Dóka; Estera r. Ujvári Želiezovce č. 220, 326

3859. Ján Ujváry a m. Mária r. Almáši; dcéry Mária a Rozália Želiezovce č. 215

3860. Irena Vaclav r. Belická; syn Ludovít Tek. Lužany I/6

3861. Ágneša Vank r. Tóth; Gizela Szabó r. Vank; vnučka Irena Szabó; Štefan Rác Trhyňa

3862. Alexander Vank a m. Rozália r. Papp; deti: Alexander, Ludovít, Irena, Rozália; svokra Rozália Papp r. Vank Želiezovce č. 265

3863. Ján Vank a m. Estera r. Mikuš; dcéra Estera Szalay r. Vank; zať Ludovít Szabó Tóth; vnučka Irena Szabó Tóth r. Szalay; pravnučka Irena Szabó Tóth Želiezovce č. 194

3864. Ján Vank a m. Estera r. Mészáros; deti: Gizela, Ján, Dezider; svokra Lýdia Mészáros r. Kajtár Želiezovce č. 409

3865. Jozef Vank a m. Rozália r. Vank; syn Jozef a nev. Rozália r. Tóth; vnuci: Arnošt, Arpád, Jozef Želiezovce č. 32

3866. Júlia Vank r. Vrabel Želiezovce č. 239

3867. Ludovít Vank a m. Jolana r. Peszeki; syn Ludovít; matka Agneša r. Szalay Želiezovce č. 173

3868. Ondrej Vank a m. Margita r. Nagy; deti: Helena a Gabriel Želiezovce č. 691 SK 47-60

3869. Ludovít Varady a m. Anna r. Gregor; syn Ludovít ml. Želiezovce č. 73

3870. František Varai a m. Helena r. Belák; syn František Želiezovce č. 92

3871. Karol Varay a m. Lujza r. Sunyogh; syn Karol a nev. Helena r. Csifári; vnučka Helena; švagor Alojzia Szunyog Želiezovce č. 90

3872. Ludovít Varay a m. Emília r. Šesták; nev. Alžbeta r. Pálenkás; vnučky Emília a Alžbeta Želiezovce č. 91

3873. Ján Varga a m. Vilma r. Csomor; vnučka Jolana, syn Štefan a nev. Gizela r. *Madarász Želiezovce č. 103

3874. Jonáš Varga a m. Estera r. Urban; svokra Urban, Žofia r. Kabai Želiezovce č. 485

3875. Ludovít Varga; svokra Alžbeta Bajkai r. Nagy; dcéra Lenka Ozsvald r. Varga Želiezovce č. 249

3876. Ludovít Varga a m. Margita r. Brandis; syn Július Želiezovce č. 245

3877. Matilda Varga vd. r. Varga Želiezovce č. 48

3878. Ondrej Varga a m. Estera r. Buday; synovia Gejza a Dezider; svokra Alžbeta Buday r. Szabó Želiezovce č. 17

3879. Žofia Varga r. Somogyi Trhyňa

3880. Jozef Véber a m. Jolana r. Újváry; dcéra *Emerencia Želiezovce č. 74

3881. Rudolf Veszeley a m. Róza r. Preszlík; synovia Eugen a Jozef Želiezovce č. 299

3882. Ludovít Vida a m. Margita r. *Karika, syn Vojtech Hor. Seč č. 35

3883. Viliam Vida Želiezovce

3884. Katarína Zachar r. Nagy /m. Ondrej/ Želiezovce č. 270 SK47-60

3885. Gejza Závodczky a m. Alžbeta r. Csurgai; deti: Gejza, Vojtech, Alžbeta Želiezovce č. 193

3886. Štefan Zimányi a m. Estera r. Vargová; dcéra Valika; svokor Karol Varga Tek. Lužianky č. 60

3887. Irma Žarnay r. Kajtány /m.b. Imrich/ Želiezovce č. 302

Kronika - Krónika

Sfúbili si vernost' - Házasságot kötöttek

29. 9. Martin Murcko (I. Sokolec) a Hedviga Horváthová (Málaš), Slavomír Bordán (Želiezovce) a Gabriela Lešťanová (Želiezovce), 6. 10. Marek Maturkanič (Želiezovce) a Zuzana Szabóová (Hronovce), Ludovít Szabo (Jur n. Hronom) a Tímea Čordášová (V. Pesek), 11. 10. Ladislav Lakatoš (Želiezovce) a Eva Rafaelová (Želiezovce)

Gratulujeme - Gratulálunk

50
Tibor Kollár 04. 10.
Vojtech Schwarz 07. 10.
Emília Baleszová 19. 10.
Klára Baranyaiová 21. 10.
Helena Tóthová 22. 10.
Imrich Szabo 26. 10.
Helena Vargová 29. 10.
Alžbeta Hurtošová 29. 10.

60
Ján Báleš 06. 10.
Pavel Mlinár 06. 10.
Margita Stáhlová 08. 10.
Terézia Michlová 14. 10.
Mária Kanyuková 20. 10.
Ondrej Michalec 24. 10.

80
Ján Adamík 04. 10.
Ján Szabo 08. 10.
Judita Bugárová 14. 10.

90
Judita Laczóová 11. 10.

Opustili nás - Elhunytak

15. 9. Milan Pariči (Želiezovce, 59 r.), 29. 9. Michal Pálinskáš (Želiezovce, 52 r.), 5. 10. Ladislav Boldiš (Jur n. Hronom, 80 r.), 7. 10. Karol Nagy (Trhyňa, 53 r.), 11. 10. Kornel Kováč (Želiezovce, 63 r.), 12. 10. Irma Pálinskášová (Želiezovce, 74 r.), 15. 10. Helena Kováčsová (Želiezovce, 48 r.),

Želiezovský spravodajca

Vydáva: Samospráva mesta Želiezovce

Číslo registrácie: OÚ 1/99

Šéfredaktor: Ladislav Levický

Redakčná rada: Gábor Ábel, MUDr. Imrich Beszédes, Jozef Benyák, Mgr. Naďa Koncsalová, PaedDr. Žaneta Lišková, PaedDr. Ferenc Nyustyin, Pavel Polka, PaedDr. Jozef Výboch

Jazyková úprava: RNDr. Géza Horváth, Štefan Hečko

Kontakt: Mestský úrad Želiezovce, SNP 2, 036/772 11 70, 93701@pobox.sk

Tlač: LVT Levice

Názory uverejnené v novinách nemusia odzrkadľovať stanovisko redakcie.

Zselízi Hírmondó

Kiadó: Zselíz Város Önkormányzata

Nyilvántartási szám: OÚ 1/99

Főszerkesztő: Levický László

Szerkesztőbizottság: Ábel Gábor, MUDr. Imrich Beszédes, Benyák József, Mgr. Naďa Koncsalová, PaedDr. Liška Zsannet, PaedDr. Nyustyin Ferenc, Pavel Polka, PaedDr. Jozef Výboch

Olvasószerkesztők: RNDr. Horváth Géza, Štefan Hečko

Szerkesztőség: Zselízi Városi Hivatal, Sznf u. 2, 036/772 11 70, 93701@pobox.sk

Nyomda: LVT Léva

A lapban közölt vélemények nem feltétlenül tükrözik a szerkesztőség véleményét.

„Ňuňotinky“

Táto pochúťka sa pripravuje z kačacích masných častí s kožou, ktoré pokrájame na menšie kúsky a vypečieme z nich škvarky. Pridáme pokrájanú mrkvu (1-2), petržlen, trocha zelera a trocha červenej papriky. Pridáme malé cibulky a strúčiky cesnaku v šupke. Pred vypečením surovín pridáme kačaciu pečienku a spolu doškvaríme. Masť potom zo škvarkov vytlačíme a zlejeme. Podávame s chlebom, alebo pečivom.

Dobrú chuť.

Žalúzie

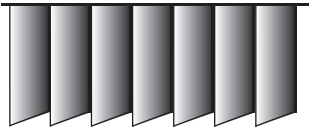
▪ Horizontálne a vertikálne látkové

- exteriérové
- medziokenné
- interiérové

▪ Protihmyzové sietky

▪ Silikónové tesnenie okien a dverí

▪ Plastové zhrňovacie dvere

(04-2)

LUNAP - NÉMETH 036/773 91 91 0905 42 00 44

Vykupujem starožitnosti
rôzneho druhu

napr. nábytok (aj v poškodenom stave), obrazy, hodiny, porcelán, striebro, lustre, šable, bodáky a iné zbrane. **Platím v hotovosti.**

036/622 35 96, 0903 439 094

Felvásárolok mindenféle régiséget

pl. bútor (sérült állapotban is), képeket, órákat, porcelánt, ezüstöt, csillárokat, kardokat, szurnyokat és egyéb fegyvereket.

Készpénzben fizetek.

(04-3)

Mestská polícia prijíma nových príslušníkov.

Bližšie informácie poskytnú poverení náčelník MsP v budove mestskej polície v pracovných dňoch od 8.00 do 15.00 h.

Minimálne požiadavky: duševná a telesná spôsobilosť, bezúhonnosť stredoškolské vzdelanie s maturitou, vek min. 21 rokov.

Výzva na legalizáciu stavieb

Mesto Želiezovce vyzýva občanov na legalizáciu svojich stavieb postavených bez stavebného povolenia (ohlásenie drobnej stavby, udržiavacích prác), resp. v rozpore s ním. Vyzývame občanov, aby v zmysle § 88a stavebného zákona č. 50/1976 Zb. v znení neskorších predpisov predložili žiadosť o dodatočné povolenie stavby na Stavebný úrad, Ul. SNP 2, 937 01 Želiezovce.

Od 1. marca 2008 bude mesto Želiezovce preverovať súlad skutočného stavu so stavom v katastri nehnuteľností. V prípade, že po tomto termíne bude pretrvávajúť nesúlad, stavebný úrad pristúpi k sankcionovaniu v zmysle stavebného zákona.

Ponuka voľného pracovného miesta

Primátor mesta vypisuje ponuku na obsadenie funkcie prednostu MsÚ v Želiezovciach. Požiadavky:

- životopis
- motivačný list
- kvalifikačný predpoklad: VŠ vzdelanie 2. stupňa (ekonomické, právnické alebo technické)
- požiadavky na prax: minimálne 10 rokov, z toho 5 rokov vo vedúcej funkcii
- bezúhonnosť

Termín podania: **30. 11. 2007**

Žiadosti posielajte na adresu: MESTO ŽELIEZOVCE, SNP 2, 937 01 Želiezovce, alebo osobne do podateľne MsÚ

Kúpim súrne byt. Lakást vennék sürgösen. Tel. 0907 725 356

(07-37)

V oddelení pre dospelých Mestskej knižnice majú registrovaní čitatelia a občania mesta možnosť využívať bezplatné internetové služby. Projekt je realizovaný Slovenskou národnou knižnicou v Martine a Ministerstvom kultúry SR z európskych grantov.

Knižkupectvo pri Mestskej knižnici
(☎ 7711000) ponúka:

Tutanchamon

Bratislava, Matys 2007, 399 Sk

Nádherné ilustrácie v zlate, informatívny text a 4 skladačky – puzzle. Možnosť dekorovať váš interiér.

Meditácia

Bratislava, Slovarť 2007, 64 str., 249 Sk

Kniha vybavená meditačnou hudbou na DC i k riešeniu stresových situácií. Farebná

M. Scott: Kurz kreslenia. Kurz olejomaľby

Bratislava, Slovarť 2007, 192 str., 399 Sk

Podrobný sprievodca, 100 ukážok a spôsobov osvojiť si umenie. Farebná

A Városi Könyvtár könyvkereskedésének
(☎ 7711000) ajánlata:

Sándor J.: Falusi huncutságok

Dunaszerdahely, Lilium Aurum 2007, 143 oldal, 150 Sk

A jó humor is úgy terjed, mint a népdal, megkedvelik az emberek.

Koncsol László: Tegnap a holnap után

Pozsony, Madách-Posonium 2007, 270 oldal, 219 Sk

A cím idézi a megbomlott idő írásait, amelyeket az ismert felvidéki író, tanár, majd a Szlovákiai Református Keresztyén Egyház főgondnoka e kötetben összegyűjtött

E. Chrenková – Tankó L.: Magyar–Szlovák, Szlovák–Magyar kéziszótár

Nagygyeőr, Talentum 2007, 399 Sk, két kötet

Több mint 30 ezer címszó, több mint 50 ezer szótári adat

Beszélgetés Tomáš Jendrucchal

Anyámnak azt mondták, hogy sohasem lehet gyermeke

Tomáš Jendruch 1977 augusztusában született Pozsonyban egy kilenc gyermekes család legidősebb gyermekeként Jendruch Milan és Mária házasságából. Közgazdaságtant hallgatott, jelenleg közéleti politikát tanul a pozsonyi Comenius Egyetemen. Az ismert Jendruchovczi zenekar billentyűse, énekel, zenét szerez és a csoport gazdasági szakembere.

Mikor kezdtek szerepelni a zenekarral?

– Csapatunkba nem lehet felvételt tenni, ide születni kell... Kiskoromban apám zenélt, külföldre is járt szerepelni, és ez nagy motiváció volt számunkra. Mindig jó viszonyban voltunk a zenével, anyánk motivált a zenélésre, azt mondogatta, hogy ha apával szeretnénk lenni, gyakorolnunk kell, hogy olyan jó zenészek legyünk, mint ő. Alapiskolás korunktól művészeti iskolába is jártunk, jómagam elvégeztem mindkét szintet, majd zongorán a felnőtt szintet is. A 90-es évek elején apám tanítani kezdett, mindnyájan hozzá jártunk tanulni. A családi zenekar ötlete anyánké volt, 1995 januárjától szerepelünk együtt.

Kikből áll a családi zenekar?

– Rajtam kívül testvéreim alkotják: Lucia (1978, szaxofon – itt érdemes megemlíteni,

hogy zongorán tanult, de úgy döntött, hogy szaxofonozni fog, és egy hónap gyakorlás után már játszott is, hiszen a zongora foglalt volt... nevet), Mária (1979, operaéneket tanult, klarinéton és gitáron játszik), Matúš (1980, trombitán tanult, de tud zongorázni is, 1997-ben a Ján Cikker országos gyermekhangverseny díjazottja volt), Ruth (1982, hegedül, zeneelméletet tanul), Petra és Alexandra (1983, 1986, szintén hegedülnek), Deborah (1991, kis multiinstrumentalista, amihez hozzájárul, azon játszik, már négyévesen úgy mutatkozott be: „...hegedülök, furulyázom, fuvolázom, zongorázom, ütőskön és mások idegein játszom...”), Filip (1992, ütős hangszeren és trombitán játszik). Mindnyájan énekelünk.

Mikor adták ki az első lemezt, és milyen volt a visszhangja?

– Egy kazetta volt, 1996-ban. Klasszikus zenét, régi mesterek műveit, kórusműveket, modern dalokat, countryt játszottunk... A visszhang pozitív volt, rövidesen aranylemezessé lettünk, sok ajánlatot kaptunk fellépésekre, nemcsak Szlovákiában, hanem egész Európában. Többször turnéztunk Amerikában, és eljutottunk Ausztráliába is.

Zselízen sikeresen szerepeltek a városi napokon. Milyen volt a fellépés?

– Szívesen emlékezünk Zselíre. Örültünk, hogy szereplésünk jó fogadtatásra talált, a nézők csodálatosak voltak. Szeretnénk megköszönni a szervezőknek a meghívást, és várjuk a további találkozásokat. Üdvözljük a zselízieket.

Mi okozott nagy örömet, illetve mi dühítette fel az utóbbi időben?

– A legnagyobb öröm, ha megszólítjuk a hallgatóságot, legyenek 500-an vagy 50-en, nagyvárosban vagy bármilyen kis településen. Legutóbb örömet szerzett, amikor egy 90 éves néni azt mondta: „Most már nyugodtan meghalhatok, tudom milyen zenét játszanak a mennyben.” Ami leginkább feldühít, az a saját lustaságom.

Mit üzenne olvasóinknak?

– Nemrég eltörtem a kezem, nagyon fájt. Azt mondtam: két lehetőségem van. Vagy nyavalyogni fogok, és sokáig fog fájni, vagy kibírom, és egy idő után alábbhagy. Nem árulom el, melyik lehetőséget választottam. Ami fontosabb, jobban vigyázok, hogy ne törjem el a kezem. Az olvasóknak minél kevesebb „törött kezec” kívánok.

Anton Pižurný

Magyar alapiskolások Tuzséron

Idén negyedik alkalommal hívtak meg bennünket az országosan is egyedülálló IX. Kárpát-medencei Kézműves és Hagyományápoló Táborba Tuzsérba. A 20 helybéli gyermekén kívül az elcsatolt területekről, összesen 11 tájegységből érkeztek táborozók. A Kárpátaljáról, a Vajdaságból, az erdélyi Gyergyóból, Gyimesből, Mezőségről, Kalotaszegről, a Barcaságból, a Szilágyságból, Moldvából jöttek csoportok, a Felvidéket velünk együtt a füleki csoport képviselte. Két héten át ismerkedtek az alapiskolás korú gyermekek egymás népművészeti hagyományaival. A délelőtti elméleti foglalkozások témája a magyarság eredete és a honfoglalás volt. A gyermekek hét csoportja dramatikus játékok formájában keltette életre a témával kapcsolatos regéket, mondákat. A csoportok a hét vezérről kapták nevüket. Az egyik délelőtti a helyi hagyományörző harci klub tartott bemutatót, és a táborlakók ki is próbálhatták a fegyvereiket: az íjat, a kelevézt és a dobócsillagot.

A délutáni kézműves foglalkozások során a regék, mondák hőseit jelenítettük meg a nemez és batikmunkákon. Működött még gyöngyszövő, gyöngyfűző, makramézó, rongybabakészítő, csuhéfeldolgozó, kosárfonó műhely is. Szövőszékeken és szövőkereteken tarisznyák és szőnyegek készültek.

Esténként a csoportok a saját tájegységüket bemutató műsort adtak elő, dalaikból, táncaikból néhányat meg is tanítottak a táborlakókkal.

Az Alsó-Garammente néprajzi értékeiből Bukó Éva és Molnár Sarolta bemutatóval illusztrált előadása nyújtott izelítőt. Hagyományainknak a korszerű technika segítségével való bemutatása újdonság volt a tábor életében, és nagy sikert aratott mind a táborlakók, mind a szervezők körében. Ezt követően Goda Nikoletta és Nagy Sarolta népdalokat adott elő, majd a zselízi csoport barti karikázót mutatott be.

A tábor második felében a debreceni Szeredás zenekar szatmári, mezőségi táncjáték

tartott esténként. A Mokányos együttes gyergyói, moldvai, gyimesi csoportok bemutatkozó műsorát kísérte, és a táncházakban játszott talpalávalót.

Az utolsó napokban az elméleti foglalkozásokat vetélkedő zárta, és népdal-, illetve mesemondó versenyekre nevezhettek be a gyerekek. A zselíziek közül Goda Nikoletta a népdalverseny 2. helyezetteje, Nagy Sarolta a mesemondó verseny 2. helyezetteje lett.

A táborzáró napon kiállítást szerveztünk a tábor ideje alatt készített alkotásokból, és a kastélyudvaron ünnepélyes keretek között mutattunk be egy csokorra valót a műsorok legjavából a tuzsériaknak, a vendégeknek és minden érdeklődőnek.

Nagy megtiszteltetés volt számunkra, hogy részt vehettünk ebben a Magyarországi keleti csücskében megrendezett táborban, hiszen itt élőben hallhattuk a távol tájak ízes tájszólását, első kézből tanulhattuk a tájegységek dalait, táncait, ismerkedhettünk a szebbnél szebb

viseletekkel, határon átívelő kapcsolatokat alakíthattunk ki. Hiánypótló ez a tábor azért is, mert az iskolai tananyag nem tesz említést az elcsatolt területek kultúrájáról és gondjairól. Szórakoztató volt összehasonlítani a tájszólásokat, a teljesen eltérő hangzású szavakat. Megdöbbentő volt szembesülnünk a moldvai csángók helyzetével, akik számára az anyanyelv, a népművészetük ápolása büntetéssel jár. Ugyanakkor felemelő érzés hallani az archaikus nyelveket, amelyet elzártságuknak köszönhetően őriztek meg. Ugyanúgy nagy élmény látni a még élő és nagyon gazdag gyimesi, kalotaszegi táncagyományt eredeti előadásban, amely teljesen más, mint a profik vagy egyéb táncosok előadása, mert lehetetlen leutánozni az eredetét, azt, amit a génjeikben hordoznak az odavalók. Annál is inkább csodáljuk élő népművészetüket, mert nekünk a miénket újból kell tanulnunk, ha egyáltalán fel tudjuk kutatni népi hagyományainkat.

Nagy Csilla

Berecz Péterrel beszélgetünk

„Nagyon sok hétvégémet töltöm sportversenyeken”

Lapunk szeptemberi számában beszámoltunk a tűzoltók nyári sikereiről. A csapatban elért eredmények mellett a zselízi tűzoltóállomás alkalmazottja, Berecz Péter egyéni sikert is elkönyvelhetett, amikor a Svitben megrendezett hegyikerékpárversenyen országos bajnoki címet szerzett a tűzoltók kategóriájában. Vele beszélgettünk a versenyről, a sportágról, terveiről.

– Selmezbányán hallottam erről a kerékpáros maratoni versenyről, ahol azt is elmondták, hogy lesznek külön kategóriák, pl. tűzoltók számára, amelyen belül a győztes a nem hivatalos tűzoltó országos bajnoki címet is megszerzi. Szóltam a feletteseimnek, akik beneveztek a versenybe. A kategóriában összesen 15-en jelentkeztünk be, ebből 11 versenyző indult el, és 10 ért célba. A verseny keretében 4 távot lehetett megtenni: 115, 65, 43 és 20 km-t. A rossz idő miatt a legnehezebb távon nem indult verseny, a mi kategóriánk a 43 kilométeres távon versenyzett, amely során 860 méteres szintkülönbséget kell leküzdeni. A pálya 80 százaléka terepen, fennmaradó része aszfaltúton haladt. A legnehezebb terep az utolsó 15–18 kilométer volt.

Milyen egyéb versenyeken vészel részt?

– Más versenyeken is részt veszek, Pesten, Visegrádon, Kistapolcsányban, hogy csak a legközelebbi helyszíneket említsem. Nálunk talán a Súlóvké skaly-i, Magyarországon pedig a visegrádi Duna-maraton a legigényesebb. Évente kb. 10 versenyen veszek részt. Egy-egy kb. 80–100-an, a rangosabbakon viszont több százan is részt vesznek. Indultam országos bajnokságokon, nyílt bajnokságokon is, amelyek teljesen más rangot képviselnek. Ezekon profik is részt vesznek, az első néhány helyezés pedig nem kis pénzdíjjal jár. Hivatalosan nem tudom, milyen a díjazás, viszont 5000 eurós első díjról is hallottam. Ilyen versenyekről ki lehet jutni a nemzetközi mezőnybe, versenyekre, amelyek mind szakmai, mind összdíjazási szempontból magasabb szinten állnak.

Mennyi edzést kívánnak az ilyen versenyek?

– Évente kb. 6000 kilométert teszek meg az edzések akatt, ennyi kell is ahhoz, hogy a megfelelő szinten legyek.

Mi a legnehezebb részük?

– Ha a felkészülés hiányos, az utolsó szakaszokon gyakran jelentkeznek az ún. holtpontok, amit nehéz leküzdeni. Az időjárás viszonyosságok is nagyban befolyásolják a versenyt és a ver-

senyzőket, a hőség, az eső mind erős befolyásoló tényező.

Milyen háttéré van e sportnak az országban?

– Több klub létezik, amelyek komoly háttérbázissal rendelkeznek. Az ország legsikeresebb klubjai a pozsonyi és a podbrezová, ők viszont profi szinten művelik a hegyikerékpározást, edzőtáborokba járnak, és csak a sporttal foglalkoznak. A környéken Párkányban működik klub, amelynek én is tagja vagyok, azonban az együttműködésem velük csupán formai – néhány versenyen csak regisztrált sportolók vehetnek részt, ezért kell a klubtagság. Egyébként minden kiadást saját erőből finanszírozzok.

Milyen egyéb versenyeken vesznek részt tűzoltók?

– Két és fél éve vagyok a tűzoltóknál. Az első év általában a bevezető oktatással telik. Emiatt az első évben nem tevékenykedtem a sportcsapatban, a második évben azonban már tagja voltam további négy fiatal csapattársammal együtt. A sportcsapat évente vesz részt tűzoltósági járási és kerületi versenyeken, amelyeken klasszikus tűzoltó sportágakban mérjük össze ügyességünket a többi tűzoltó csapattal, a legjobbak pedig országos szinten. Ezen kívül részt veszünk egyéb csapatversenyeken is, mint például

a Lépcsők volt, és egyéni versenyeken is, mint a kerékpáros maraton is volt, vagy tavaly a félmaratoni futóverseny, ami hagyományos maratoni verseny volt Liptószentmiklóson, külön kategóriával a tűzoltók részére.

Milyen feltételeid vannak a tűzoltóságnál a felkészülésre?

– A hivatalos tűzoltóversenyek előtt munkaidő alatt edzünk Léván. Általában júniusban rendezik ezeket a versenyeket. A többi versenyre munkaidőn kívül készülünk fel, pl. a Lépcsők előtt Mohiban, de Zselízen is, a toronyház lépcsőin gyakoroltuk a stratégiát. Fontosak az ilyen közös edzések, hiszen a siker apró részleteken múlhat. A csapat leggyengébb tagja például nem haladhat elöl, de leghátul sem.

Mik a sportolással kapcsolatos terveid?

– Számomra ez kikapcsolódás, ezért nagyon sok hétvégémet versenyeken töltöm. A következő hetekben is készülök különböző sportrendezvényekre, és természetesen a tűzoltócsapattal együtt is újabb és újabb erőpróbákat keresünk. Jövőre pedig mindenképpen szeretnénk ott lenni a Lépcsők 2008 versenyen, és ha lehet, még jobb eredményt elérni.

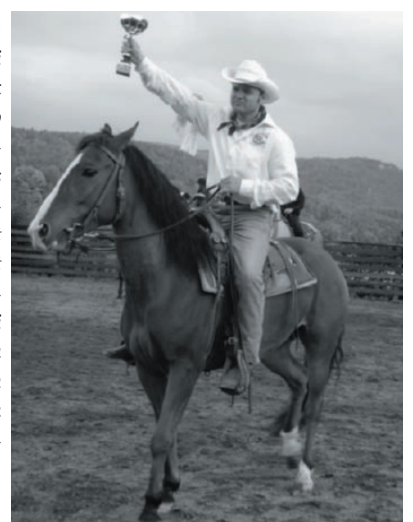
Levicky László

SZENTANTAL (Anton Pižurný)

– Október 6-án a szentantali Reménység farmon szervezték meg a Hubert-lovagság újabb évadját, amely amelyet western-lovagságot, rókavadászat és gazdag kultúrműsor is színesített. Ennek keretében fellépett a Virginia country-táncsoport és a Jendruch testvérek zenakara is. A verseny győztese a nyíri Nyrwest csapat tagja, Varga Zsolt lett, aki október 13-án részt vett a nyíri western-aréna ünnepélyes megnyitójának alkalmából szervezett versenyen is.

foto: Margaréta Bakonyiová

Szeptember közepén kerékpárversenyt szerveztek a zselízi fiatalok által kiépített terepkerékpár-pályán a Garam mellett. A szellemesen kialakított pályán, amelynek előkészítése több mint egy évet vett igénybe, tíz versenyző indult a több fordulós versenyben.

Zselízi visszaemlékezések

Lakosságcsere és deportálás

A 20. század tele van az egyéni és kollektív jogok megsértésével. Gyakran kellemetlen érzés fog el, amikor a történelmi tényeket tagadja valaki. Legyen szó a zsidók vagy az örmények holokausztjáról vagy a háború utáni deportálásról. Megdöbbenetek a kulturális miniszter szavai, aki október 6-án ezt mondta: „Azt mondom, hogy egyetlen magyar sem volt kitelepítve csupán azért, mert magyar volt.” Szerinte az akkori lakosságcsere kétoldali megegyezésen alapult, „és csak árulók és kollaboránsok voltak kitelepítve”. Hidegrázó. Amikor a határok felszámolása az EU-s tagországok között már szinte csak napok kérdése, kormányfőnk hivatalos kijelentésben „más ország elnökének a neki megfelelő helyre való elküldéséről” beszél, valamint arról, hogy

„nem engedjük, hogy valaki átlépje határainkat, és itt kritizáljon ezt-azt”. Hát, ilyen már rég nem volt!

Csak a tényeknek hiszek. Például azt, hogy e területeknek a Magyarországhoz csatolása után 1938-ban 50 ezer szlovák nemzetiségű állampolgárt telepítettek ki, vagy azt az égbekiáltó igazságtalanságot, hogy a háború után a magyar lakosság egy részét kitelepítették Szlovákiából. Ez az eset, amely a magyarok ún. kollektív felelősségéből következett, városunkat is érintette. Meglepő ma arról olvasni, hogy abban az időben, amikor végrehajtották a 88/1945 sz. elnöki rendeletet, Zdeněk Nejedlý és Július Ďuriš nyugodtan leírták: „Jogunk van azt tenni a magyarokkal, amit teszünk...” Hol voltak a polgári és személyi jogok?

Mennyi igazságtalanság történt, és melyik nemzettel több? Ezt ma nehéz eldönteni. Nem feledkezhetünk meg az igazságtalanságokról, és főleg tanulnunk kellene belőlük. A jelenlegi politikusok inkább a helyzet mérséklését, mintsem a nemzetiségi ellentétek erősítését tarthatnák szem előtt. Szeptember utolsó napjaiban Zselízen is megemlékeztek a 60 évvel ezelőtti eseményekről. Az emlékünnepeken jelen voltak a deportálás és lakosságcsere kárvallottjai is. Sokan könnyes szemmel emlékeztek Csehszlovákia – és ezen belül városunk – történelmének erre az időszakára. Az ember, a politikus, ha bevallja hibáit, rossz döntéseit, csak emeli hitelét.

A kitelepített zselíziek teljes listája a szlovák szövegben olvasható. **Polka Pál**

A zselízi Comenius Magyar Tannyelvű Gimnázium diákjai sikeresen felvételiztek

A 2006/2007-es tanévben a hagyományos felvételi eljárás mellett több szlovákiai, csehországi és magyarországi felsőoktatási intézmény is nagy hangsúlyt fektetett a középiskolában elért eredményekre: elsősorban az érettségi vizsga osztályzatai alapján értékelték a felvételi bizottságok. Az újszerű felvételi-rendszer elsősorban a Magyarországra jelentkezők számára volt szokatlan, ott ugyanis egy minden egyetem által előírt pontszámítási rendszer alapján történt a felvétel, amely a hozott középiskolai eredményekből állt össze. Ennek tudatában már jóval az érettségi megkezdése előtt célszerű volt minél több ún. többletpontot gyűjteni, melyek garantálták a választott felsőfokú intézménybe történő bekerülést. A legtöbb esetben ezt egy vagy több középfokú nyelvizsga-bizonyítvány megszerzése jelentette az idegen nyelvekből.

Iskolánknak az elmúlt tanévben 44 végzős diákja volt, akik különféle forrásokból (internet, pályaválasztási tanácsadó, meghívott egyetemi előadók stb.) értesülhettek az egyetemek, főiskolák nyújtotta lehetőségekről. Többen már szeptembertől előkészítő tanfolyamokat látogattak, melyek a szlovákiai felsőfokú intézményekbe történő bekerülést könnyítették meg. Az érdeklődési kör nagyon széles volt, a tanulók hazai, csehországi és magyarországi egyetemekre, ill. főiskolákra egyaránt jelentkeztek, többen választották a pedagógiát, közgazdaságtant, természettudományokat, számítástechnikát, egészségügyet, pszichológiát, menedzsmentet – hogy csak a leggyakoribb területeket említssem. A pozsonyi Comenius Egyetem, a Közgazdasági- és a Műszaki Egyetem, a nyitrai Konstantin Filozófus Egyetem és a Mezőgazdasági Egyetem, a besztercebányai Bél Mátyás Egyetem, a komáromi Selye

János Egyetem éppúgy magáénak tudhat iskolánkból hallgatókat, mint a magyarországi Semmelweis Orvostudományi Egyetem, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem, a gödöllői Szent István Egyetem, a Szegedi Tudományegyetem, a Debreceni Egyetem, hogy csak a legnevesebbeket említssem. Örömmel tölt el a tudat, hogy végzőseink csaknem 90%-a küldte el felvételi adatlapját valamelyik felsőfokú intézményhez, s ami még szívet melengetőbb, a jelentkezők 90%-a felvételt is nyert! Az utóbbi évtized legsikeresebb tanévet zárhattuk ebből a szempontból iskolánkban! Még egyszer gratulálok mindenkinek!

Jankus Zsolt, pályaválasztási tanácsadó

Zselíziek a község szépségéért

DEMÉND (Belányi János) – Nagy hangsúlyt helyeznek manapság a környezetvédelemre. Ennek ellenére Deménden is vannak „szófogadatlan lakosok”, akik a maguk módján magyarázzák állampolgári kötelességeiket, és éjjelente szemetet hordanak ki a határba. Mindezt bizonyosan addig művelik majd, amíg tetten nem érik, és meg nem büntetik őket. Mások esetében hasztalan a kábeltévé és községi hangosbmondón továbbított felvilágosítás, ennek ellenére bárhol tüzet raknak – a kertekben, a természetben. Ismert a közmondás: Addig jár a kórsó a kútra, amíg el nem török. Ebben az esetben azonban késő bánat lehet. A tüzek nem kerülnek el sem az erdőket, sem a hajlékokat...

Szólnom kell azonban a Ján Kondáč vezetése alatt működő zselízi Mikona Kft-ről, amely a deméndi helyi hulladéklerakat bezárását követően a faluból – és még további 12 községből – szállítja el a hulladékot a Párkány melletti bajtai hulladéktárolóba. Egyszer sem történt meg, hogy a hulladékot nem szállították volna el. A cég dolgozói – Banda Milan, Šimon Jozef és Varga Zoltán – becsületesen végzik munkájukat. A szelektív gyűjtést Deménden és további 7 községben a zselízi SMP végzi – név szerint Mészáros Gyula és Balczó Pál. Havonta egy-két alkalommal gyűjtik az osztályozott hulladékot – a község háza igényeitől függően. A gyűjtést a faluban jól megszervezték, a lakosságot időben értesítik. A polgárok megszokták a szelektív gyűjtést, az osztályozott hulladékot időben kihelyezik házaik elé.

Írjuk, mondjuk helyesen!

A tükörfordítás buktatói

Tankönyvfordítóként és fordítások bírálójaként gyakran találkozom a helytelen tükörfordítás jelenségével. Hangsúlyozom a „helytelen” jelzőt, mert – természetesen – vannak hasznos tükörfordítások is; sőt: ezekből van több. Gondoljunk csak – például – az angolból átvett informatikai szak kifejezésekre.

Mitől lesz helytelen egy tükörfordítás? Legtöbbször attól, hogy a fordító csak a szavakra figyel, és nem veszi figyelembe az átadó és a felvevő nyelv viselkedésének eltéréseit. Így keletkezett évtizedekkel ezelőtt a szlovákiai magyarok nyelvhasználatában a magyar köznyelvben máig ismeretlen *tizedes szám* a szlovák desatinné císló kifejezésből, vagy így lett az ápolónőből egyszerűen egészségügyi nővér a szlovák *zdravotná sestra* mintájára. A nyelvi humor szándékosan nyúl a helytelen tükörfordítás eszközehez, és igyekszik kihasználni a többjelentésű szavak adta lehetőséget. (Közismert szlovák–magyar példa erre az alábbi, szlovákul hangzó, de magyar nyelvismeretet is feltételező, humoros párbeszéd: „*Kam vápno?*”, és a válasz: „*Vlast.*”. Azaz: „*Hová mész?*” – „*Haza.*”) A szándékos fordítás azonban teljesen veszélytelen, hiszen mindenki tudja, hogy ezt nem így kell mondani. Sem az, aki először fordította a *fasírt* szót *stromplakal*-ra, sem az, aki ezt a fordítást évtizedek múlva fogja hallani, egy pillanatilag sem fogja azt hinni, hogy ezt tényleg így kell mondani. Attól sem kell tartanunk, hogy az írásom címében szereplő *buktatót* valaki egyszer *buchtové jazero* formában fordítja szlovákra. Abban azonban nem vagyok teljesen biztos, hogy szögmérővásárlás alkalmával nem fog-e egyik-másik ötödikesünk *klincomert* kért.

A legalattomosabbak azok a tükörfordítások, amelyek helytelenségéről nem is tudunk. Rovatunk első írásában már említettem, hogy írásaimmal „*nem kívánom bírálni, ostorozni a szlovákiai magyar nyelvhasználatot; inkább azoknak szeretnék segítséget nyújtani, akik tudatosan keresik a helyes kifejezéseket, szövszerkezeteket, kifejezési formákat.*” Az alábbi eset szóra sem lenne érdemes, ha csupán egyszer találkozottam volna vele:

Egy alkalommal becsengettem egy ismerősömhöz. A felesége nyitott ajtót, és közöltem vele,

hogy a férjével szeretnék beszélni. A válasz: „*Nincs otthon.*” Szó szerint értelmezve a választ azonnal visszakérdeztem: „*Elköltözött?!*” A feleség zavartan nézett rám, nem tudta mire vélni a kérdésemet. Pedig abból, hogy nem *itthon* mondott, minden ép nyelvérzékű, magyar anyanyelvű ember azt hitte volna, amit én, hogy a férje máshol lakik, de most nem tartózkodik *abban* a lakásában. *Abban* a lakásában *otthon* lenne, *ebben* pedig *itthon*. Azóta ez az eset néhányszor megisméltődött – telefonon is. Mivel a kérdésben mindenképp *otthon* kellett mondanom („*X. Y. otthon van?*”), gyakran kaptam olyan választ, hogy „*Igen, otthon van, mindjárt hívom.*” Ha tényleg *otthon* lett volna, és nem *itthon*, akkor egy kissé drága lett volna a beszélgetés. Ugyanezt a bizonytalanságot elmondhatjuk az *odahaza–idehaza* vonatkozásában is. Mi lehet a jelenség oka? Talán az, hogy a szlovák nyelvben mindkét kifejezésnek a *doma* felel meg.

Bizonyos jelenségeket az egyik, másokat egy másik nyelv tud árnyaltabban kifejezni. Baj csak akkor van, ha egy-egy fordítás alkalmával a másik nyelv látszólagos hiányosságait is átvesszük. Magyarról szlovákra fordítva – például – hibának számít, ha nem vesszük figyelembe, hogy a magyarban nincsenek nemek. Más nyelvekről magyarra fordítva pedig tudatosítani kellene, hogy a magyar nem csupán második személyben tud parancsolni, hanem első és harmadik személyben is. „*Odaadom?*” – kérdezte tőlem valaki *abban* az értelemben, hogy „*Adjam oda?*”; nem érezve, hogy a magyarban ez a két mondat nem ugyanazt jelenti. Azt hiszem, ebben az esetben sem kell különösen bizonyítanom a szlovák nyelv hatását.

Helytelen tükörfordítások állandóan keletkeznek. „*Hivatalos jelentések*” ezzel a furcsa felirattal találkoztam a minap a városunkban. Mivel a fölötte lévő szlovák szöveget arról a helyről nem tudtam tisztán elolvasni, megpróbáltam kitalálni. Eltaláltam: „*Úradné oznamy.*”. Csakhogy a magyar szöveg szlovákra „vissza fordítva” így hangzana: „*Oficiálne hlásenia.*” A szó szerinti fordítás nem mindig üdvös. Ez esetben így kellett volna a szlovák feliratot lefordítani: „*Hivatali közlemények*” vagy röviden: „*Közlemények.*”

Horváth Géza

Vidékünk írói

BARAK LÁSZLÓ (Muzsla, 1953. szeptember 8–)

szerkesztő, költő, közíró. Kassán, a gépipari szakközépiskolában érettségizett, a Szabad Földműves riportere és népművelő volt. Jelenleg a Nap Könyvkiadó igazgatója. A szlovákiai Magyar Írók Társaságának választmányi tagja, 2003-ban Forbáth Imre-díjat kapott az *És ha mégis ringyó* című verseskötetért. Főbb művei: *Időbolt* – gyermekversek, Madách Kiadó 1989, *Inzultosok kora* – versek, Nap Kiadó 1992, *Micsoda kaland* – leporelló, Liliium Aurum, 1994, *Úgyis kicsinállak* – versek, Liliium Aurum, 2001, *Retúr a pokolba* – versek, Kalligram 2005, *Ne dudálgj, küzdj!* – publicisztika, Nap Kiadó 2006.

TIPARY LÁSZLÓ (Kistompa, 1927. július 22–)

publicista, helytörténész. Írói álnév: Fenyő Ottó, Czímer Péter. Az ipolysági Mezőgazdasági Műszaki Középiskolában érettségizett, 35 éven keresztül közgazdász-könyvelő volt. Nevéhez fűződik a második felsőszemerédi rovásfelirat felfedezése. Különböző folyóiratokban verseket, elbeszéléseket, néprajzi és helytörténeti írásokat tett közzé. Szülőfalujában Palóc Helytörténeti és Néprajzi Falumúzeumot alapított, ahol több mint 500 tárgy található. Ő volt az Ipolysági Honti Galéria és Honti Múzeum megalapításának kezdeményezője. Több néprajzi és helytörténeti tanulmánnyal díjat nyert. Főbb művei: *El kell menni katonának; Mesélnek a régi katonafüzetek* (dalosfüzet, emlékkönyv) – Xantusz, 2003, *Szülőföldem szép határa – Magyarok deportálása és kitelepítése Csehszlovákiában az 1946–1948-as években (politika, államigazgatás)* – Liliium Aurum, 2004, *Szeretnék május éjszakában* (visszaemlékezések) – Liliium Aurum, 2006.

VARGA IMRE (Kisgyarmat, 1950. február 5–)

író, költő. Ipolyságon érettségizett. Volt papírgyári munkás, korrektor, szerkesztő, könyvtáros. 1983-tól szabadfoglalkozású író. Jelenleg Budapesten él. 1980-ban „politikai okokból” visszavonták tőle a Madách Imre-díjat, három évvel később amerikai József Attila-díjat kapott. Figyelemreméltóbb alkotásai: *Crusoe-szaltók* (versek) – Pozsony, 1976, *A medve alászáll* (versek) – Pozsony, 1977, *Sárkányölő Jankó* (verses mese) – Pozsony, 1978, *Boszorkányszombat* (versek) – Pozsony, 1980, *Ílletrajs* (versek) – Budapest, 1989, *Nap és hold közt a rét* (versek) – Budapest, 1991, *Énekek éneke* (versek) – Budapest, 1991, *Halj meg, hogy élhess* (versek) – Kalligram, 2004, *A gyöngykirály lánya* (szlovákiai magyar tájak meséiből) – Kalligram, 1997, *Luca kiskönyve* (mesék) – Kalligram 1995.

(ág)

Koponya mint búcsúfia?

A latin közmondás szerint „*De qustibus non est disputandum*” (Az ízlésekről nem érdemes vitatkozni). Vitatkozni nem, de gondolkodni igen. Ugyanis könnyen megkülönböztethető a valódi érték a hamistól. Szeptember közepén búcsú volt városunkban. A búcsú lelki megtisztulást is jelent. A szóban forgó ünnep, illetve a vásár pénzzel jár. A különféle ajándéktárgyakat árusító kereskedőknél általában „búcsúfiát” veszünk. Gyermekünknek és unokáinknak elsősorban olyan ajándékokat vásárolunk, amelyek az érzelmekre, értelemre és tudatra is képesek hatni. Az esztétikai értékítéletünk betartására is törekszünk. Úgy vélem, a józanul gondolkodók zömét feldühítette az a lufi, amelyre egy halálfejet festettek. Igen, emberi koponya és alatta két keresztbe tett lábszárcsontból álló szimbólum. Vajon nem sértette ez a búcsú méltóságát? S vajon szépérezék nélküli embereké válhatnak utódaink? **Ábel Gábor**

Ne öljük meg egymást, avagy hová tegyük a biohulladékot?

Ahogy minden ősszel, idén is eljött az ideje, hogy kertjeink füstfelhőkbe burkolózzanak, mielőtt még a hótakaró alatt téli álomra szenderülnének. Mint egy jelképes tisztító rituálé: elégetjük a lehullott falevelet, a gyomot, a kertben maradt növényzetet, mintegy tiltakozásként a természet körforgása ellen. Ilyen módon leírva a szerves hulladék elégetése titokzatos keleties hangulattal bír, ahol a tisztító tömjént égetik. A valóság korántsem ilyen titokzatos vagy tisztító hatású. Az ún. zöldhulladék elégetésével nagy mennyiségű káros anyag jut a levegőbe (szén-monoxid, szénhidrogén, kátrány és dioxin). Nem tudom, kinek mit mondanak ezek a kifejezések, nekem az jut eszembe, hogy amikor a nagyapám lement a pincébe megnézni a forrásban levő bort, égő gyertyát vitt magával, mert a forrásnál szénmonoxid keletkezik, amely gátolja a vér oxigénellátását. Ha a gyertya kialudt (mert nem volt elég oxigén), inkább le sem ment. Gyakran mondogatta:

amíg élek, bort iszom, és sokáig kell még élnem, hogy elég sokáig ihassam. De térjünk vissza a káros anyagokhoz. A kátrányanyagokkal bizonyára mindenki találkozott,

ha dohányzik, vagy dohányosok közelében volt (természetesen különbség van a cigarettából származó és a méter magas égő hulladékkupacból gomolygó füstfelhőben levő kátrány mennyisége között). A legveszélyesebb anyagok akkor jutnak a levegőbe, amikor klórtartalmú anyagokat égetünk (például klórtartalmú anyaggal

permetezett zöldhulladékot, vagy klórral fehérített papírt...). Ezek az idegrendszert és a ellenálló-képességet, valamint a nemi szerveket támadják meg. Az egészben az is szomorú, hogy nemcsak az egészségünknek ártunk, hanem kertünkől is fontos biotrágyát vonunk meg. Mi a megoldás? Lehetősként felmerül a komposztálás, amely azonban nálunk még nem terjedt el. Sokunknak előítéletei vannak – az egyik a bűz. A komposztáló bűzlik – hallani gyakran olyanoktól, aki ki sem próbálták, vagy ha igen, nem megfelelően alakították ki. A legfontosabb, hogy az oxigénellátás mindenütt biztosítva legyen. Miért bűzlik a hulladéktároló? És a kukák, konténerek környéke? Mert minden hulladék egy rakáson van, és oxigénellátás hiányában rothadni kezd. Ha azonban a megfelelő

módszerekkel biztosítjuk az oxigénellátását (keveréssel, fahasadék, fűrészpör, szalma hozzáadásával, amelyek lassabban bomlanak le, és szerkezetük elősegíti az oxigénellátást), a gond megoldódik. A biohulladék hasznosításának legnagyobb hátráltatója, hogy kevesen tudják kezelni. Néha csupán motiválni kell őket, ami többet ér különböző törvények és előírások kényszerítő hatásánál. Hogy az egyik kedvenc filmemből idézzek (A rabbi, a pap és a szőke): „Az emberek tovább érnek akkor, amikor vezetik, mint amikor kényszerítik őket.” Tehát inspirálódjunk a következő felsorolásból. Komposztálni három szinten lehet:

1. kis házi és kerti komposztálókban;
2. közepes nagyságú közési vagy közösségi komposztálóknak
3. nagy kapacitású komposztálóknak.

Lapunk következő számában az első lehetőségről szólnok.

Ing. Gabriela Michlová

Vesztett róka van a környéken?

„Ott a földúton, a sötétben látam. Azt hittem, hogy macska. Megközelítettem olyan 10–12 méterre, rávilágítottam – nem félt tőlem. Lépkedtem tovább, ő mellettem... Azt mondják, a rókák normális körülmények között nem viselkednek így, biztosan vesztett volt...”

Ilyen, egymáshoz nagyon hasonló történetet meséltek el egymástól függetlenül ketten is, akik a Lekér felé vezető vasúti sínek mellett találkoztak rókával.

Majtán Lajos nyugalmazott állatorvos és tapasztalt vadász szintén azt mondja, hogy a róka ilyen viselkedése szokatlan: „A veszttség első jeleként minden szakkönyv a természetes óvatosság elvesztését jelöli meg. Rendes körülmények között a róka nem támad. Egyszer vizet hordtunk az állatoknak, és amint kicsit eltávolodtunk, odaszaladt egy róka, és mohón inni kezdett. Nem volt vesztett, de viselkedése szokatlan volt. Ilyen eset csak ritkán fordul elő. Az állat óvatlansága mindenesetre gyanúkéltő. A veszttség különösen veszélyes – ezidáig nem jegyeztek fel olyan esetet, hogy valaki meggyógyult volna, miután jelentkeztek rajta a veszttség klinikai tünetei. Mindny-

ajan meghaltak.”

Minden harapásnál vagy állat által okozott sérülésnél első körben ki kell zárni a veszttséget. Ha ez lehetetlen, pl. mert az állatot nem lehet befogni, a sérültnek gyógykezelésnek kell alávetnie magát. Az oltás meggyengült vírust juttat a szervezetbe, amelynek eredményeként a szervezet ellenanyagokat termel. Az oltás csupán megelőzésre szolgál, sérülésnél már nem segít, olyankor már sérülést kell beadni a sérültnek.

„Szerencsére a veszttség ritkán fordul elő nálunk – az oltásnak köszönhetően. Vadászként oltóanyagot adtunk a rókák edelébe is. Fontos a háziállatok – kutyák, macskák – oltása is” – teszi hozzá Majtán Lajos. Ezt az eljárást, amikor a rókák ellenanyaggal beoltott tojást kaptak, hatásosnak tartja Daniel Zatka állatorvos is:

„A vadászok tudták, hol vannak a rókák odui, hová kell elhelyezni az oltóanyagot edelbe, és ez jó eljárás volt. Csakhoz az állam már nem járul hozzá, mint azelőtt, költségvetéséből a háziállatok beoltásához. Azelőtt az állattartók gyakorlatilag ezért nem fizettek. Most nekünk kell megvennünk az oltóanyagot,

ami természetesen nem ingyenes szolgáltatás. Az oltóanyagot nem a vadászok hordják szét, hanem helikopterrel juttatják célba – meglehetősen pontatlanul. Az eljárás hatékonysága gyakorlatilag nem haladja meg a 30%-ot. A vadászok tudták, hova helyezték a vakcinás edelbe, nagyobb valószínűsége volt annak, hogy az állatok megtalálják és immunissá válnak a veszttséggel szemben.”

A veszttségnek dühöngő vagy csendes lefolyása lehet. A fertőzött állat viselkedése megváltozik, bágyadt, ijedt lesz, háziállat esetén elsőkik otthonról, keresi az egyedülletet, nem ismeri meg az ismerősöket, idegesen reagál a külső ingerekre. Kezdődnek a hallucinációk, rendkívüli éhség, fa és kövek harapdálása, fokozott nyáltermelés, görcsök. Próbál menekülni, cél nélkül kóborol, hangja megváltozik. Támadólag lép fel más állatokkal szemben, járása bizonytalan, támolyog, majd erejét veszítve rogy le, és 4–5 napon belül elhull.

A csendes lefolyás során az állat óvatlan lesz, a vadállatok (pl. rókák) lakott területre merészkednek.

Viera Zatková állatorvos: „Egyszer bejött egy lakos, hogy rókát fogott a város területén. Megölte és lenyúzta a bőrét. Eljött megkérdezni, mit tegyen a tetemmel. Elmondtam neki, hogy nem volt bölcs dolog, amit tett, hiszen egészséges rókát nem fogott volna. A róka vesztett volt, és emberünk egy időt a kórházban volt kénytelen tölteni.”

Daniel Zatka: „A gondot a kóbor állatok okozzák... Nem kell, hogy a kutya megharapjon, elég, ha megkarmol. Orvost kell felkeresnünk, mert igazolás kell, hogy nem volt vesztett. Ha nem kapja meg, gyógykezelésre mehet Aranyosmarótra. A kezelést az állat gazdája fedezi. De ha nincs gazdája...?”

Az állatorvosok hangoztatják, hogy a gyanús állattal való találkozást jelenteni kell – az állatorvosnak és a városi rendőrségnek. A kutyákat állandó immunitásban kell tartani a veszttséggel szemben, évente kell oltatni őket.

Állatot tartani felelősség. Az utcákon kóborló ebek a felelőtlenység jelei. Az állatokkal és az emberekkel szemben...

(sh)

Ahogy mi láttuk

KEEP IT COOL 2007

VÉGRE ÁTLÁTHATÓ PÁLYÁZATI RENDSZERBEN LEHET TÁMOGATÁ-SÍRT FOLYAMODNI

Nagy örömeinkre ez év elején megszüle-tett a pályázati rendszer Zselízen. Ezt ki kell használni, gondoltuk, és benyújtottuk pályá-zatunkat a KEEP IT COOL multikulturális fesztivál hetedik évfolyamának megrendezé-sére, és láss csodát, megszületett az együtt-működés a várossal. Hét évet kellett erre várjunk... Hozzáteszem, a Nyitrai Kerületi Önkormányzattal már több éve sikeresen együttműködünk.

A támogatáson felbuzdulva, nagy lelkes-e déssel vágtunk bele a szervezésbe. Rengeteg e-mail, telefon, utazás és megbeszélés után kialakult a fesztivál programja. Mindenki-nek sikerült a maga elképzelését megvalósí-tani, így az eredmény változatos szórakozást ígért.

A FESZTIVÁL VISSZATÉRT A MOZI TERMEIBE

Több heves vita után úgy döntöttünk, hogy újra a moziban tarjuk meg az idei fesztivált. A „terepszemle” nem okozott meglepetést... sajnos. A mozi állapota to-vábbra is borzasztó, mind kívülről, mind belülről. Tatarozásra nem lévén se idő, se lehetőség, a beltér kitakarításával igyekez-tünk elfogadhatóvá tenni a helyszínt. A kétéves por és az oldalsó bejáraton keresztül beszivárgott vizeletről eltüntetése nem okozott gondot, de a bevakodott bűz kifo-gott rajtunk. Ezt „überelve” a fesztivál utáni rakodás során már egy rakás emberi ürülék is ott szemeztett velünk az ajtóban. Talán nem kéne pénzt kérni egy harmadrangú kocsmá tizedrangú klozetjának (már bocsánat de ez a legmegfelelőbb kifejezés) használatáért.

A VÁLTOZATOS PROGRAMOK SORA KITERJEDT A SZENT JAKAB TÉRRE IS

Elérkezett a nagy nap. A délelőtt folya-mán még elvégeztük az utolsó simításokat,

aztán kezdődhetett a fesztivál. Szusztor Péter „Meys” és Ambrózai Peter „Shorty” élőben ké-szítették el graffitijüket a Szent Jakab téren, amely a későbbiekben a koncertek háttéréként szolgált. (Se-gítségként elárulom, hogy a fesztivál nevét ábrázolta az alkotás:). Ez idő alatt Kovács Ricsi „Zupher-man” és az Underground foundation vezetésével szabadidősportokat pró-bálhatott ki a kissé bátor-talan közönség. A Kunka

Andrea és Martosy Gaby grafikáiból és fotó-iból összeállított kiállítást a rendezvény egész ideje alatt megtekinthették a látogatók. A lányok ügyességét bizonyította a kiállítópanelek díszítése is. A nagyteremben pedig kezdődtek a koncertek. Azaz kezdődtek volna, ha nem szól közbe a technika ördöge, de hát az első zenekar hiányos felszereléssel érkezett. A rendezők idegesek, a fellépők tanácstalanok, a közön-ség türelmetlen, rögtönözni kell! Hiányzó elemek pótlása, sorrendváltoztatás, hogy minél kevesebbet csússzon a program, így kezdhetett a pozsonyi FUNKDAMENTAL együttes, és a vidám pörgős funky ritmu-saival fantasztikus hangulatot varázsolt a színpadra már az első pillanattól kezdve. Külön érdekesség, hogy az együttes dobosa a zselízi Ambrózai Lubos, aki éppen születésnapját ünnepelte a fesztivál napján. Ezt egy rögtönzött „hepibörzdejjel” ünnepel-te az együttes tagjaival. Utánuk következett

a JÓVILÁGVAN Párkányból, a maguk dal-lamos rockzenéjével. A dalokat egy holland énekesnő, Anouk, szerzeményeiből válogat-ták. A soron következő pozsonyi STARES együttes kicsit lassúbb, monotonabb melódi-áival hagyta megpihenni a közönséget, hogy aztán a sokak által várt budapesti MÁSFÉL a szokásos lehenyerlő előadásával megkoroná-zza az estét.

VIDÁM KÖZÖNSÉG, ELÉGEDETT RÉSZTVEVŐK, BIZAKODÓ SZERVEZŐK

A mintegy 200 elégedett vendég látványa bizalommal töltött el minket a fesztivál jö-vőjét illetően. Ezúton is szeretnénk köszönetet mondani mindenkinek, aki kilátogatott rendezvényünkre, a fellépőknél, azoknak akik segítettek a szervezésben, a támoga-tóknak, Zselíz városnak, a Nyitrai Kerületi Önkormányzatnak, és nem utolsósorban a környéken lakóknak, hogy elviselték részünkről a csendháborítást. Aki szeretné képekben is átélni a buli hangulatát, kattint-son a www.keepitcool.sk honlapra. A fesztivál rendezői:

Ady, Viki, Zselko
foto: Zselko, ek

Keep It Cool – ilyen volt

Felkértük Adamcsek Csabát, a Keep it Cool fesztivált szervező Blue Art polgári társulás vezetőjét, hogy értékelje a rendezvényt:

– A fesztivál 2000-ben még Uchovajte v chlade néven indult és a helyi amatőr zenekaroknak adott bemutatkozási lehetőséget. Az elmúlt hét évben rengeteg minden történt. A fesztivál új nevet kapott és a programfelépítése kibővült. A koncertek mellett kísérőprogramként megtalál-hatóak: a kiállítások a kisszínházi előadások, a filmvetítések, a performancek, graffiti és az élő akcióművészet (happening) is. A rendezvény legfontosabb célja, hogy a zselízi fiatal művészeknek adjon bemutatkozási lehetőséget. Hét év után először kaptunk anyagi támogatást a várostól, ez nagyban hozzájárult a rendezvény sikeres lebonyolításához. A jegyárakat minimális szintre vittük le, négy zenekar lépett fel, és a kísérőprogramok egy részét a Szent Jakab térre vittük ki. Ha egy rendezvényre regionális szinten eljön 200-300 ember, akkor az már jó aránynak számít. Az idei év megerősített abban, hogy szükség van a fesztivál folytatására, még több fiatal bevonásával, szervezői szinten. A jövőre nézve 2 naposra kellene bővíteni a fesztivált és a szabad ég alatt megrendezni.

(ek)

Városi napok 2007 – jól sikerült ünnepség

Az idei városi napok szeptember 14-én, pénteken Pavel Polka magángyűjteményéből összeállított kiállítással kezdődtek. A kiállítás anyagát korabeli fényképek, dokumentumok, a grófi család magántárgyai és egyéb korabeli relikviák képezték. A rendezvényt komoly érdeklődés kísérte. A házigazda elmondta, hogy helyszűke miatt a kollekciónak csupán egy részét sikerült kiállítania, az egész gyűjtemény a jövőben létrehozandó városi múzeumot gazdagítja majd. A pénteki nap műsora Demjén Ferenc koncertjével ért véget a szabadtéri színpadon.

Szombaton este az Érsekújvári Rockszipad Andrew Lloyd Webber és Tim Rice „József és a színes szélesvásznú álomkabát” c. musicaljét adta elő a kultúrházban – telt ház előtt. A műsört eredetileg a térre tervezték, és a változtatás miatt többen lemaradtak róla. Ezután ugyanitt a barcsi Riverside Band lépett fel, ezzel egy időben a főtéren utcabál kezdődött a Romix zenekarral.

Vasárnap reggel a garamkováci Kozárenka fúvószenekar melódiai jelezték a rendezvény folytatását. A városháza előtt *himnuszok kíséretében vonták fel Zselíz és testvérvárosainak lobogóját*, majd a városháza dísztermében ünnepi képviselő-testületi ülés keretében Pro Urbe díjat vehetett át Pavel Bakonyi polgármestertől Mikuláš Konopka Európa-bajnok súlylökő, Kiss Lajos zöldségtermelő, Fábik Károly in memoriam és a Franz Schubert Vegyeskar. Ezután a résztvevők istentiszteleten, illetve szentmisén vehettek részt.

- - -

A délutáni műsorban ismét bemutatkozott Kozárenka, majd egy lekéri country táncsoport lépett fel. Pavel Bakonyi polgármester köszöntőjét követően városi kitüntetések adományozott a helyi alapiskolásoknak, majd a legszebb lakókörnyezetért kiírt verseny eredményhirdetése és díjazása következett. A műsorban fellépett a hazai Kincső, a budapesti Tébláb és a makói Rozmaring gyermekcsoport, majd az olaszországi Atinából érkező egzotikus Valle di Comino folklórcsoport szerepelt nagy sikerrel. A népzenei műsorrészt követően a Jendruhovci testvérszenekar arattott nagy tetszést a közönség soraiban, majd a programot a barcsi Riverside Band zárta.

A testvérvárosok képviselői beszédet mondtak a városi napok keretében összehívott ünnepi képviselő-testületi ülésen, amelyen nagyra értékelték városaink együttműködését és reményüket fejezték ki, hogy a partneri összefogás a jövőben tovább szorosodik. Sajnálatosan Trstená képviselőjének beszéde csak szlovákul, a többi partnerváros képviselőjének hozzászólása csupán magyarul hangzott el. Elgondolkodtató, hogy a kétnyelvűség ily módon megnyilvánuló következetlensége nem degradálja-e a hasonló ünnepi összejöveteleket formális rituálékká – a jobbik esetben. A rosszabbikban azt sugallja, hogy a partnerség csupán a város egy részét érinti. Hasonló eset a városháza előtt felállított tábla, amely térképen ábrázolja a partnervárosokat és Zseliztől való távolságukat. Csíkszereda esetében csupán magyarul a megjelölés, a román hiányzik. Igaz ugyan, hogy a magyar elnevezés érthetőbb, megjegyezhetőbb és kiejthetőbb, ám ha valaki venné a fáradságot, hogy megkeresse a térképen, nem találná, talán csak magyar nyelvű térképeken, hiszen a román elnevezése Miercurea Ciuc. Ezek csak véletlen elégtelenségek, amilyeneket azonban a jövőben jobb lenne elkerülni.

Az oldalt készítette:
Števo Hečko és Levický László

A kitelepítés és a deportálás emléknapja Zselízen

Szeptember 29-én, szombaton, a zselízi művelődési otthon nagyertermében kiállítás-megnyitóval kezdődött az a kétnapos rendezvény, amelyen a hatvan évvel ezelőtti kitelepítésre és a deportálásra emlékeztek a zselíziek, a Zselizről kitelepítettek és utódaik.

A szombati rendezvényt Mézes Zsuzsanna, Mézes Mátyás és Juhász Sándor népzenei blokkja vezette be, majd Haris Mária, az MKP Zselízi Alapszervezetének elnöke nyitotta meg. A Brüsszelt is megjárt kiállítás anyagát a Szülő Géza Polgári Társulás által létrehozott *Never Again Polgári Társulás* nevében a komáromi Fehér Csaba mutatta be. A *Never again 1945–1948* című kiállítás megnyitását kísérő történelmi előadást követően itt hozták nyilvánosságra annak az aláírásgyűjtő ívnek a szövegtervezetét, amely a Beneš-dekrétumok alapján vagyontól megfosztott magyarok kárpótlását követeli.

Vasárnap délelőtt a katolikus és a református templomban is megkoszorúzták a kitelepítés és a deportálás szomorú eseményét idéző, tíz éve felavatott emléktáblákat. A katolikus templomban Galgóczy Rudolf esperes, a református templomban Gunyics János nyugalmazott pedagógus idézte fel a hatvan évvel ezelőtti eseményeket.

Délután a zselízi Franz Schubert Vegyeskar műsorával kezdődött a megemlékezés, amelynek a főszervezője a Csemadok Zselízi Alapszervezete és a Városi Önkormányzat, társszervezője pedig az MKP Zselízi Alapszervezete, valamint a Rákóczi Baráti Társaság volt. A vegyeskar egyházi művekből és – az alkalomhoz illő – világi művekből (Bárdos Lajos: Hazaváró) összeállított műsorában helyt kapott Magda Katalin és Mézes Zsuzsanna szavalata is. A műsor fényét emelte Javorka Ildikó szólóéneke, Mézes Mátyás hegedűjátéka és Baka Gábor zongorakísérete.

A zenés-verses bevezető után MUDr. Morauszki Mária, a Csemadok Zselízi Alapszervezetének elnöke köszöntötte az emléknap előadóját, Simon Attilát, történészt, a Fórum Kisebbségkutató Intézet munkatársát. Előadásában Simon Attila ismertette a kitelepítés és a deportálás történelmi hátterét, és részletesen kitért a Zselíz környéki eseményekre. A hallgatóságban sokan most szembesültek először azzal a ténnyel, hogy a kitelepítés épp városunk környékét érintette a legnagyobb arányban. A történelemben kevésbé járatosak is megérthették, hogy milyen nemzetállami álmok idézték elő Trianon, majd Jalta után a szlovákiai magyarság kollektív bűnhődését, hontalanná válását, mi motiválta a Kassai Kormányprogram és a Beneš-dekrétumok megszületését, és hogy miképp teljesedett ki a korabeli csehszlovák politikai elit elképzelése a kitelepítésekben és a deportálásban. A hivatalosan csak „lakosságcsereként” emlegetett kiűzetés és a csehországi munkaszolgálatként definiált deportálás valódi célja az volt, hogy a szlovák nyelvhatárt a béketárgyalásokon meghúzott vonalig tolják ki.

Az előadás után a nagy számú közönségből többen is szólásra emelkedtek, elmesélték,

miképp élték át az 1947-es szomorú eseményeket. Zselíz lakosságának nagy részét a Dél-Dunántúli Barcsra telepítették ki. Megható volt hallani az ő visszaemlékezéseiket. Egervári Fülöpné, akit mi, zselíziek csak *Zsuzsa néniként* ismerünk, két versét is elszavalta, hogy elmondhassa, mennyire ragaszkodik még most is Zselízhez, bár a kiűzetés fájdalma örökké megmarad benne. A Zselizről kitelepített Lukács Ferenc, a Rákóczi Szövetség pénzügyi titkára is szót kért, hogy elmondhassa, miképp kellett elhagynia szülőföldjét, és mi módon vált a rendszerváltás után egy olyan szövetség alapító tagjává, amely a szülőföldjén maradt magyarság támogatását tűzte ki céljává.

A zárzó után a látogatók még sokáig nézegették a *Never again 1945–1948* vándorkiállítás megdöbbentő felvételeit, majd átvonultak a művelődési otthon kistermébe, ahol Pavel Polka vezette végig a látogatókat a saját, két hete megnyílt kiállításán. A szomorú történelmi eseményeket idéző előadás után jólesett nézegetni a „boldog békeidőket” idéző fotókat, emléktárgyakat.

A Csikó-csárdában felszolgált vacsora mellett még sokáig folyt a beszélgetés kitelepítettek, deportáltak, itthonmaradottak és leszármazottaik között. Miután a két nap eseményei közepette mindenki kiönthette a szívét, kibeszélhette bánatát, vasárnap este már mindenki megbékélésről beszélt. Elvégre két nép, amely ezer éves közös történelemmel rendelkezik, nem vicsoríthatja egymásra folyton a fogait. Ám az is ott lebegett a levegőben, hogy a valódi megbocsátást bocsánatkérésnek vagy legalább is beismerésnek kellene megelőznie. A történelmi tények elferdítése vagy tagadása sohasem fog őszinte történelmi megbékéléshez vezetni.

–hg–

Történelmi városmag

Október elején a zselízi temetőben található Esterházy-kripta előtt találkoztak a város képviselői két restaurátor szakemberrel. Az összegyűlték legfontosabb feladata az egyedi történelmi emlék állapotának felmérése volt. A következő lépés egy szakmai vizsgálat elvégzése lesz, amely az épület restaurálási előkészületeinek egyik legfontosabb alapfeltétele. A kriptában az Esterházy család 11 tagja nyugszik (többek közt Karolina is, aki a világhírű Franz Schubert tanítványa volt), egy hely szabadon maradt. A város részéről a találkozó Polka Pál alpolgármester és Niszler Andrea hivatali koordinátor vett részt. A

Választások és programok

A helyhatósági választások a demokratikus rendszer gerincét alkotják. A választópolgár négyévente kifejezi támogatását, megválasztja képviselőit, akik a következő időszakban képviselik az érdekeit a helyi parlamentekben. Miféleképpen a választások tulajdonképpen egészen szórakoztatóak. Az a jelölt, aki bármilyen módon felhívja magára a figyelmet, esélyes. És mivel is keltheti fel a figyelmet? Egy 15 évvel ezelőtti fényképpel, színes plakátokkal, nem egészen sportszerű vetélkedéssel a többi jelölttel szemben, jelszavakkal, versekkel vagy más érdekes szöveggel? Nos, ez az. A jelöltnek először is programjával kellene felkeltenie az érdeklődést. És nemcsak érdeklődést keltenie, hanem a megválasztása után megvalósítania is. Talán azt mondják: ha a legmagasabb szervek képviselői nem törődnek választási ígéreteikkel, miért tennék azt az alsóbb szinteken tevékenykedő képviselők. Talán azért, mert a falvakban, városokban valóban közel állnak a választókhoz, akiknek figyelmeztetniük kellene őket, ha nem cselekszenek jól. Fontos szerepet töltenek be ebben az újságírók is, a demokrácia őrzői. A négyéves tevékenység részeként a képviselőknek rendszeresen találkoznuk kellene a választókkal. Ha nincs meg az elégedettség, azt az illető megérzi a következő választások alkalmával. Amikor azonban a választási időszakra való visszatekintéskor semmi sem történik, a képviselők sem teszik a dolgukat, „mert ez nem szokás” és a választók „megszokásból” ezt nem is igénylik, helyénvaló lehet a tragikomikus kérdés: ki is engedte, hogy ökröket válasszunk?!...

(ap)

szakmai munkát két szobrász-restaurátor: a zselízi Mézes Árpád és a komáromi Csütörtöki András végzi majd. A következő lépés

egy projektum kidolgozása lesz. Reméljük, hogy Zselíz „történelmi városmaga” rövidesen méltó állapotba kerül. A kripta felújítását követően a város a Schubert-emlékszobát, illetve az egész Baglyos-házat szeretné felújítani, ahol városi múzeumot alakítana ki, több szubjektummal együttműködve. Ezt követően jöhet a „legnagyobb falat”: az Esterházy-kastély felújítása a Franz Schubert parkban. **Anton Pižurný,**
foto: Mézes Árpád

Az osztályozott hulladék gyűjtésének októberi időpontjai

A Zselízi Városi Hivatal értesíti a lakosságot, hogy az osztályozott hulladékot októberben a következő napokon fogja begyűjteni:

Szódóról és Mikoláról október 25-én.

A Kert, Hurban, Mező, Fr. Král, Orgona, Gorkij, Rövid, Csendes, Úttörő, Kossuth, Kherndl, Sacher, Patakparti, Fűzfa, Iskola, Štúr, Jesenský, SNP (a zselízi rész), Vásár és a Temető utcából

október 29-én.

A Nálepka, Rózsa, Béke, Vasút, Hviezdoslav, Ady, Dózsa, Fučík, Schubert, Piac, Petőfi, Hársfa, Nefelejcs, Nyírfa, Akácfa, Tulipán, Nárcisz, Új, Posta, Sládkovič, Jilemnický, Garam, Jókai és az Ötvös utcákból és a Szoroskából

október 30-án.

Az üzletekből október 31-én.

A gyűjtést mindig reggel 8 órakor kezdjük, ezért kérjük Önöket, hogy időben tegyék ki zsákjaikat a házuk elé. Továbbá, kérjük még, hogy a zsákokat ne kössék be.

Jövőre járda épül a Schubert utcában?

A Schubert utcai munkaügyi hivatal felé az út egy részét a gyalogosoknak az úttesten kell megtenniük. Ezért is már egy ideje kiemelt figyelmet élvez a hivatal felé vezető járda megépítésének kérdése. A városi hivatal építkezési osztálya beszámolót nyújtott be a témáról a szeptemberi önkormányzati ülésre, amelyben megállapítja, hogy a megszólított szakértők nem ajánlják az eredetileg tervezett megoldást, hogy a összekössék a

teniszpályák előtti járdát a hivatal előtti területtel, még akkor sem, ha ez csupán kb. 100 ezer koronás befektetést igényelne. A szakemberek szerint előnyösebb lenne az út másik oldalán, a házak előtt megépíteni a járdát – a megvalósítás azonban 400 ezer korona körüli beruházást jelent. Gubík Eme-

se koordinátor beszámolt arról, hogy a jövő évi költségvetésbe javasolni fogja 450 ezer korona elkülönítését erre a célra. Ha a javaslat támogatásra talál, már jövőre megépülhet a járda a Schubert utcai házak előtt.

(ek)

Megkérdeztük Horváth Géza képviselőt: miért ellenzi az új struktúrát?

A legutóbbi önkormányzati ülésen az önkormányzat új szervezeti felépítéséről is szavazott a testület. A többiekől eltérően ön ellene szavazott. Miért?

– Nem rejthetem véka alá, hogy kezdettől fogva elhibázottnak tartottam. Most, amikor nyolc hónap után mások is elégedetlenkedni kezdtek, csak remélni tudtam, hogy visszatérünk az egész országban elismert és alkalmazott modellhez. De nem ez történt! Képviselőtársaim meglepődtek a választási időszak elején elfogadott atipikus szervezeti felépítés kozmetikázott változatával. (Legalábbis ezt a feltevésemet látszik igazolni, hogy a tíz megjelent képviselőből egyedül én szavaztam ellene.) Az újnak mondott (én inkább zselízinnek nevezném) modell lényege, hogy a városi hivatalt szervezettel a képviselők számához igazították, és minden képviselő – úgymond – felelősséggel tartozik egy-egy részleg munkájáért. Látszatra megnöveltük a képviselő jogait, hiszen közvetlenül is beleszólhatna a saját részlegének munkájába, még akkor is, ha az adott munkához szakmailag semmit sem értene. Másrészt egy-egy részleg

mulasztásaiért ő is felelősséggel tartozik, de „kötelességeinek elmulasztásáért” gyakorlatilag nem vonható felelősségre, mert ilyenell a törvény nem ruhazza őt fel.

Ezzel szemben az országosan jól működő modell lényege a következő: mivel ahhoz, hogy valakiből képviselő legyen, „csupán” a választók szavazataira van szüksége (tehát semmiféle más különleges elvárásnak nem kell eleget tennie), semmi garancia nincs arra, hogy egy ily módon összeálló testület képes lesz törvényesen és eredményesen vezetni egy település életét. Hogy a képviselő a felmerülő kérdésekben mégis helyesen döntson, többféle segítséget kap. Az egyik a községi (a mi esetünkben városi) hivatal, ahol az önkormányzati munka hivatásosai dolgoznak, és munkájukért jogi felelősséggel tartoznak, azaz mulasztásaikért büntethetők. Normális esetben ők dolgozzák ki, terjesztik elő és ellenőrzik szakmailag a képviselők elé kerülő anyagot. Persze, ez nem zárja ki, hogy olykor maga a képviselő dolgozzon ki előterjesztéseket, vagy hogy ő tegyen javaslatot a városi hivatal felé egy-egy dokumentum kidolgozására. De erre a képviselő

lőt a törvény értelmében senki sem utasíthatja. A képviselő másik segítsége az a szakmai bizottság, amelynek szakértő tagjai között akár más településbeliek is lehetnek. A testület munkáját (ahogy nálunk is) a város jogásza is segítheti. Tehát így a javaslatokat a jogász a törvényesség oldaláról, a városi hivatal dolgozói önkormányzati oldalról, a szakmai bizottság tagjai szakmai oldalról világítják meg, és a képviselő ezt a három segítséget összevetve mondhatja el a véleményét a képviselő-testület ülésén. A javaslatból akkor lesz határozat, ha a képviselőtársak is meggyőződtek arról, hogy „igen” -nel szavazzanak. Mivel egy település életében életbevágóan fontos kérdések dőlhetnek el egy-egy szavazás alkalmával, bátran kijelenthetjük, hogy a képviselő leginkább azért felelős, hogy jól szavazzon. Ezt nevezhetjük akár politikai felelősségnek is, de végső soron mégis egyfajta kollektív felelősségről van szó, hiszen a törvény nem ad rá lehetőséget, hogy a képviselők közül bárki érvényesíthesse a személyes akaratát a többséggel szemben. Ha ennek ellenére is helytelen döntés születik, a polgármesternek jogában áll

a határozatot megvétőznia.

Engem személy szerint az is zavar, hogy a városi hivatalt részlegekre osztottuk, mint a nemzetgazdaságot, vagy mintha valamiféle termelő üzem volna. A hivatalok máshol (általában) osztályokból épülnek fel, amelyek élén osztályvezetők állnak, és az osztályvezetők munkáját egyetlen személy irányítja. Az általunk elfogadott modellben könnyen előfordulhat, hogy az egyes részlegek – nem tudva egymás kötelességeiről – ugyanazon a munkán fognak dolgozni, vagy ami még rosszabb: egyikük sem foglalkozik vele, azt gondolva, hogy ez egy másik részleg feladata. Hogy a bizottságoknak megfelelő alakulatokat „részlegtanácsoknak” neveztük el, számomra azt sugallja, hogy mi, képviselők adunk tanácsot a részlegeknek, tehát a hivatásosoknak.

Természetesen ebben a kérdésben én sem érvényesíthetem a többséggel szemben a személyes akaratomat, ezért annak ellenére, hogy veszélyesen elhibázottnak tartom ezt a szervezeti felépítést, minden erőmmel azon leszek, hogy az önkormányzat a jövőben a lehető legolajozottabban működjön. (ek)

A gond megoldódni látszik

A zöldterületek kaszálása

Néhány olvasónk reagált a Vepos igazgatójával, László Vilmossal készült beszélgetésre (ZSH, 2007 szeptember), mégpedig egy sok éve sokakat foglalkoztató kérdéssel. A környezetvédelmi, 2004/6 sz. általános érvényű rendelet 17. §-ában foglalkozik a zöldterületek kaszálásával. Az 1. pont szerint „a zöldterületek alakítása, fenntartása és védelme a Vepos feladata, amivel a város bízta meg,” a második pontban azonban kijelenti, hogy a közterületi zöldövezetbe nem tartozik a belterületen az a zöldövezet, amely „a más tulajdonában levő lakóházak, egyéb épületek és telkek 5 m-es környezetében található”, és a 3. pont szerint: „ezt a területet 5 méter távolságig az adott telek tulajdonosa gondozza”. A paragrafus többi pontja leírja, mit jelent a zöldövezet gondozása.

Miről van szó? Például arról, hogy a lakos köteles rendszeresen kaszálni a fűvet a háza mellett az utcán, annak ellenére, hogy az közterületen nő. Ezt

azok érzékelik leginkább, akiknek több ilyen zöldterület „jutott”. A rendszeres kaszálás benzin- vagy elektromos energiafogyasztást és munkát igényel. Valaki részéről többlet, mások részéről kevesebbet vagy semmit. Az utóbbi időben azonban a gond nagyobb méreteket ölt, mivel a zöldhulladékot nem szabad eltüntetni, sem a kukába tenni. Mi a teendő?

„Kegyetlen, de az érvényes rendelet szerint mindenkinek komposztálóval kellene rendelkeznie” – jelentette ki a júniusi képviselő-testületi ülésen Pavel Bakonyi polgármester, majd hozzátette: „Igazságtalan. De hogy megoldjuk a gondot, előbb a zöldövezet törzskönyvezését kell megvalósítanunk, hogy pontosan tudjuk, hol és mennyi zöldterületünk van.”

Ebből adódóan két megoldás mutatkozik. Az első, hogy fent említett területekkel továbbra is a lakosok törődjenek, a város pedig kompenzálja kiadásait, pl. adócsökkentéssel. Ehhez azonban ismerni kellene

minden területet, kiszámolni a karbantartás költségeit, és ellenőrizni, hogy a polgár valóban kaszálja-e. Egyszerűbb a második megoldás: a városi területekről a város gondoskodik.

Ezt gondolja László Vilmos (felvételiünkön) a Vepos igazgatója is: „Hogy a város képe olyan legyen, mint a forgalmas utcáké, a Vepos ott is kaszál, ahol egyébként nem lenne köteles. Példá erre a társasházak környéke, ahol az 5 méteres határon belül is kaszálunk mindenféle megegyezés. Már évek óta... Szerintem hatékonyabb lenne megváltoztatni az általános érvényű rendeletet, és minden közterületről a Vepos gondoskodna. Ennek azonban költségvetési és műszaki vonzata is van... Nem a Vepos állapítja meg, hol kaszál és hol nem. Az általános érvényű rendelet általánosan mindenkire érvényes, megváltoztatása a képviselő-testület hatáskörébe tartozik.”

„Hogy igazságos megoldást találjunk, először is törzskönyvezni kell a zöldterületet. Már dolgozunk rajra, a jövő hónapban készen is lehet. Nagyon pontos, nemcsak szöveges anyag lesz, amely segítségével milliméterre pontosan megállapítható lesz, milyen terület van a város tulajdonában. Kategorizálást is bevezetünk. Ezután megbízzuk a Vepost, hogy dolgozzon ki egy árlistát, milyen kategóriájú területet mennyiért látja el. A többi megállapodás és anyagiak kérdése... A múltból több megoldatlan ügy maradt ránk. A megoldás abban rejlik, hogy minden területnek legyen gazdája, és mi pontosan tudni fogjuk, ki miért felelős. Ez mindmáig nincs így. A polgárok nem feledhetik el, hogy a döntés megegyezésen alapul, és ők véleményezhetik.”

(sh)

Életminőség és GDP sportszellemben

Elkészült a város fejlesztési programja, már csak az elfogadás és megvalósítás van hátra. A fejlesztés legfőbb tényezői az emberek, képességeik, adottságaik, gondolkodásuk, nyitottságuk, lelkesedésük. Különböző okokból ilyen téren még küszködünk a kihívásokkal, de a fejlettebb régiók tapasztalata azt mutatja, hogy az emberi erőforrás gyors minőségi javulásra képes, ha adottak a feltételek a gazdasági fejlődésre. Tehát van esélyünk a javulásra...

...És van miben javulnunk. A városunkra vetett pillantás sok régi negatívummal szembesít – rágalmozások, vádak, felszínesség, általánosítások, felelőtlenség. Vádak olyan dolgok miatt is, mint a származás, küllem, családi viszonyok, felszínesség és következtetlenség az információk megszerzésében és feldolgozásában, amikor gyakran elég, ha valaki valamit állít, azt készek vagyunk kritikátlanul elfogadni, illetve felelőtlenség abban, hogy az ilyen információt mint megalapozottat adjuk tovább.

Az ilyen jelenségek morális prédikációkkal vagy egyéb meggyőzőési technikákkal csak nehezen kezelhetők, inkább segít a céltudatosság és a logika. Az embernek talán kevesebb oka és ideje van rágalmozni, ha lefoglalja munkája, karrierje, és szabadidejét értelmesen töltheti. Ha bizonyos területekre összpontosítunk, és célunknak alávetjük a rendelkezésre álló anyagi, emberi és műszaki erőforrásokat, hozzájárulhatunk a helyi foglalkoztatottság növeléséhez, aminek szoros hatása van az életminőségre. A helyi GDP (bruttó hazai össztermék) megnövelése hozzájárul a város bevételeinek növeléséhez, főleg az újra elosztott adókon keresztül, amelyek által a helyi adóbevétel 72%-a kerül vissza az államkasszába keresztül a városi költségvetésbe. A helyi GDP alakulása tehát egyenes összefüggésben van a város által felhasználható pénzkeret nagyságával, egyszerűbben: minél több terméket és szolgáltatást állítanak elő a város területén, annál több pénz áll majd a város rendelkezésére a lakosok szükségleteinek kielégítésére.

Bár a fejlesztési terv előkészületi fázisában nem volt az átlagos polgár számára nyomon követhető, olyan potenciált gyűjtött össze, amely a megvalósításban válik észlelhetővé. Hosszú távú verseny lesz ez, amelynek rajtjánál nemcsak a városi apparátus, hanem maga a lakosság áll. Sportnyelven szólva: a fejlesztés csapatjáték, és a mi csapatunkban – a Zselíznek nevezet településen – mindenkire szükség lesz. Olyanokra is, akik eddig megelégedtek a cserepad nyújtotta nyugodt biztonsággal. Ha elérjük első sikereinket, a konjunktúra jeleire talán a külföldi vendéglátékosok egy része is visszatér csapatához, hogy a nehezen megszerzett légiós bevételeit itt fektesse be, vagy hogy hazai színeken játsszon egy sikerszériában. Az „agyelszívás” megállítása első körben nem is lenne rossz eredmény. Tehát: elkészülni, vigyáz, rajt...
Levicky László

Áttekintés készült az elhagyatott családi házakról

Martosy Péter képviselő felvetése alapján szeptemberben áttekintés készült a város területén álló elhagyatott családi házakról. A képviselő kijelentette, hogy javaslatával olyan helyzeteket akar megelőzni, mint amilyenek a környező falvakban fordulnak elő, ahol az ingatlanközvetítő irodák felvásárolják az üres családi házakat, és az ország különböző részeiről érkező problémás lakosoknak adják tovább. A városi hivatal dolgozói felkutatják az ilyen házakat, tulajdonosaikat, akikről kérdőív segítségével tudakolták az ingatlanokkal kapcsolatos terveiket. A városi rendőrség szerint 22 rossz állapotban levő lakóingatlant identifikáltak, ebből 6 ház lakott. Szeptember végéig csupán a kérdőívek egy része érkezett vissza a hivatalba, több tulajdonos elérhetetlen volt, egyet a kanadai Montrealban értek el. A szeptember 26-ig beérkezett 5 válasz alapján 2 tulajdonos eladná, három pedig felújítaná ingatlanját.

(ek)

A tárgyalások prioritásai

A városi képviselő-testület szeptemberi ülésén a harmadik pont – városfejlesztési terv – vitájában Horváth Géza képviselő kifogásolta, hogy Pavel Polka képviselő nem helytelenül használta a prioritás szót. A vita annak kapcsán alakult ki, hogy Polka képviselő megjelentette Saját prioritásaim c. írását (ZSH, 2007 szeptember, 7. oldal), ami fokozatosan több képviselő veszekedésébe torkollott. Ennek keretében már nem a fejlesztési terv volt a figyelem központjában, hanem az, hogy ki és mit tett, illetve nem tett a múltban. A jelenlevőket a vita lehangolta, sokan az ülés végéig nem nyugodtak meg, sőt, Cserba János képviselő el is hagyta a termet, és vissza sem tért. Úgy gondoltuk, hogy az ilyen jelenetek nem visznek előre, ezért megkérdeztük a vita résztvevőit és a polgármestert, hogyan értékelik a történeteket egy kis idő elteltével:

Pavel Bakonyi, polgármester:

A világ számos országában különféle méltatlan parlamenti megnyilvánulásoknak lehetünk tanúi. Biztosan emlékeznek olyan esetekre, amikor valamelyik ország parlamentjében pofozták és rugdosták egymást a képviselők. Remélem, hogy ez a rossz szokás nálunk nem ver gyökereket. Meggyőződéseim, hogy ez méltatlan hozzánk.

Abból indulok ki, hogy bármilyen parlament képviselője választók kisebb vagy nagyobb csoportját képviseli. Tehát személyesen is felelős képviselőjükért. Nem szabadna ezért úgy megnyilvánulnia az üléseken, hogy „azt mondja, ami eszébe jut”. Az utóbbi két zselízi képviselő-testületi ülésen is tanúi voltunk személyes támadásoknak és sértéseknek. Ezt tisztelatlenségnek tartom a fentiek alapján. Szerintem egy-egy pont megvitatásánál nem szabadna a képviselőknek eltérniük a tárgytól, és ha kifogásuk van kollégájuk ellen, korrektebb és hatásosabb az ülésen kívül megbeszélniük azt.

Ha nem sikerül megegyezniük, kifogásaikat az interpellációk vagy a vita keretében kellene megbeszélniük. Olyankor is tárgyilagosan, személyes rágalmozások és lekicsinylés nélkül. A képviselőkkel tartott megbeszéléseken arra a következtetésre jutottam, hogy a tárgyalási rendt eszközeit kell igénybe vennem annak érdekében, hogy meggátoljam a nem konstruktív és kultivatlan megnyilvánulásokat. Ha a képviselő akaratlanul vagy akaratlanul eltér a tárgytól, felhívom erre a tényre a figyelmét. Ha ennek ellenére folytatja oda nem illő fellépését, szavazatni fogok a szó megvonásáról.

Pavel Polka: Az előző választási időszakokban a képviselők nem vettek részt a fejlesztési terv elkészítésében. A városi hivatalnokok elkészítették „valamilyen fejlesztési tervet” – formálisan, amelyet a képviselők jóváhagytak, ezért hozzájárulásuk – mint ahogy választóik hozzájárulása is – gyakorlatilag a nullával volt egyenlő.

A jelenlegi polgármester és képviselő-testület aktívan áll hoz-

zá a fejlesztési tervhez. Örülök, hogy személyesen is hozzájárulhatok (bár javaslataim sokasága miatt bírálatot is kaptam) a fejlesztéshez olyan javaslatokkal, amelyeket a város és a polgárok szempontjából fontosnak érzek. Javaslataimat (a ZSH szeptemberi számában jelent meg a 7. oldalon),

amelyekért Horváth Géza képviselő elmarasztalt, olyan elgondolással hoztam nyilvánosságra, hogy rámutassak a polgárok prioritásaira és megvilágítsam az új városvezetés látszólagosan kis aktivitását.

Képviselőtársammal tartott személyes megbeszélés alapján arra a következtetésre jutottam, hogy mindketten a város gondjainak a megoldását és az életkörülmények javítását tűztük ki célul.

Cserba János: Az önkormányzati munka akkor egészséges, ha mint képviselők mindent meg tudunk beszélni. Ekkor a vita hasznos eleme a tanácskozásnak. Az említett eset azonban már nem vita volt, már-már nemzetiségi kérdésbe torkollott az egész. Kis város ez ahhoz, hogy a nemzetiségi kérdés megoszson bennünket. Ez sem gazdasági szempontból, sem pedig a közhangulat szempontjából nem vezet semmire. Nem tartom helyesnek, és nem tudom elviselni, sem az egyik, sem a másik részről. Az ilyen elfajuló vitáknak sze-

rintem egyáltalán nincs helye az önkormányzati tanácskozásokon. Ha a polgármesternek nem sikerül a számára adott eszközökkel véget vetni, illetve megelőzni a veszekedésé mérgesedő vitákat, saját egészségem védelmében kénytelen leszek magam megtenni bizonyos lépéseket.

Horváth Géza: Felszólalásom csupa halk kijelentő mondatból állt; én egyszer sem emeltem föl a hangomat, és csupán két dolgot szerettem volna közölni. Az egyik, hogy valószínűleg nem egyformán értelmezzük a „prioritás” szót. Szerintem a prioritás „elsőbbséget” jelent. Képviselőtársam felsorolásában pedig kb. negyven-ötven feladat szerepelt, és véleményem szerint ennyi dolgot nem lehet első helyre tenni. A súlyosabb megjegyzésem az volt, hogy Pavel Polka képviselő úr a „saját” prioritásairól beszélt. Ebből pattant ki a vita, mert joggal érezték magukat sértve azok a képviselők, akik tudva tudták, hogy ezek a feladatok már a saját és mások választási programjaiban is szerepeltek. A vitát követő szünetben Pavel Polka képviselőtársammal megbeszéltük a dolgot, és ő kijelentette: egy pillanatig sem gondolt arra, hogy ezek a gondolatok csak az ő fejében születtek meg, ő csupán összefoglalta, rendszerezte a tennivalókat. Ezért pedig köszönet jár neki! Ha pontatlan fogalmazással megsértettem, bocsánatot kérek tőle.

(ap, ck)

Kiértékeltek a legszebb lakókörnyezetet

A városi napok keretében kiértékeltek a legszebb lakókörnyezetért kiírt versenyt, amelynek célja a városi zöldterületek fejlesztése. Eredmények:

I. kategória – kiskert:

1. Martosy Ilona
2. Benčík Dezső
3. Mikle Ilona

II. kategória – balkonok

1. Majtán Kinga
2. Horváth Mária
3. Františka Krížáková

III. kategória – lakóház-környék

1. Varga Katalin
2. Renáta Jamrišková
3. Hangya Mária

(ec)

Gammikolán is megemlékeztek a kitelepítésről

Közös megemlékezést tartottak Gammikolán szeptember 22-én, a kitelepítés 60. évfordulója tiszteletére. A kitelepített családok hozzátartozóikkal együtt először ebéden vettek részt a gammikolai kultúrházban, majd délután ökumenikus istentisztelet következett, amelyen részt vett városunk polgármestere is. Este kötetlen beszélgetés keretében a Kiss csárdában emlékeztek vissza a szörnyű évekre a résztvevők. A kitelepítéssel és a deportálással részletesebben foglalkozunk majd következő számunkban, amikor Molnár István visszaemlékezéseit közöljük. Szóljon itt a gammikolai születésű Molnár János vallomása, aki jelenleg a Selye-

János Egyetem Református Teológiai Karának dékánja, és szintén a deportálás szenvedő alánya volt: „Szörnyű volt, megalázó volt, embertelen volt! Elvették őseink örökségét, el kellett hagynunk szülőföldünket, őseink sírjait temetőnkben, szétszakították családjainkat. Idegenek voltunk ott, ahová vittek, idegenek lettek azok is, akiket itthon felejtettek. A világ játékszerei lettünk, de azért még mindig emlékezünk a csodá-

latos Gammikolára! Mi is, akik itt születünk, nevelkedtünk, de azok is, akiket mi neveltünk.”

-ág-

Az ellenőrzés nem talált hiányosságot

A pénzügyminisztérium felkérésére pénzügyi ellenőrzést tartottak azokban a községekben, amelyek esetében felmerült a válságkezelési folyamat, illetve a kényszerfelügyelet bevezetésének szükségessége. A költségvetési szabályokról szóló 583/2004 sz. törvény szerint ezeket a község akkor vezeti be, ha kötelezettségeinek összege túllépi a megelőző éves rendes költségvetés bevételi oldalának 15%-át, és 60 napon túli kielégítetlen kötelezettségei vannak. Az ellenőrzött települések közt volt városunk is. Az ellenőrző szerv kiderítette, hogy 2006-ban a rendes költségvetés bevételi oldalán 94 626 299 korona volt, miközben idén március 31-én a kötelezettségek összege 10 106 824,81 korona volt, tehát az előző összeg 10,68%-a. „A városnak nem volt kötelessége válságkezelési folyamatot bevezetnie, hiszen kötelezettségei nem lépték túl az előző éves rendes bevételek 15%-át” – áll az ellenőrző szerv jelentésében, amely megállapítja, hogy a zselízi önkormányzat esetében nem talált hiányosságot. (ek)

A városközponti telkeket több úton kínálták fel

A képviselő-testület augusztusi döntése értelmében a városközponti telkeket többrendeltetésű építkezés céljából a város eladásra kínálta. A városi hivatal beszámolója szerint három ingatlanközvetítő irodát szólított fel együttműködésre: az SD Realityt, az IRA-t és a Danubia & Stúrovo-t. Ez utóbbi szerződésjavaslattal reagált a felszólításra. Hirdetések jelentek meg a SME, a Hospodárske noviny és az Új Szó napilapokban is. A 35 ezer négyzetméternyi területen előre meghatározott feltételek mellett, az elfogadott tanulmány szerint folyhat az építkezés. (ic)

Megbüntették a Vepost

A tűzoltóság járási parancsnoksága még március elején döntött arról, hogy a zselízi Vepos városi vállalatot 60 000 koronára bünteti a 314/2001 sz., tűzvédelmi törvény megsértése miatt. A törvénysértést a vállalat dolgozói követték el, amikor előzetes bejelentés és engedély nélkül raktak tüzet a szabad ég alatt. Az eset annak idején viharos vitát váltott ki az akkor városi rendőrpáncsnok, Hanula Imre és a Vepos volt igazgatója, Jókay Tibor között. A képviselő-testület augusztusi ülésén tudomásul vette a bírság kiszabásának tényét, és döntött a személyes felelősségre vonásról is. (ek)

Egy helyi befektető veszi meg az egész városközponti telket?

Szeptember elején minden érdeklődőnek eljuttatták a városi képviselő-testület határozatát a városközpont beépítésének feltételeivel. Az írásban érdeklődőkön – Jana Bezáková, Michal Hliván, Peter Platinský, Grosz Gáboron, a Fanco Kft-n, a TaM Autohofon és az United Industrial Group Kft-n – kívül ketten csupán szóbeli információkat kértek a telekvásárlási lehetőségekről. A felsoroltakból a városháza által kézbesített szerződésjavaslatra csupán hárman reagáltak. Válaszukat a városháza koordinátorok tanácskozásán bontották fel. Ketten válaszukban kifejezték, hogy a város feltételeit nem tudják teljesíteni, ezért visszavonják kérvényüket. A TaM Autohof vállalat jelezte, hogy kész tárgyalni az egész 35 019 négyzetméteres telek megvásárlásáról. A központ beépítése néhány hónapja még csak távoli homályos cél volt, amelyet – örömdetesen – egy helyi vállalkozó vetett fel; ma már valószínűnek tűnik a megvalósítása. (ek)

Nem javult a kommunikáció

A városi hivatal elöljáróját a polgármester leváltotta

Amennyiben a városi képviselő-testület létrehozta a városi hivatal elöljárói posztját, erre a polgármester választja ki a megfelelő személyt, aki bármikor le is válthatja. Zselízen a polgármester szeptember 25-én leváltotta Csicsman Diana elöljárót. Megkérdeztük Pavel Bakonyi polgármestert, mi volt az oka a leváltásnak.

– Az elöljárót szerintem a törvény a polgármester jobbkezéért értelmezi. Hiszen ő nevezheti ki, és válthatja le. A törvény szerint az elöljáró igazgatja és szervezi a városi hivatal munkáját, ami szerintem annyit tesz, hogy bizonyos feladatokat átvállal a polgármestertől, amelyeket bizonyos lakosság szám felett nem tud egyedül ellátni. Mindenesetre „egy húron kell pendülnie” a polgármesterrel, nem irányíthatja a hivatalt a polgármester elképzeléseivel ellen-

tés szellemben. Csicsman Diana esetében ez volt a gond.

Az elöljárói pozíció tehát börtöltetlen marad. Hogyan fogadták döntését a képviselők?

– Már hosszabb ideje jelezték, hogy elégedetlenek az elöljárónő munkájával, kommunikációjával, a testületi ülések előkészítésével és folyamatával, de a hivatal munkaszervezésével is. Le kell szögezni, hogy a város alkalmazottai, tehát az elöljáró is, az önkormányzat két alapszervének, a képviselő-testület és a polgármester által megszabott feladatokat teljesítik. Nem az a feladatuk, hogy saját nézeteik vagy álláspontjuk szerint cselekedjenek, vagy valamiféle saját programot valósítsanak meg. Az alkalmazottak szakmailag és jogilag is felelősek a polgármester utasításainak és a testület határozatainak végrehajtásáért. Munkájuk során természetesen

adhatnak javaslatokat, figyelmeztethetik a képviselőket és a polgármestert a lehetséges veszélyekre vagy esetleges törvénysértésekre. Mindenesetre kezdeményezően és alkotóan kellene javasolniuk alternatív megoldásokat. Saját bőrömmön tapasztaltam, milyen önkormányzati alkalmazottnak lenni, ezért tudom, hogy nem egyszerű mások akarát teljesíteni, akár a saját meggyőződéssel ellentétben. Nincs mit tenni, az alkalmazottnak el kell döntenie, elfogadja-e ezt a szerepet. Csicsman Diana nem fogadta el.

Amikor ez a tény felszínre került a június képviselő-testületi ülésen, úgy döntött, hogy leváltja őt, és projektmenedzseri posztot kínált fel neki. Ezek után miért döntött úgy, hogy megszünteti a munkaviszonyát?

– Olyan meggyőződéssel kínál-

tam fel neki a projektmenedzseri posztot, hogy önálló munkaerőként dolgozhat, senki sem irányítja, senkit sem irányít, kamatoztatni tudja képzettségét, képességeit és temperamentumát (amelyekkel kétségkívül rendelkezik), és a régi gondok elkerülhetők lesznek. Az első projektum kidolgozásánál azonban bebizonyosodott, hogy a gondok nem szűntek meg, a kollégákkal való együttműködés akadozik, a képviselőkkel való kommunikáció nem javult, és időszükében nem sikerült kreatív megoldásokat találnia. Az utóbbi hónapban arra a következtetésre jutottam, hogy mind a városnak, mind a mérnökönek jobb lesz, ha távozik. Sajnálom, hogy Csicsman Diana nem akarta meghallgatni határozatom indoklását.

Köszönöm a beszélgetést.

Anton Pižurný

EGY MONDATBAN

#####

A városházán új szoftvert próbálnak ki a területi információk digitalizálására és a légi felvételek felhasználására, ami például a helyi temetők térképének megalkotásában, az épületek, telkek áttekintésében segíthet – a program teljes körű felhasználásához azonban több városházi számítógépen legalább Windows XP-t kellene telepíteni # **Jelenleg folyik a Városi Sportklub újbóli bejegyzése a belügyminisztériumban, új szerződések is készülnek a városi ingatlanok bérbeadásáról a klub számára** # Polka Pál alpolgármester, akit örök kritikusként ismernek sokan, a szeptemberi képviselő-testületi ülésen megdicsérte a városi hivatal alkalmazottait a korábbiól eredményesebb ügyintézésért # **Ugyancsak a szeptemberi önkormányzati ülésen hangzott el: a megye fennhatósága alá tartozó magyar gimnázium T-18-as tornatermének néhány hónapja megsérült a tetőszerkezete, befolyik az esővíz, a javításra még várni kell** # Kár, hogy a Béke utcai forgalomlassítókat az út szélén ki lehet kerülni, ezzel rongálódik az útszéli szakasz – talán egy beton virágtartóval lehetne ezt meggátolni, és egyúttal szépíteni a környezetet # **A főellenőri poszt már egy ideje betöltetlen, betöltésére a város pályázatot írt ki – immár tapasztalható érdeklődés a funkció iránt, tehát lehet, hogy belátható időn belül lesz főellenőrünk** # Egy új kabaréműsor készül Zselízen, amelynek munkamegnevezése Pandora szelencéje, a bemutató várhatóan novemberben lesz a kultúrotthonban # **Október 4-én a Petőfi utcában több helyen nagy mennyiségű napraforgómag szóródott az útra, amely – szétnyomódása után – csúszást okozhatott volna** # A gondozószolgálat épületének az egyik lakója több mint 20 ezer koronával tartozik a városnak, az új bérlakások egy bérlőjének tartozása már 140 ezer koronára rúg – amit a város jogi úton próbál behajtani # **A város stratégiai partnert keresett a Vepos számára, két helyi vállalat jelentkezett: a Stavmont és az Espinn – a rendkívüli képviselő-testületi ülésen az utóbbit választották stratégiai partnernek** # **Október 11-én rendkívüli önkormányzati ülést tartottak – a téma a városfejlesztési terv volt** # **Október 13-án Nyíren ünnepélyesen megnyitották a westernlovaglásra épített NYRWEST arénát** # **November 16-án lakossági fórumot rendeznek a helyi kultúrotthonban** # **Az „elveszett” tergenyei gyerekeket, akik Zselíre járnak iskolában, végül Komáromban találták meg** # **Októbert 17-én, szerdán ismét Irodalmi Kávéházat szervezett a városi könyvtár, a vendég Százi Sztakó Zsolt volt** # **Szalonná Dorottya nyerte a zselízi könyvtár különdíját a galgóczi Ex Librisen**

Új indulás: megnyílnak a zselízi gépgyár kapui

1. old.→

2006 végén a J&T Finance Group befektetői csoportba tartozó Segfield Investments képviselői a SES Rt-ben többségi tulajdonra téve szert bejutottak a társaság irányító szerveibe, és személycserét hajtottak végre a menedzsmentben is. A dél-amerikai és a németországi gyártási szerződések, az energetikai elemek gyártására vonatkozó J&T-megrendelések, valamint az újabb cseh és magyar piaci lehetőségek megnövekedése következtében a vállalat ismét megnyithatja a zselízi üzemét. Fő tevékenysége a gőzkazánok nyomáselemeinek gyártása lesz.

Kihasználtuk a lehetőséget, és a találkozó után megszólítottuk Martin Paštika vezérigazgatót:

– Ez a találkozó fontos mérföldkő volt cégünk kommunikációs stratégiájában ebben a régióban. Ez azt jelenti, hogy előbb irodát nyitottunk, majd a tervek szerint találkozót hívtunk össze az érdeklődők részvételével. Azt mondjuk: lehetőségessé tesszük, hogy ismét Zselízen

dolgozzanak, nem azonnal, novemberben, de hamarosan, de addig is tudni akarjuk, mennyi embert veszünk fel ide, és mennyit Tolmácsra. Ön szerint miért nem tették fel az érdeklődők azt a kérdést, hogy milyen lesz a bérezés? Vagy nem is akart erről nyilatkozni?

– Szerintem ezt egy prezentáción nem is lehet. A hivatalos válaszom az, hogy a SES feltételeit alkalmazzuk itt is, a lehetőségek itt sem lesznek jobbak vagy rosszabbak, mint Tolmácson. Amilyen lesz a cég sora, olyan lesz a dolgozóké is. Tehát az érdeklődők standard feltételekre számíthatnak. Az első 80 dolgozóból még nem mi profitálunk igazán, ezt inkább csak egy jelzésnek számjunkt, hogy komolyak a szándékaink, a cél a 200 dolgozó.

Meg tudja erősíteni azt a kijelentését, hogy ha 300 érdeklődő keresne munkát, tudnák őket foglalkoztatni?

– Ezt nyugodtan leírhatják. Komolyan gondoljuk. Ha 300-an érdeklődnének, mindannyiukat felvennénk. Szeptember 27-én a zselízi üzemben konzultációs központ nyílt, ahol

tájékoztatást nyújtanak a munkába lépés feltételeiről. Konzultációkat keddenként 9.00–11.00 órákor és csütörtökön 15.00–17.00 órákor tartanak. Kapcsolattartó személy: Lubomír Forgáč, SES a.s., Továrenská 210, 935 28 Tilmače, telefonszám: 036/638 27 80, zelizovce@ses.sk

ŠTEVO HEČKO, ANTON PIŽURNÝ
foto: šh

A „kórház hagyatékából” származó kötelezettségek törlesztése folyamatos

A városi képviselő-testület szeptemberi ülésének egyik beszámolója a kórháztól átvállalt kötelezettségek törlesztését tekintette át. A beszámoló tájékoztató a kifizetések jelenlegi állapotáról. A megszüntetett intézmény eredeti 27 290 452,09 koronás kötelezettségéből szeptember 20-ig a város 19 626 747,71 koronányit törlesztett a törlesztési határidők betartása mellett. A kórháznak megszűnésekor 10 845 570,47 koronás követelése is voltak, ezeket is az önkormányzat vállalta át. A város felszólította az adósokat a kinnlevőségek kiegyenlítésére. Szeptember 20-ig 181 263,40 koronát sikerült behajtani. A legnagyobb adósok: a Perspektíva egészségbiztosító (6,7 millió korona) és a Sideria-Istota egészségbiztosító (3,3 millió korona).

A város jogi képviselője, dr. Nyúl József elmondta, hogy a tartozások kifizetése az előzetesen megegyezett törlesztési határidőnaplótól történik. A város 165 hitelezőt tart nyilván, a fent említett határidőig több mint 60-at elégitett már ki.

(ek)

Zselízi Hírmondó

VIII. évfolyam, 2007. október

Városi újság

ára: 10,- korona

A tartalomból

Csicsman Dianát, a városi hivatal előljáróját a polgármester szeptember végén leváltotta

3. old.

Hetedik alkalommal rendezték meg a Keep it Cool fesztivált Zselízen

9. old.

Kétnapos rendezvénnyel emlékeztek meg a 60 évvel ezelőtti kitelepítésre és a deportálásra a résztvevők és utódaik

7. old.

A lakosság nagy része pozitívan értékelt az idei városi napokat. A rendezvény keretében az önkormányzat Pro Urbe díjakat adományozott Mikuláš Konopkának, Kiss Lajosnak, in memoriam Fábik Károlynak és a Franz Schubert Vegyeskarnak. Részletesebben lapunk 8. oldalán. (foto: ek)

Szeptemberi képviselő-testület: felkészülés a fejlesztési tervre

A szeptemberi képviselő-testületi ülésen a képviselők a városfejlesztési terv és a gazdasági-szociális fejlesztési program javaslataival foglalkoztak előzetesen. Mindkét anyagot tudomásul vették, és néhány kiegészítést is ajánlottak. A testület jóváhagyta a város Alapszabályának módosítását az önkormányzat szervezeti rendjének megváltozása miatt. A napirendi pont

érdekessége volt, hogy a képviselők kb. másfél óráig azzal foglalkoztak, hogy hova sorolják be a takarítónőket. A testület jutalmat hagyott jóvá Mocsy Katalinnak a polgármester helyettesítéséért. Az Ister-Granum Eurorégió nyertes projektumainak részfinanszírozásáról szóló jelentés megvitatását a képviselők elnapolták; az előterjesztőt felszólították, hogy indokolja meg az aktuális

önrész befizetésének megalapozottságát. Tudomásul vették a városi hivatalban végzett pénzügyi ellenőrzés eredményéről szóló beszámolót, a város kinnlevőségeinek és kötelezettségeinek állásáról szóló beszámolót, és jóváhagyták a városi költségvetés idei harmadik módosítását. Az interpellációk keretében szó volt a köztéri információs táblák felállításáról (Tomašovič), a ma-

Megnyílnak a zselízi gépgyár kapui

Október 5-én a zselízi kultúrotthonban kb. 200 érdeklődő jelent meg, hogy találkozzon a tolmácsi SES gépgyár vezetésével. A vállalat képviselőjében a találkozón megjelent Martina Paštika vezérigazgató, Ján Mintál gyártási igazgató, Jana Gajdošová személynzeti igazgató és Katarína Minárová, a zselízi részleg megbízott igazgatónője, akik a gépgyár terveiről tájékoztattak. A vállalat munkahelyeket teremt a városban, ami lehetőséget nyújt a távolban munkát vállaló szakembereknek a visszatérésre. Jelenleg folyik a felkészülés: a gépek javítása, berendezés rendbehozatala. A szakemberek az információs rendszer összekötésén dolgoznak. A találkozón részt vett Bakonyi Pavel polgármester is.

Maga a gyártás novemberben kezdődik, egyelőre 50 dolgozóval. Ez év végéig a tervek szerint 80-an dolgoznak majd itt, a jövő év végéig pedig 200 munkavállaló alkalmazásával számolnak, ebből 90-en a gyártásban dolgoznak majd. Fokozott érdeklődés esetén ez a szám tovább nőhet. Hegesztők, lakatosok, fémmegmunkálók, felületkezelők és gyártási előkészítők mellett alkalom nyílik hőkezelők, csomagoló- és szállításelektromosok, darusok, karbantartók, szállítmányozási szakemberek, valamint műszaki és gazdasági alkalmazottak felvételére tervezői, csoportvezetői, technológusi, konstruktóri, diszpécseri és minőségellenőri munkakörben.

→2. old.

gyar gimnázium tornatermének tetőszerkezeti hibájáról (Gulyás), a városi ingatlanok műszaki állapotának felméréséről és a létező bérleti szerződések áttekintéséről (Martosy). A vitában többek közt. az ún. Kínai-negyedben való parkolás gondjairól és a rossz állapotban levő, többnyire lakatlan családi házakról végzett felmérés eredményeinek hasznosításáról esett szó. (ik)